

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Gúr Nándor,***
dr. Szűcs Lajos

Az ülésnap megnyitása	12943
-----------------------------	-------

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP)	12943
<i>Dr. Kovács Zoltán</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	12945
<i>Földi László</i> (KDNP)	12947
<i>Dr. Aradszki András</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	12948
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	12950
<i>Dr. Czomba Sándor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12951
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik)	12953
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	12955
<i>Vargha Tamás</i> (Fidesz)	12958
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	12959

Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:

<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	12960
-------------------------------------	-------

Kérdések

<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Átvállalták a kórházak adósságait?” címmel	12961
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12961

<i>Sneider Tamás</i> (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor kívánják mentesíteni a Szendehely, Rétság, Nagyoroszi településeket átszelő 2. számú fő közlekedési utat?” címmel	12962
<i>Tasó László</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	12963

<i>Dr. Mengyi Roland</i> (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Újabb külgazdasági siker! Hogyan segítheti Miskolc fejlődését a szingapúri beruházás keretében épülő új gyár?” címmel	12964
<i>Dr. Mikola István</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	12965

<i>Sallai R. Benedek</i> és <i>Ikotity István</i> (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor írja már ki a Miniszterelnökség az új vidékfejlesztési program pályázatait?” címmel	12966
<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	12967

<i>Dr. Varga László</i> (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ami a miniszterelnöki látogatásból kimaradt?” címmel	12967
<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	12968

<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Önök csak azt szajkózzák, hogy nincs döntés a Corvinus Egyetem sorsát illetően, de miért nem vetnek véget a kialakult helyzetnek, és tesznek ígéretet arra, hogy nem darabolják fel az egyetemet, és nem költöztetik el a karokat?” címmel	12969
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12970

<i>Horváth Imre</i> (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hol vannak a pályázati kiírások?” címmel	12971
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	12972

<i>Sallai R. Benedek</i> és <i>Ikotity István</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Idén is kihasználják a táboroztató pedagógusokat?” címmel	12973
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12974

Kulcsár Gergely (Jobbik) - a honvédelmi miniszterhez - „Bajban a honvédek” címmel.....	12975
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	12975
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ki védi meg a lótenyésztőket a hatósági inkompetenciától?” címmel.....	12976
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	12977
Tukacs István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ha Budapestnek jut, Nyíregyházának miért nem?” címmel.....	12978
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	12979
Szávay István (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Elfogadja-e a kormány a zuglói népszavazás eredményét, vagy akkor is be akarják majd építeni a Városligetet, ha arra a polgárok nemet mondanak?” címmel.....	12979
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12980
Schmuck Erzsébet és dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Ki fizeti a rezsiháború veszteségeit?” címmel.....	12981
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	12982
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hány embernek kell még bekattannia, hogy önök észbe kapjanak? Miért csökken jövőre a kábítószer-megelőzésre fordított költségvetési forrás?” címmel.....	12983
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12984
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A korábbi ígérekkel szemben miért bünteti újabb hét szűk esztendővel a magyar kerékpáros-társadalom több százezer bringázni szerető tagját a kormány?” címmel	12985
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	12986
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz nyáron a mentőszolgálat?” címmel	12987
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12988
Harangozó Gábor István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lesz-e folytatás?” címmel	12989
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	12990
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mivel etetik a betegeket?” címmel.....	12991
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12991
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Alaptalan volt a kapuvári húsgyár bezárása?” címmel.....	12992
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	12993

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Ugyanaz a kérdés Buda-Cash-ügyben, mint a múltkor, csak a címzett más - a BM nem válaszolt és a Legfőbb Ügyészség?” címmel	12994
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettesének válasza	12996
Viszonzás:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	12996
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettese	12996
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	12996

Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi kell még, hogy meghallják az ágazat dolgozóinak szavát?” címmel.....	12997
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	12998
Viszónvázasz:	
Vágó Sebestyén (Jobbik)	12999
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	12999
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem orvosolják azt a problémát, hogy szeptembertől nem lehet speciális helyzetben sem kérni az öt- és hatéves kor közötti gyermekek óvodai felmentését?” címmel.....	13000
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13001
Viszónvázasz:	
Ikotity István (LMP)	13001
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	13002
Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Újak jönnek és egyre éhesebbek?” címmel	13002
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	13004
Viszónvázasz:	
Pócs János (Fidesz)	13004
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	13005
Heringes Anita (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki adta a tanácsot Pakssal kapcsolatban?” címmel.....	13005
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	13006
Viszónvázasz:	
Heringes Anita (MSZP).....	13007
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	13007
Sneider Tamás (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hajlandó-e a kormány a Magyar Posta tulajdonában lévő JNT Security több mint félezer munkatársa jogos követelését megismerni, a kialakult helyzet megoldásában pedig közvetíteni?” címmel	13008
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	13008
Viszónvázasz:	
Sneider Tamás (Jobbik).....	13009
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	13010
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Karitatív összefogás a válság sújtotta Ukrajnáért” címmel.....	13010
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13011
Viszónvázasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	13012
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	13012
Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A Fidesznek nincs csodafegyvere a szegénység ellen” címmel	13013
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13014
Viszónvázasz:	
Teleki László (MSZP).....	13014
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	13015
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	13016
Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor engedik már végre el Farkas Flórián miniszterelnöki biztos kezét?” címmel	13016
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	13016

Viszonzválasz:

<i>Ikotity István</i> (LMP)	13017
<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	13018

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Varju László</i> (független)	13018
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	13020
<i>Ikotity István</i> (LMP)	13022
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	13024
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	13026
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	13027
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	13029
<i>Bodó Sándor</i> (Fidesz)	13030
<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik)	13032
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik)	13034
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	13036
<i>Teleki László</i> (MSZP).....	13037
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	13039
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik)	13041
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	13043
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	13045
<i>Rig Lajos</i> (Jobbik).....	13046
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik)	13048
<i>Apáti István</i> (Jobbik).....	13050
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	13052
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	13054
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	13056

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	13058
--	-------

Az ülés bezárása	13058
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkárok, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS, DR. NAGY ISTVÁN és ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS, SZABÓ ZSOLT és TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
36. ülésnapja
2015. június 1-jén, hétfőn
(11.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: Szép jó napot kívánok, kedves képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 36. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor képviselő urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm mindazokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

A mai napon, a szokásoknak megfelelően, napirend előtti felszólalásokkal kezdjük hétfői munkánkat. Ezt követően déltől fél kettőig a kérdésekre, majd körülbelül fél kettőtől fél háromig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor. Végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezi be a mai napon az Országgyűlés a munkáját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett: „Cselédsorban a közsféra” címmel, az LMP képviselőcsoportjából Szél Bernadett képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika jogsegélyszolgálatot indított közalkalmazottak, köztisztviselők és munkaviszonyban dolgozó emberek számára, akiket a kormány kiteszített az állásából és közmunkasorba taszította őket.

Változatos élettörténetekkel találkoztunk, és egy közös volt ezekben az élettörténetekben, az, hogy ezek az emberek jelentős bércsökkenést szenvedtek el. Volt olyan önkormányzati köztisztviselő, aki, amikor a kormányhivatalok létrejöttek, őt elbocsátották, de továbbra is kellett valaki, aki postázik, jegyzőkönyveket vezet, adminisztratív feladatokat ellát, így visszavették őt közmunkába. De ott van kormánytisztviselő is, aki korábban köztisztviselőként dolgozott, és amikor kormányhivatalba átkerült, akkor május 1-jétől több ezer dolgozóval együtt a bére jelentősen csökkent. Ennek az embernek, aki hozzánk fordult, konkrétan 60 ezer forinttal csökkent a bére.

A Lehet Más a Politika figyelmeztette a kormányt anno még a jogállási törvény vitájában, hogy nem teheti ezt meg a magyar emberekkel, ennek ellenére önök megtették, és itt a bizonyíték, hogy kormánytisztviselőként, korábban köztisztviselőként dolgozva átkerült egyik helyről a másikra, ugyanannyit dolgozik, és 60 ezer forinttal kevesebbet keres.

Úgyhogy azon kívül, hogy a jogsegélyszolgálatunkat rengeteg olyan ember megtalálta, aki közmunkasorban végezte, pedig nem ott lett volna a helye, hiszen korábban rendes, dolgozó állása volt, találkoztunk még számos olyan történettel, amely visszaigazolja számunkra azt, hogy amit korábban mondtunk önöknek, hogy be fog következni, az im-

már bekövetkezett, és amit látunk, az az, hogy jelentős bércsökkenés következett be a közsférában.

Pedig eddig se volt a helyzet rózsás, hogy finoman fogalmazzak. Egyrészt a folyamatos átszervezések miatt nagyjából egy olyan kép bontakozik ki számunkra, hogy vagy szinten maradtak a bérek, vagy jelentősen csökkentek, illetve az, hogy közmunkásként kifejezetten sokkal alacsonyabb bérekért dolgozhatnak magyar emberek a közsférában. Pedig 220 ezer emberről van szó, akinek nyolcadik éve ugyanannyi a fizetése, ugyanannyi az illetménye, ugyanannyit keres, de ott van még 200 ezer ember, aki létminimum alatt keres a közsférában.

Ezért nem tartom egyáltalán túlzónak azt, amit a napirend előtti felszólalásom címének adtam, azt, hogy önök cselédsorba taszították ezeket az embereket, mert nem lehet az, hogy kormányról kormányra azt nézzük, hogy ezeken az embereken folyamatosan átvalogolnak, holott ők azok, akik olyan munkákat végeznek el, ami nélkül ez az ország nem lenne működőképes.

Annál is inkább felháborító ez az egész történet, mert ha megnézzük a jövő évi költségvetési tervet, azt látjuk, hogy 500 milliárd forint fölösleges és luxuskiadás kapásból felfedezhető benne. Körülbelül ennyibe kerülne maradéktalanul teljesíteni azokat a követeléseket, amelyek a közsféra részéről érkeznek. De önök, mint mindig, most is az embereken spórolnak, hiszen Orbán Viktor, a miniszterelnök megmondta, hogy ez az irány; azzal házal külföldön, hogy mi milyen kevés pénzért dolgozunk, ahhoz képest, hogy mi milyen jól képzettek vagyunk.

Nem csoda, hogy most már utcára vonulnak a kismizmizett emberek, mert elfogadhatatlan, hogy nincsen rendes béremelés, és ugyanígy elfogadhatatlan a kormányznak az „oszd meg és uralkodj” politikája. Látható, hogy ágazatokat megosztva adnak pénzeket, kijátsszák egymás ellen a munkavállalókat, a csurran-cseppen orbáni modelljét valósították meg, így is tudnék fogalmazni. Elég ebből, rendes, átfogó és mindenkire kiterjedő béremelés kell.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Ha önök ott lettek volna pénteken a szociális dolgozók tüntetésén, akkor önök is találkozhattak volna azzal a konyhán dolgozó szociális munkással, aki elmondta, hogy ő, mint technikai személyzet, egy fillért nem fog kapni abból, amit beígértek a többieknek, akik mondjuk, ellátják azokat az idős embereket, ahol ő dolgozik.

Tehát mégis hogy lehet így egyáltalán hozzányúlni egy rendszerhez, hogy egy munkahelyi kollektíván belül vannak olyan emberek, akik kapnak némi bérkiegészítést, és ott vannak a technikai dolgozók, akik meg semmit nem kapnak?! Ha nincsen étel, nincsen gyógyszer és nincsen tiszta ruha, mert maguk, mondjuk, elfeledkeznek az étkeztetésért és a szállításért felelős dolgozókról, milyen lesz az ellátás abban a munkahelyi kollektívában?! Önök ezt csinálják, ide csurrananak-cseppentenek, oda máshova adnak, de gyakorlatilag egy rendes, átfogó, minden-

kire kiterjedő teljes béremelésre van szükség, ez az LMP követelése.

A 2016-os költségvetés mindenképpen alkalmas kíván adni arra, hogy ez megvalósuljon. Mi módosító javaslatokat terjesztettünk a Ház elé, abban a nevelést-oktatást segítő munkatársakra, a felsőoktatásban dolgozóakra, a kulturális és művelődési területen dolgozóakra, az egészségügyi, a szociális dolgozókra, a köztisztviselőkre, szóval, rengeteg olyan emberre gondoltunk, akiről önök most már jó régóta elfeledkeznek. Mi kiállunk ezekért az emberekért, mert mi tudjuk, hogy a méltánytalanságnak is van határa, és itt most már tényleg elfogytak a szavak. Itt most már egy dologra van szükség, hogy önök komolyan vegyék azt, hogy ennek az országnak a kormányán vannak pillanatnyilag, és emeljék meg a béreket a közszférában.

Fejezzék be, legyenek szívesek, a pénz elherdálását, és adják oda ezeknek az embereknek a jogos, tisztos bérüket, mert nélkülük ez az ország nem működik! Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében az elhangzottakra Kovács Zoltán államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Most olyan tárgykörben hallottunk egyébként napirend előtti felszólalást, amely egyébként is napirenden van, hiszen a költségvetést most tárgyalja az Országgyűlés.

De mindezek ellenére szívesen válaszolok a képviselő asszonynak, mert amit ön mondott, az egyszerűen így nem igaz. Nem csurran-cseppen, hanem ha végignézzük, 2010 óta, amióta az Orbán-kormány megalakult, először a bérek megőrzésére volt szükség. Gondoljon bele, ahol IMF-megállapodást kötöttek, akár Görögország, akár Románia, ott csökkent a közszférában a bér. Mi megőriztük ezt a bért, és ezt elkezdtuk életpályamodellek tekintetében tovább fejleszteni. *(Dr. Szél Bernadett fejével nemet int.)* Akármennyire is rázza a képviselő asszony a fejét, ez így van. Gondoljon bele, 2013-tól a pedagógus-életpályamodell, amely során 60 százalékkal emelkedett a bérek nagyságrendje, majd ezt követően 2018-ig évente 10 százalékponttal növekedik. Ez több száz milliárd forint évente a költségvetésben.

Ha megnézzük, a fegyveres szervek tekintetében elkészült az új életpályamodell, és e tekintetben mind a rendőrség, mind pedig a honvédek ez év július 1-jétől *(Bangóné Borbély Ildikó: A szociális ágazatban dolgozókról kérdezték!)* 44 milliárd forintos béremelésben részesülnek összességében. Ez személyenként is meglátszik, hiszen fontos a kormány számára a szolgálati életpályákkal az ott dolgozók segítése.

Szeretném azt is elmondani, hogy nemcsak a Honvédség, a rendőrség, a pedagógusok esetében, hanem az államigazgatásban is elkezdődött az élet-

pályamodell kidolgozása. Ebben a költségvetésben, amit éppen most tárgyalunk, 25 milliárd forint szerepel az életpályamodell elindítására 2016. január 1-jétől. Ha ön ezt csurran-cseppennek nevezi, akkor téved, én ezt egészen másnak nevezem, ez egy konkrét, jelentős béremelés. Mondjuk, a járási hivatalokban, amit ön említett, ott 30-40 százalékos kézzelfogható béremelésre kerül sor 2016. július 1-jétől, amely, mint ahogy már említettem, szerepel a költségvetésben.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Éppen az elmúlt héten döntött a kormány a szociális szférát illetően, 7,6 milliárd forint pótlék ügyében, illetve... *(Bangóné Borbély Ildikó: Hol a másik fele?)* Köszönöm szépen, Bangóné képviselő asszony, biztos nyom majd gombot, ne kiabáljon be, legyen kedves, aztán majd elmondja a maga mondandóját. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Tudom, hogy ez a szokása *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, és úgy gondolja, hogy ezzel a felszólalót meg lehet zavarni *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Az ülésvezetést kritizálja az államtitkár! - Az elnök ismét csenget.)*, de engem ez nem zavar, csak szeretném elmondani, lehet, hogy másokat zavar.

Tisztelt Képviselő Asszony! Folytatnám. Tehát a szociális szféra 7,6 milliárd forint pótlékot kap *(Dr. Harangozó Tamás: Mire elég?)*, és 15,3 milliárd forint kerül jövőre. A bölcsődében is plusz 2 milliárd forint van a költségvetésben, és ha úgy nézzük, a közszférába tartozóknak, hiszen ön említette, a közmunka is 70 milliárd forinttal többet fog kapni 2016-ra.

(11.10)

Ami a közigazgatás átalakítását illeti: ezen belül az államigazgatási szférában valóban csökkentek a vezetői illetmények. 2 ezer fő került át a területi közigazgatásba, ott 1800 fő 5 százalékpontos illetmény-növekedést kapott április 1-jével. Ennek kiszámolhatja egyébként az egész éves hatását is.

Ami pedig a vezetői szférát illeti, egyszerűsítettük azt az államszerkezetet, amely a területi közigazgatásban volt, így nincs szükség annyi vezetői állás-helyre. Egy vezetőn nagyobb a felelősség, több munkát fog végezni, és ők ilyen tekintetben a szakigazgatási rendszer átalakításával nyilván főosztály-vezetői bérre lesznek jogosultak. De a következő esztendőben elindul életpályamodell, illetve akár az egészségügyit is említhetném: noha nem vagyok egészségpolitikus, szeretném elmondani, hogy a rezidensek tekintetében 100 ezer forint ösztöndíjrendszer került kialakításra, amit megőrzünk, és ugyanezt tovább folytatjuk a 2016. esztendőben is. A szakápolók már 2012-13-ban az ország lehetőségeitől függően szintén béremelésben részesültek, ugyanúgy, ahogy a fiatal orvosok is és azok a rezidensek is, akik leteszik a szakvizsgát.

Összességében több százmilliárd forintot fordított a kormány béremelésre, nem beszélve az sja

átalakításáról, amely egyébként csökkentette a jövedelemadó mértékét is. És az infláció alacsonyan tartásával a közszféra nem cselédsorban van, a lehetőségei kitágulnak az elkövetkezendő időszakban.

Kérem, hogy ezt vegye tudomásul akkor is, ha mást szeretne mondani (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a közszféráról. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából: „Mérséklődő energiaárak, bizonyított eredmények” címmel Földi László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Bizottság 2012-ben részletesen elemezte a belső energiapiac jellemzőit, folyamatait, és országokként átfogó energiapiaci elemzést készített. Ebben az elemzésben megállapították, hogy a háztartások vásárlóerejét is figyelembe véve 2011-ben Bulgária, Magyarország, Svédország és Szlovénia háztartási fogyasztói fizették a legmagasabb földgázárakat, villamos energia esetében pedig Szlovákia és Magyarország esetében alakult ki az EU átlagát meghaladó, kimagasló fogyasztói ár.

Úgy vélem, és ezzel a tisztelt ellenzéki képviselők is egyet kell hogy értsenek, ez a helyzet tarthatatlan volt. A nemzet egészét érintő kérdés a mintegy 4 millió háztartásban egységesen érzékelhető pozitív változásért kiáltott. A kormány ezért döntött a rezsicsökkentés politikájá mellett, amely a bejelentés óta a lakossági fogyasztók energiaszámláiban jelentős csökkenést és a fogyasztás élénkülésével sikeres gazdasági folyamatokat eredményezett. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az Eurostat 2015. május 27-én megjelent összesítése, amely megállapította, hogy Magyarországon a tavalyi év második felében az áram háztartási ára 9,9 százalékkal, a földgázé 13 százalékkal mérséklődött az egy évvel korábbihoz képest.

A hazai fogyasztók így átlagosan 3557 forintot fizettek 100 kilowattóra áramért, és 1088 forintot 100 kilowattóra földgázért. Miközben az Unió egészében emelkedtek az energetikai rezsiköltségek, addig Magyarországon csökkent a háztartási energia ára. A magyar családok költségvetésének jelentős részét teszik ki a rezsiköltségek, és sokak számára nehezen kigazdálkodható terhet jelentenek. Fontos tehát, hogy a több lépcsőben megvalósult rezsicsökkentések során elért eredményeket megőrizzük, hiszen a rezsicsökkentéseknek köszönhetően a lakossági fogyasztók több százmilliárd forintot takaríthattak meg 2013. január 1-je óta. A villanyszámla és a földgáz esetében is spóroltak a fogyasztók, illetve a távhő árának csökkentésével több maradt a családoknál.

Úgy vélem, hogy a rezsicsökkentés a közfoglalkoztatás bővülése és a devizahiteles adósok számára

biztosított kormányzati segítség mellett a megélhetés biztonságát pozitívan befolyásoló egyik legfontosabb tényező. A rezsicsökkentés nem egyszerű politikai, hanem társadalompolitikai kérdés, ami a megélhetési költségek csökkentésén keresztül hozzájárul a magyar háztartások és családok szociális biztonságának erősítéséhez. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a KDNP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon köszönöm felvetését, mert ismét lehetőséget ad arra, hogy elmondjuk a kiindulópontot. 2002 és 2010 között, az MSZP-SZDSZ-kormányzás idején (*Moraj a Jobbik és az LMP padsoraiban.*) ötszörösére emelkedett a földgáz, és duplájára az elektromos áram ára. Nagy örömmel olvastam viszont most az Eurostat megjelent legfrissebb összesítését, amely visszaigazolja a kormány 2010-ben elindított társadalom- és rezsipolitikájá sikerét és eddigi eredményességét. (*Folyamatos zaj és derűtség az LMP padsoraiban. - Az elnök csenget.*)

Tekintettel arra, hogy a rezsiköltségek jelentős részt tesznek ki a magyar családok kiadásaiból és sokak számára nehezen kigazdálkodható terhet jelentenek, a kormány a szociális biztonság erősítése és a további áremelkedések megakadályozása érdekében a Széll Kálmán-tervben kezdeményezte a rezsiköltségek befagyasztását. Ennek keretében a távhőszolgáltatás korábban önkormányzatok által megállapított ára miniszteri hatáskörbe került. Ezt követően három körben átfogó energiarezsi-csökkentést hajtott végre a kormány. Egy átlagos lakossági fogyasztó számára a végfelhasználói árak csökkenése a földgáz esetében körülbelül 55 ezer forint, míg a villamos energia esetében körülbelül 30 ezer forint megtakarítást eredményez évente. Azaz a magyar családok az elmúlt időszakban végrehajtott energetikai rezsicsökkentésekből fakadóan a 2012. évi árakhoz képest az energiaszámláikban éves szinten körülbelül 85 ezer forintos kedvezményben részesülnek.

A távhőfogyasztók által realizálható megtakarítás a településenként eltérő távhőárak miatt különböző, ugyanakkor mértéke nagyságrendjét tekintve megegyezik a földgázfogyasztók megtakarításával. Mindezeket túl 2013. július 1-jével a víz- és csatornaszolgáltatás, a hulladékszállítás, a kéményseprés, valamint a PB-gáz díjai is lecsökkentésre kerültek, aminek köszönhetően egy átlagos fogyasztó rezsicsökkentésekből fakadó összes éves megtakarítása eléri a 100 ezer forintot. A rezsicsökkentésen túl a földgázár-szabályozás 2010. decemberi átalakítása - az úgynevezett árbefagyasztás - mindezeket megelőzően további, körülbelül 100 ezer forint/év megtakarítást eredményezett egy átlagos fogyasztó

számára a 2010. év elején érvényes árszabályozáshoz képest.

Mindezek hatására a fogyasztóknál az elmúlt években összesen több mint 1000 milliárd forint megtakarítás keletkezett. Az így végrehajtott energiarezszi-csökkentések eredményeképp a magyar háztartások által fizetett energiaárak szintje európai összehasonlításban is jelentősen javult.

A meghozott intézkedéseknek köszönhetően nominálisan mind a villamos energia, mind a földgáz tekintetében Magyarország majdnem a legolcsóbb az Európai Unióban. Az áram csak Bulgáriában, a gáz pedig Romániában kerül kevesebbe. A vásárlóerőt is figyelembe véve az áram háztartási ára az uniós átlaggal azonos, míg a földgáz ára 11 százalékkal alacsonyabb szintet ér el.

Ennek a hatásnak fontos következményei is vannak. A legújabb statisztikai adatok szerint a szolgáltatók kintlévősége az elmúlt éveken mintegy 20 százalékkal csökkent. Egy meg nem nevezett szolgáltató azt mondta nekem, hogy a kintlévőségük az európai átlaggal azonos mértékű. *(Lukács Zoltán: Meg nem nevezett szolgáltató?)*

A kormányzat szándéka, hogy a többlépcsős rezsi-csökkentés során elért eredményeket megőrizze. Ennek érdekében Magyarországon megkezdődött az állam szerepvállalásának erősítése a közműszektorban. *(Lukács Zoltán: Két órája erről beszél.)*

A kormány 25 évvel a rendszerváltás után létrehozta az Első Nemzeti Közműszolgáltatót, amelynek hatékony és alacsony költségű működésével a rezsi-csökkentés eredményei tartóssá tehetők. *(Dr. Harangozó Tamás: Csak százszor mondta, hogy rezsi-csökkentés. - Lukács Zoltán: Meg nem nevezett szolgáltatókkal nem foglalkozunk. - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

Az Első Nemzeti Közműszolgáltató Magyarország a Főgáz bázisán országos hatáskörrel vesz részt az egyetemes gázzolgáltatásban.

(11.20)

A kormány célja, hogy az ENKSZ a továbbiakban belépjen az áram- és távhő-szolgáltatói piacra is. Ennek érdekében írt alá a múlt héten a kormány szándéknyilatkozatot az ELMŰ-Émász egyetemes villamosenergia-szolgáltatási üzletágának megvásárlásáról a német RWE-vel. A kormány emellett az önkormányzatok által birtokolt távhőszolgáltatások állami érdekkörbe vételével is biztosítja a rezsi-csökkentés további értékeinek fenntartását, a lakosság számára az elérhető áruszolgáltatást és a versenyképes árakat az ipar számára. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett „A tartozás” címmel Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök hatodik éve kormányoznak, ígérték fűt, fát, virágot, mindent, ami csak létezik, aztán helyette, a radikális adócsökkentés helyett bevezettek számtalan új adónemet, mindezek mellett a béremelések helyett gyakorlatilag dolgozói szegénységet szültek, ígérték 1 millió új adófizető munkahelyet - pedig hát tudjuk, mit csináltak: semmit.

Tartoznak az embereknek. Tartoznak, adóssai az embereknek. De nem akármilyen szinten. Nem behazudni kell az éterbe, nem behazudni kell a tévé kamerába vagy épp a posztereken! Nem! Mint a minimálbér radikális emelése; tudják, az, ami a munkáltatónak meg a munkavállalónak is többletterhet jelentett. Nem, hanem olyan világot kell építeni, ahol az emberek javára szolgál mindaz, amit önök tesznek.

Csak két tételt mondok önöknek: foglalkoztatás, munkanélküliség meg bérek. Azért ezt a kettőt, mert mindig azzal jönnek, hogy milyen rózsás a helyzet Magyarországon. Na, nézzék, 2008 pénzügyi-gazdasági világválságát követően 2009-ben 3 millió 748 ezer ember volt foglalkoztatott a KSH szerint. 2014-ben - ezek zárt esztendő évi adatai - 4 millió 101 ezer. Igen, olybá tűnik, mintha 353 ezerrel több foglalkoztatott lenne. Na, nem 450 ezerrel, mint amit folyamatosan mondanak a média felületén. De ez a 353 ezer fő hogyan áll össze? Jelzem önöknek, hogy 160 ezerrel több a közfoglalkoztatásban részt vevők száma 2014-ben, mint 2009-ben. A külföldre menekült emberek, a gazdasági menekültek, tudják, akiknek önök munkát nem biztosítottak, nos, ezek százezrei benne vannak a magyar statisztikában mint foglalkoztatottak, bár önök elüldözték őket, máshol kell a kenyerüket megkeresniük. A 8 órásból 4 órás foglalkoztatásokat csináltak, és a statisztikában ugyanúgy egyként veszik alapul a 4 órásokat, mint a 8 órásokat.

Munkanélküliség? Csökkent, persze, öt év időszakában, 2009-ről 2014-re 75 ezer fős csökkenést lehet kimutatni. Na de miért? A közfoglalkoztatotti körbe bevisznek a munkanélküliek köréből; persze ez nagyon sok esetben csak kvázi foglalkoztatás, mert a szerencsétlen emberek nem tudnak normális munkatevékenységet folytatni, és éhbérért teszik mindezt. Vagy épp azok az emberek, akik benne voltak a munkaügyi regiszterekben, és utána külföldre voltak kénytelenek menekülni, pont azért, mert önök semmit nem tettek értük.

Ezek azok a tényezők, amiket nem lehet kihagyni, meg azt sem, hogy önök kilövik a rendszerből az embereket, a humánnum minimumát sem mutatják, 3 hónapos ellátási időre szűkítették a munkájukat elvesztő emberek ellátási időszakát. Egy szó, mint száz, a közfoglalkoztatás keretei között mit csináltak? Azt csinálták, hogy a korábbi 60 200 forintos közfoglalkoztatási bér helyett először 47 ezer forintot adtak. Czomba képviselőtársam, államtitkár úr még arról is beszélt annak idején, hogy 73 ezer forintból

még három gyermeket is lehet nevelni tisztességgel. Szóval, a dolog lényege, mindegy, hogy 47 vagy 73, önkökből és csökkenő bérért foglalkoztatják a közfoglalkoztatottakat. Egyharmaddal csökkentették a megszerzett jövedelmük vásárlóerő-értékét. S mindezek mellett nem gondoskodnak arról, hogy értéktéremtési munkatevékenységet tudjanak végezni, és mindezek mellett az azonos jogot sem biztosítják számukra.

Mi van a bérek színpadán? Hát, azt látjuk, hogy a bérek tekintetében Magyarországon az emberek 70 százaléka, közel 70 százaléka az átlagbér alatt keres. Azt látjuk, hogy a dolgozói szegénység nő Magyarországon. Azt látjuk, hogy 2,2 milliónál több azoknak az embereknek a száma, akik a létminimum alatt dolgoznak. Azt látjuk, hogy a minimálbér mai összege vásárlóerő-értéken 5 ezer forinttal kevesebbet ér, mint 2010-ben. Azt látjuk, hogy a létminimum és a minimálbér között nyílik az olló. A mai 92-93 ezer forintra taksált létminimumtól 24 ezer forinttal marad el a minimálbér összege. Azt látjuk, hogy a közfoglalkoztatásban ez az Orbán-kormány, az az Orbán-kormány, amelyik az előző ciklusban volt, egyetlenegy fillérrel nem változtatta a 38 650 forintos közszférában történő illetményalapot. Azt látjuk, hogy az alacsony jövedelmi szinten érő embereket önkökből kizsákmányolják és nem veszik komolyan.

No, egy szó, mint száz, mindezek mellett a haverok meg a pereputty gazdagszik, osztalékokat vesznek fel. Volt olyan, aki 800 milliót vett fel, miközben 225 emberének 157 millió forintot adott bérként abban az esztendőben. Ezt kell abbahagyni! Nézzék, egyetlenegy kérek önköktől: azt, amit az MSZP mond. Egyrészt teljesítsék az ígéreteiket, csináljanak 1 millió új munkahelyet a gazdaságban, másrészt olyan bérpolitikát folytassanak, mondják ezt nemzetinek, ha kell, nemzeti bérpolitikát, amelynek az az eredménye, hogy az emberek jobban járnak, az emberek tisztességesebben tudnak élni a megszerzett jövedelmükből. Ezt csinálják a cserbenhagyás költségvetése helyett! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Czomba Sándor államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdjük talán ott, hogy ha tartozást emleget a képviselő úr, ezt a tartozást vastagon önkök hozták létre 2002 és 2010 között. Megduplázták a munkanélküliek számát, 230 ezerről 460 ezerre növelték. Tudja, azt mondja, hogy jobb lett volna, ha semmit se csinálunk. Hát, mi nem semmit tettünk, hanem rengeteg mindent tettünk, de ha önkök nem tettek volna semmit, akkor meggyőződéseim szerint sokkal jobban járt volna a magyar gazdaság és a magyar emberek döntő többsége.

Menjünk sorba ezeken a számadatokon! Bár nem szeretném terhelni az itt ülőket és a bennünket hallgatókat, de azért nagyon fontos, mert jó néhány olyan szám hangzott el, ami nemes egyszerűséggel nem igaz.

Azt mondja a képviselő úr, hogy kiküldjük a rendszerből a regisztráltakat. Ez egyáltalán nem így van, hiszen ha így lenne, akkor a gazdaságilag aktívok száma nem növekedne folyamatosan, és nem lenne 23 éves csúcson. Nem az a célunk, hogy ne lássunk rá az emberekre, hanem az a célunk, hogy ne nulla forintot, ne 22 800 forintos segélyen, hanem amíg a versenyszféra nincs olyan térségekben jelen, ahol nagy a baj, ott az állam által finanszírozott, támogatott és segített foglalkoztatáson keresztül próbáljunk segíteni.

Talán nem véletlen az, a bérekkel kapcsolatban szeretném jelezni a tisztelt képviselő úrnak, hogy míg az önkök idejében 2007 és 2010 között 4,4 százalékkal csökkent a keresetek vásárlóértéke, addig 2010 és 2014 között 43 százalékkal nőtt bruttóban a minimálbér értéke, és nettó értéken is - az elmúlt hónapokban látjuk -, reálkereseti szinten is 5-5,5 százalékkal nő a szint.

Azt pedig nyilván szerették volna félreérteni, hogy három gyereket 73 500 forintból hogy lehet nevelni. *(Zaj az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)* Szeretném felhívni kedves képviselőtársaim figyelmét, hogy nézzék meg azt a felszólalást...

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr, egy percre! Tisztelt MSZP-s Képviselőtársaim! Hallgassák már végig az államtitkár úr mondanivalóját! Gúr Nándor képviselő úrnak mint jegyzőnek hívom fel a figyelmét arra, önkök különösen tudni kell, hogy jegyzőként nem kiabálhat be. Ön ebben a pillanatban soros jegyző, és az én engedélyemmel tudta elmondani ezt a felszólalását. Úgyhogy nyomatékkal kérem, hogy legyen szíves, ne kiabáljon közbe. *(Dr. Harangozó Tamás: Akkor majd én kiabálok.)*

Folytassa, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Szeretném hangsúlyozni, nézzék meg a statisztikákat, hogy 2000 és 2010 között a három gyermeket nevelő családok esetében hány ember volt nulla százalékon, tehát ellátatlan, és hány család volt 28 ezer forintos segélyen. Ehhez képest a mi kormányunk azt tette, hogy a családi adókedvezményeken keresztül, ha valaki közfoglalkoztatásban van, normál üzemenetben 52 ezer forint a nettója, két gyermek után 64 ezer, három gyermek után 74 ezer forintot kap nettóban. Arra hívtam fel a figyelmet, hogy a mi rendszerünk honorálja a gyermekvállalást a közfoglalkoztatás keretében is, és több mint a minimálbért kapja meg. Nem arról van szó, hogy meg lehet-e élni ebből vagy sem, mert ez egy parttalan vita, és ennek semmi értelme nincs ebből a szempontból, mint ahogy nincs értelme annak sem, hogy az egykeresős, egy

családmelletes létminimumot hasonlítjuk össze a mindenkori minimálbérrel.

(11.30)

De ha már megtette, tisztelt képviselőtársam, szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy 2002-ben az első Orbán-kormány idején volt a legközelebb a létminimum a minimálbérhez, nem véletlenül, 92 százalékon, mert egyszerre emeltünk, duplájára emeltük a minimálbért. Onnantól önök leküzdötték 2010-ig 70 százalékra. Gratulálok hozzá! Most tartunk ott, hogy 74 százalékra sikerült emelni, tehát folyamatosan közelít a két szám egymáshoz. De kétségtelen tény, hogy sok még ebben az ügyben is a teendő.

Őn számadatokat mondott. Én a 2010-es és '14-es teljes évről, hogy ne lehessen szezonális hatáskorról beszélni, mondanék három számadatot. A foglalkoztatottak száma ez alatt a négy év alatt 370 ezerre nőtt, ebből a közmunkásnövekmény 75 ezerről 175 ezerre, tehát 100 ezer fő, és a külföldön dolgozók, amit a KSH lát - mert az egy éven túliakat nem látja, 25 éve nem látja (*Bangóné Borbály Ildikó: Rése legyen a közmunkában, államtitkár úr!*), úgyhogy ne kavarják bele itt az adatokba! -, ott pedig 50 ezres a növekmény. Adjuk össze! 100 meg 50 ezer, az 150 ezer, vonjuk ki a 370 ezerből. Az állításom tehát az, hogy az elmúlt négy esztendőben Magyarországon az elsődleges munkaerőpiacon (*Dr. Harangozó Tamás: A külföldiek benne vannak!*) 220 ezer új munkahely jött létre. (*Zaj az MSZP padsoraiból. - Közbekiáltások: Hogyne, hogyne! - Dr. Harangozó Tamás: Londonban!*)

Ha önök úgy adták volna át a kormányrudat annak idején, ahogyan most állunk, akkor a mi gondunk is jóval kevesebb lett volna. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypartok padsoraiból. - Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Vona Gábor frakcióvezető úr: „A csatlakozási szerződés módosítása” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt héten nagy vitát kavart a Jobbikból elhangzó „kilépés vagy nem kilépés” kérdése és az ehhez kapcsolódó jobbikos álláspont. A vitát az indította el, hogy a múlt héten ilyenkor egy azonnali kérdést intéztem a miniszterelnök úrhoz, ahol elmondtam, hogy mi a Jobbik álláspontja. Azután a miniszterelnök úr is elmondta, hogy mi a Jobbik álláspontja. Mivel a kettő nem illeszkedett, nem egyezett, ebből kialakult egy vita. Ezzel együtt is úgy gondolom, hogy jó, hogy így történt, nagyon fontos, hogy így történt, hiszen én magam, a pártom lehetőséget kaptunk arra, hogy a magunk számára, az önök számára, az ország és egész Európa számára

egyértelműen elmondjuk, hogy mi is a Jobbik álláspontja az Unió kérdésében.

A Jobbik nem kívánja kiléptetni Magyarországot az Európai Unióból. A Jobbik a csatlakozási szerződés módosítását és egy népszavazást szeretne az Európai Unió kérdésében. Ez a Jobbik programja. Ha önök megnézik akár a 2010-es, akár a 2014-es programunkat, akkor ezt fogják ott megtalálni. Egyébként ez a programja David Cameron brit miniszterelnöknek is, akit frissen újraválasztottak: csatlakozási szerződés módosítása és egy népszavazás tartása. Ezt csak azért mondtam el, mert ezzel is szeretném jelezni, hogy ez az álláspont egy legitim álláspont politikailag, szakmailag Magyarország érdeke tekintetében, és egyáltalán nem példátlan ezek szerint Európában.

Őnök, hogy ezen álláspontunkat hiteltelenségek, megcáfolják, 2012 elejéről keresnek elő momentumokat, nyilatkozatokat és egy ominózus zászlógeztést. Úgyhogy javaslom, tekerjük vissza egy kicsit az idő fonálát, és nézzük meg, mi is történt, mi is zajlott itt Magyarországon 2012 elején. Akkor az Európai Bizottság egy kötelezettségszegési eljárást indított Magyarország és közvetve ezáltal a magyar kormány ellen, illetve a kohéziós alapok befagyasztásáról volt szó. Nagyon feszült, nagyon ideges, nagyon felháborodott légkör uralkodott a magyar közéletben, és ebben a lélektani pillanatban szerveztünk mi is egy tüntetést az Európai Bizottság itteni székháza elé, amely tüntetésen valóban felgyulladt egy európai uniós zászló (*Zaj, derűtség. - Boldog István közbeszólása. - Közbekiáltások a kormánypartai padsorokból: Felgyulladt? - Dr. Szakács László: Öngyulladás!*), elégett. Valóban, vállaljuk ezt (*Zaj. - Az elnök csenget.*), kár is lenne ezt tagadni, és azt mondom most is, ma is ezt mondom, bármennyire is mosolyognak ezen, ma is azt mondom, hogy lélektanilag és érzelmileg abban a pillanatban az igenis egy vállalható és jogos dühkitörés volt a Jobbik részéről.

Azért mondom ezt, mert ezekben a pillanatokban nemcsak bennünk kavartak ilyen érzelmek, hanem, nagyon remélem, hogy például Boldog István képviselőtársunk is fel volt háborodva az Európai Unióval kapcsolatban, de szerintem még L. Simon László is. (*Boldog István: Engem még zászlót égetni nem láttam!*) Sőt, szerintem önök ott is voltak azon a békemeneten, amely a „Nem leszünk gyarmat!” transzparens mögött vonult végig Budapest belvárosában, és több békemenetes vezető maga is azt mondta, hogy igen, az Európai Unióból való kilépés lehetőségét meg kell fontolni. Ez akkor egyáltalán nem számított egy olyan gondolatnak, amely ne került volna sok ember gondolatai közé.

De nem csak a mi gondolataink közé, mondott ilyet Orbán Viktor is a 2000-es évek elején. Sőt, tavaly a legszélebbre úgymond az Európai Unióval kapcsolatban maga Kövér László ment, a Fidesz második embere, aki azt mondta, lehet, hogy meg kellene fontolnunk azt, hogy kihátrálunk ebből a közösségből. Tehát abban, hogy ilyen nyilatkozatok elhan-

goznak egy változó és velünk folyamatosan konfliktusba kerülő Európai Unió kapcsán, azt gondolom, semmi kivetnivaló nincs.

De mi a lényeg? A lényeg nem ezek a nyilatkozatok, meg nem is egy zászlóégetés, hiszen a Jobbik soha előtte és soha utána nem égetett zászlót, és nemzet zászlaját soha nem égetné el. A lényeg az, ami egy programban van. Elmondtam már egyszer önöknek, elmondom még egyszer, hogy a Jobbik programjában az van benne, hogy a csatlakozási szerződés módosítására van szükség és egy népszavazás tartására az Európai Unióval kapcsolatban. Ez a lényeg. Az, hogy Magyarországon a mi véleményünk szerint a „nemzetek Európája” koncepciója mögé kellene felsorakozni az európai egyesült államok koncepciójával szemben, erről egyébként érdemes vitát is folytatnunk. Önöknek más a véleményük, mi nyitottak vagyunk a vitára, és szerintünk a csatlakozási szerződés módosítása igenis egy felelős álláspont. Nem tudom, hogy önök hogyan képzelték el a magyar élelmiszeriparnak, a magyar feldolgozóiparnak a talpra állítását a jelenlegi feltételek között - erre például jó lenne, ha válaszolna L. Simon László; úgy nézem, ő fog majd válaszolni a kérdésemre -, vagy akár a magyar föld megvédését.

Úgyhogy ha az a kérdésük vagy az a dilemmájuk önöknek, hogy van-e különbség a Fidesz és a Jobbik európai uniós álláspontja között, akkor erre azt mondom, az a válaszom, hogy igen, van. Még hozzá nagyon fontos és nagyon egyértelmű különbség van közöttünk. Mi a csatlakozási szerződés módosításának felvetésével azt mondjuk, hogy szerintünk így, ahogy most van, nem jó, ezen változtatni kell. Több ok miatt is, amelyeket már elmondtam, a magyar élelmiszeripar, feldolgozóipar talán a legegységelműbb, ami ezt bizonyítja. Önöknek pedig az a véleményük, hogy minden jó, ahogy van, a csatlakozási szerződés rendben van, ezen belül kell vitákat folytatni, de a csatlakozási szerződést nem kell módosítani. Szerintem a mi álláspontunk a felelős, szerintem a mi álláspontunk Magyarország érdeke, az önök álláspontja pedig nem felelős és nem Magyarország érdeke. Erről folytassunk vitát, és ne mellébeszéljünk! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Örülünk annak, hogy végre a Jobbik kimondta az, hogy nem kívánja kiléptetni az Európai Unióból Magyarországot. Ugyanakkor döbbenet nézzük a Jobbik folyamatos színeváltozását. Ez már nem is damaszkuszi út... *(Közbeszólások, zaj a Jobbik padsoraiból.)* Ez már nem is damaszkuszi út - jól kiabálnak be, képviselőtársaim -, hanem valami kaméleoni szerep felvétele. *(Kepli Lajos közbeszólása.)*

Egészen döbbenet hallgattam, amikor azt mondta, hogy az önök rendezvényén „felgyulladt”, ezt mondta a tisztelt képviselő úr: felgyulladt egy zászló. Micsoda eufemizmus ez itt, kérem tisztelettel! Eszembe jutott a Népszabadság előző főszerkesztőjének az a megnyilatkozása, amikor az általa okozott balesetben megsérült biciklis meghalt, a nyilatkozatában úgy fogalmazott, hogy sajnálatos módon meghalt az a biciklis, akinek a balesetében nekem is részem volt. Nem azt mondta, hogy akit elgázoltam, akit elütöttem. Nem vállalta a felelősséget *(Dúró Dóra: Elmondtam, hogy vállaljuk!)*, ahogyan ön sem vállalja a felelősséget. *(Vona Gábor: Elmondtam, hogy vállaljuk!)* Ön is azt mondja, hogy „felgyulladt egy zászló”. *(Zaj a Jobbik padsoraiból.)* Biztos valaki nagyítót tartott fölé, átsütött rajta a nap, és ettől felgyulladt. Szégyen és gyalázat! Egyszer s mindenkorra mondják már ki, hogy önöknek mi az álláspontjuk! Reggel a Kossuth rádióban is hallgattam önt, képviselő úr. A Kossuth rádióban, amikor reggel megkérdezte önt a riporter, hogy szégyelli-e magát e miatt a gyalázatos cselekedet miatt, ön azt mondta, hogy nem szégyelli magát. *(Közbeszólások, dr. Gyüre Csaba, Szávay István közbeszólása. - Nagy zaj a Jobbik padsoraiból. - Vona Gábor: Most is ezt mondom!)*

Az a zászló nem felgyulladt, azt a zászlót önök felégették! *(Folyamatos nagy zaj, közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Apáti István közbeszólása. - Az elnök csenget.)* És hiába mondja azt...

Én önöket végighallgattam, csendben végighallgattam! *(Hegedűs Lorántné: Mert nem tudtál rá mit mondani! - Apáti István: Hallgassuk végig!)* Tisztelt Képviselő Úr! Önök azt mondják, hogy egy nemzet zászlaját nem égetné el. Önök elégették egy olyan közösségnek a zászlaját, amely közösségnek Magyarország teljes jogú tagja. Figyelmeztetem, hogy 2003. április 12-én *(Dúró Dóra: Intézményrendszer!)*, a népszavazáson a résztvevők 83,76 százaléka igennel szavazott *(Szávay István közbeszólása. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Mert hazudtatok! - Zaj.)*, Magyarország egyértelműen hitelt tett az európai uniós csatlakozás *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Hány cukrászda van Bécsben?)* és az Európai Közösséghez való tartozás mellett. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Azért ezt, kérem, jegyzőkönyvezzék, amit a képviselő úr bekiabált, és azt is, amit utána mondott, úgy kezdődött, hogy „b” és úgy folytatódott, hogy „meg”. Tehát ezt is legyen szíves, amit bekiabáltak... *(Nagy zaj. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ne hazudj!)* Kérem szépen, hallgassanak végig, tisztelt képviselőtársaim! *(Közbeszólások: Nem hallgatjuk!)*

ELNÖK: Jobbikos képviselőtársaim, Szávay és Gyüre képviselőtársaim *(Apáti István: Apáti!)*, le-

gyenek szívesek már lehetőséget adni az államtitkár úrnak...

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Nagyjából fél perce kiabálnak, képviselőtársaim!

ELNÖK: (Apáti Istvánnak:) Ön is, képviselő úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Nyilvánvalóan én abban reménykedem, hogy önöket a lelkiismeret-furdalás gyötri, és belátták végre azt, hogy milyen szégyenteljes cselekedet elégetni az Európai Közösség zászlóját, annak a közösségnek a zászlóját, amelyhez mi is tartozunk (Novák Előd: Az ötvenhatosok is szégyelljék magukat, hogy kivágták a csillagot?), és az önök állítása szerint önök sem akarnak kilépni ebből a közösségből, tisztelt elnök úr.

(11.40)

Éppen ezért azt kérem önöktől, hogy végre tisztességesen fogalmazzák meg, hogy milyen ügyben akarnak csatlakozási szerződést módosítani. Pontosan mondják meg, hogy a csatlakozási szerződés mely szakaszait kívánják módosítani, mégis miről akarnak népszavazást tartani, mert erről nekünk halvány fogalmunk sincsen. (Zaj, folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük Apáti István: Ez a baj!) Így nincs is meg a közös vitaalap.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország miniszterelnöke legutóbb, a múlt heti beszédében is kiemelte azt, hogy Magyarország számára az Európai Közösséghez való tartozás alapvető érdek és alapvető érték. Eppen ezért mi, magyar demokraták (Zaj a Jobbik soraiban. - Dr. Gyüre Csaba közbeszól.) sem az Európai Unióból, sem a NATO-ból nem akarunk kilépni. Számunkra ez a közösség az az európai közösség, az a család, amelyben köszönjük szépen, megtaláljuk a helyünket, és azt gondoljuk, hogy ez Magyarországnak, a magyar gazdaságnak, a magyar társadalomnak, a magyar kultúrának az érdekében van. (Zaj, folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.) Az nem jelenti azt egy pillanatig sem, hogy ne lennének vitáink, hogy adott esetben (Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük Szávay István: Megalázták a miniszterelnököt! Porig!) jogosan ne szólalnánk föl az Európai Közösségben, és ne hangoztatnánk folyamatosan az Európai Közösségen belül is a nemzeti érdekeinket.

Természetesen a magyar kormány számára az ön által felhozott élelmiszeripar fejlesztése is kulcskérdés, a magyar élelmiszeripar fejlesztése az előttünk álló uniós fejlesztési időszakban elképzelhetetlen lenne az Unió támogatása nélkül. Alapvetően változik körülöttünk minden, hiszen most eltörölték a tejkvótát, nemsokára el fogják törölni a cukorkvótát. Magyarországnak alapvető érdeke az, hogy egyébként az illegálisan az országba

bejövő élelmiszertől megvédje ezt az országot. Ezt szolgálja az az ellenőrzési rendszer, amelyet idén vezettünk be. Ezt szolgálja a sertéshús áfájának a csökkentése is, tehát ebből a szempontból minden bírálata és kritikája megalapozatlan. (Magyar Zoltán: Idő!)

Ne legyenek kétszínűek, mondják meg az igazságot, tagjai akarnak-e lenni az európai szövetségnek, és szégyellik-e magukat a zászlóégetés miatt avagy nem. (Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem! - Vona Gábor: Mindkettőről elmondtam a véleményemet.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából: „Hősök voltak” címmel Vargha Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGHA TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A XX. századi háborúk során hatalmas áldozatot hozott ez a nemzet, és itt nemcsak a harcokban elesett hős honvédekre gondolunk, hanem az otthon maradtakra, a csonka családokra, az özvegyekre és a gyermekekre, akik közül sokan nem ismerhették az édesapjukat sem. (Z. Kárpát Dániel a miniszteri széksorhoz lép.)

Minden településnek volt hősi halottja, ezért a faluközösségek akkor is állítottak volna emlékműveket, ha erre nem kötelezi őket egy 1917-es minisztériumi rendelet, és akkor is emlékeztek hősi halottaik életáldozatára, amikor május utolsó vasárnapját az 1924. évi XIV. törvénycikk még nem emelte a hősök vasárnapjává. (Z. Kárpát Dániel L. Simon Lászlóval konzultál.)

1945 májusában még megtartották a hősök napját, aztán már emléknapi sem számított, és a rendszerváltozásig hivatalos megemlékezésekre sem kerülhetett sor. Ezért 2001-ben a magyar Országgyűlés, a magyar nemzet soha el nem múló hálája jeléül minden esztendő utolsó hónapjának utolsó vasárnapját a magyar hősök emlékünnepévé nyilvánította. Hősi halottainknak sokkal tartozunk. Először is tartozunk magunkat kiművelni nemzetünk történelmének ismeretében. Tartozunk azzal is, hogy méltó módon becsüljük meg elődeinket, hőseinket, és végül a mi nemzedékükre különös kötelesség is hárul. A mi nagyapáink és dédapáink harcoltak a nagy háborúban, ezért mi vagyunk az a generáció, akik még ismerhették az első világháború harcaiból hazatért hősöket, és így immár a mi kötelességünk, hogy az emlékezés fonala sohase szakadhasson meg.

Ezért is fontos, hogy a honvédelem napja és a hősök vasárnapja Székesfehérváron megbecsült emléknapi legyen, és azért is, mert Székesfehérvár jelkép, a magyar nép szellemiségét, történelmét, nemzeti önazonosságát hordozza, és ezáltal hazánk történelmében, ezen belül hadtörténelmében is meghatározó helyet foglal el, hiszen Székesfehérvár ma is katonaváros.

A fenti gondolatot követve hagyományteremtő céllal indítottuk útjára 2013. május 21-én, a honvédelem napján a „Mind egy szálig” jótékonyági adománygyűjtő programot, amely főhajtás minden háború hősi halált halt magyar és főként fehérvári katonája előtt, és lehetőség arra, hogy segítsük hadiárvaikat, hadiözvegyeinket, és ápoljuk Székesfehérvár katonai emlékhelyét. A rendezvény jelképe a székesfehérvári diákok által papírból készített pünkösdi rózsza. Erre, illetve az elesett hősök emlékére utal a „Mind egy szálig” elnevezés. Székesfehérvár önkormányzata mellett számos helyi civil szervezet és oktatási intézmény támogatta és támogatja szolgálatával is kezdeményezésünket. Az adománygyűjtés tegnap, a hősök napján, május utolsó vasárnapján zárult.

„A múltat nem lehet tőlünk elvenni - írta Nemeskürty István professzor -, de az csak akkor a miénk, ha ismerjük.” Helyes ismerete nélkül pedig nem lehet biztonságos jövőt építeni. Nemzetünk megtartása érdekében is támogatnunk kell a helytörténet ismeretére irányuló programokat és kezdeményezéseket, mert közösségük iránti felelősségre neveli gyermekeinket.

Ezért is fontos, hogy kezdeményezésünkhöz a jövőben minél több település csatlakozzon, mert a kegyeletadás mellett a hősök vasárnapja a jövő iránti felelősségre is figyelmeztet minket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra L. Simon László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Nagy szeretettel és tisztelettel gratulálunk a székesfehérváriaknak, Székesfehérvár városa valamennyi polgárának, aki a kezdeményezés mellé állt, és azt gondoljuk, hogy egy olyan kezdeményezés, amelyet érdemes követni.

Hangozzék el itt a Házban, ahogyan képviselő úr, államtitkártársam is fogalmazott: Székesfehérvár mind a mai napig katonaváros, és ehhez méltóan ápolja is a magyar honvédelem, a magyar hazaszeretet, a magyar áldozatvállalás ügyét. Ehhez is gratulálnunk kell mind Cser-Palkovics András polgármester úrnak, Vargha Tamásnak, aki a honvédelem ügyéért felelős államtitkár és azoknak a katonai vezetőknek, akik hosszú éveken keresztül szolgáltak és szolgálnak jelenleg is Székesfehérváron.

Példaértékű az, amit Székesfehérvár elvégez. Azt kell hogy mondjam, tisztelt képviselőtársaim, hogy látva az első világháború századik évfordulóján folyamatosan újabb és újabb elénk táruló megemlékezések és rendezvények sorát, az országban több múzeumban megnyíló kiállítást is megtekintve, hogy Székesfehérvár ebben is példát tudott mutatni. Olyan módon állítják elénk a katonákat, ahogyan azt kell, ahogyan az illik. Az első világháborúban életét

vesztett több mint 600 ezer magyar hős, a második világháborúban életét áldozó sok-sok százezer magyar katona bizony a hazájáért küzdött, a hazájához volt hűséges, a hazája érdekeit képviselve szolgált és harcolt.

Én különösen büszke vagyok mindarra, amit az előbb államtitkár úr elmondott és azokra a kezdeményezésekre, amelyek Székesfehérvárt ma is valóban katonavárossá emelik, hiszen magam is Fejér megyei vagyok, Székesfehérvár szülöttje. Az első világháborús megemlékezésekkor is nagy-nagy figyelemmel követtem mindazt, ami a városban történik. Talán annyi személyesség megengedhető a parlamentben is, hogy nekem még a parlamenti irodám ajtaján is az egyik székesfehérvári ezredben, a 69-es császári és királyi gyalogezredben szolgált dédapámnak az ezredkönyvből kimásolt életrajza olvasható, amelyből kiderül, hogy 51 hónapig harcolt az első világháborúban a front első vonalában. Mindebből az embernek példát és erőt kell merítenie, hogy 51 hónapnyi, tehát négy évig tartó szüntelen csatározás után haza tudott jönni, családot tudott alapítani és föl tudta nevelni a három leánygyermekét. Ebből én magam személyesen is példát, erőt meríték.

Köszönjük azt, hogy Székesfehérvár városa, a honvédelmi vezetés és maga a képviselő úr is ily módon állít elénk még sok-sok hasonló, megbecsülésre méltó, a hazaszeretetet a gondolkodásunk fókuszába állító példát. Azt kívánom, hogy a kezdeményezéshez sokan csatlakozzanak. Azt kívánom, hogy Székesfehérvár hosszú évszázadokon keresztül - mint történelmi fővárosa ennek az országnak - szolgálja a magyar honvédelem ügyét is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Most felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a **napirend utáni felszólalókat**.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Szél Bernadett, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Iktóty István, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Bodó Sándor, Fidesz; Farkas Gergely, Jobbik; Dúró Dóra, Jobbik; Teleki László, MSZP; Ander Balázs, Jobbik; Varga László, MSZP; Rig Lajos, Jobbik; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Apáti István, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik és Novák Előd, Jobbik.

(11.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Most 11 óra 50 perc van, elkezdjük a kérdések és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az

emberi erőforrások miniszterének: „**Átvállalták a kórházak adósságait?**” címmel. Szakács László képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Márciusban tettem fel hasonló kérdést a miniszter úrnak, akkor is államtitkár úr válaszolt. Akkor rengeteg beszállító attól tartott, hogy a követelését azért nem fogja tudni megkapni, mert az EMMI úgy vállalja át ezeket a tartozásokat, hogy beleolvad az EMMI nagy költségvetésébe, és egy hatalmas útvesztőben kell majd keresniük a jussukat a beszállítóknak. Akkor is, azóta is nagyon sokszor elmondtuk, hogy ha 60 milliárd áll rendelkezésre, abból hogyan akarnak kifizetni 90 milliárd forintot. Ezt nem feltétlenül értettük, majd a múlt heti hírek alapján, úgy gondoltam, hogy meg lehetett érteni. 60 milliárd forintból mindössze 20 milliárd forint volt az, amit önök kiküldtek, kifizettek április 1-je helyett egyébként május 28-án a beszállítóknak, a többit visszautalták a kórházaknak a problémával együtt.

A fennmaradó összeg, amit önök visszautaltak, az a fennmaradó tartozásnak alig az 50 százalékát meghaladó részre elég mindösszesen. Ezekre ugye, megállapodásokat is kötöttek a kórházakkal, és bízom benne, hogy abban nem zárták ki a további helyállásukat, és nem zárták ki abban a további felelősségüket, hiszen a kórházigazgatóknak most ugyanúgy, ugyanazokkal a beszállítókkal kell majd egyezkedniük, akikkel az önök tehetetlensége miatt nem tudtak ők megállapodni. A beszállítóknak pedig továbbra is egy hatalmas problémát jelent. Itt magyar kis- és középvállalkozókról van szó, akiknek néha félévés árbevételét is kiteszi az, hogy a magyar egészségügy - önök miatt - tartozik nekik. Önöknek hiteleznek ezek a beszállítók, hónapokig sehová sem tartó egyeztetéseket tartottak, majd most megalakultak a bizottságok; 2012-es adatokból dolgoznak, államtitkár úr, az alakuló üléseken, borzalmas dolgokat hallani. Mégis azt kérdezem - a matematikai alpművelet, látszik, hogy nem sikerült -: miért hozták ilyen helyzetbe a kórházigazgatókat, miért és milyen formában kívánják kifizetni a beszállítókat, és tényleg úgy érzik, hogy átvállalták az adósságokat? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez a 60 milliárd forintos összeg egy óriási tétel a magyar költségvetésben, ez költségvetési mértékben is mérhető nagyságrendű összeg, és ez az, amit a kormány már hónapokkal ezelőtt is rögzített, hogy kórházi adósságrendezésre fog fordítani. Az ellenzék akkor is kétségbe vonta, hogy valóban megtörténik-e

ez, és ez az összeg tényleg idefordításra kerül-e. De ahogy láthattuk az elmúlt hónapok, hetek történéseiben, valóban, ahogy a kormány korábban mondta, ezt a teljes, 60 milliárdos összeget a kórházak adósságainak rendezésére kívánjuk fordítani. Ez az összeg évek óta körülbelül hasonló nagyságrendben mozog, tehát itt nem az elmúlt években felhalmozott, hanem az elmúlt években a kórházaknak maguk előtt görgetett adósságmennyiségéről van szó, ahol most jutott el a kormány abba a fázisba, hogy a gazdaság teljesítménye megadta a lehetőséget arra, hogy ezeket az összegeket egyszerre, egy tárgyalássorozatban próbáljuk meg levenni a kórházak válláról. Éppen ezért Zombor Gábor államtitkár úr május 19-én írta alá azt az egyoldalú jognyilatkozatot, amely a kórházak és az egyetemek részére lehetővé teszi az adósságrendezést, és a végrehajtáshoz szükséges jogszabályi háttér is megjelent a Magyar Közlöny május 26-i számában. Nyilván az átcsoportosítások a költségvetésben már előtte is nyilvánosságra kerültek, megtörténtek.

Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ az elmúlt hetekben lezárta a tárgyalásokat a legnagyobb beszállítókkal. Ha összesen nézzük a teljes beszállítói listát, az 6200 beszállítót és 194 ezer számlát jelent. Így a 25 legnagyobb beszállítóval letárgyalt 28,8 milliárd forintos tőketartozás 64 ezer számlát egyenlített ki, ezeknek a részét rendezte. Az ÁEEK így tehát a kórházaknak és az egyetemi klinikáknak biztosította az összeget, és a továbbiakban az egyházi és gazdasági társasági fenntartásban működő intézmények is megkaphatják ezeket a forrásokat.

Úgyhogy bízom benne, hogy már csak hetek kérdése, és a teljes folyamat végére is pontot lehet tenni. És ez a 60 milliárd forint elegendő lesz a teljes kórházi adósságállomány rendezésére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Mikor kívánják mentesíteni a Szendehely, Rétság, Nagyoroszi településeket átszelő 2. számú fő közlekedési utat?**” címmel. Alelnök urat illeti a szó, parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Egy, a közelmúltban elvégzett forgalomszámolás adatai megdöbbentő eredménnyel zárultak. A nyugat-nógrádi Nagyoroszi községen 24 óra leforgása alatt több ezer jármű halad át. A sok esetben 30-40 tonnás járművek olyan utcarészekre is áthaladnak, ahol egy-két méteres távolságra van az út a házak falától. Talán nem kell részleteznem, hogy ez milyen problémákat, balesetveszélyes helyzeteket teremthet. Nagyon régi tartozása az aktuális kormányoknak a 2-es út új nyomvonalának a kijelölése. Fontos lenne ez több szempontból is. A befektetések generálása és ezzel összefüggésben az elvándorlás visszaszorítása

érdekében is jótékony hatású lehetne. A helyiek jól emlékeznek arra, hogy még annak idején a Medgyessy-kormány ígéretet tett a településeket elkerülő szakasz nyomvonalának kijelölésére. Azóta, ahogy a Gyurcsány-Bajnai-kormányok, úgy az Orbán-kormány sem tett semmit. Politikai nyilatkozatok, különösen a kampányidőszakban megfogalmazott ígéretek voltak, de a 2-es út mentén a mai napig hatalmas forgalom, dübörgő kamionok, elviselhetetlen kipufogógáz és kátyúk vannak.

Szeretnék ezúton is választ kapni: támogatják-e a 2-es főút fejlesztését? Támogatják-e, hogy az egyébként számos szempontból lemaradt Nógrád megye nyugati része Budapestről jobban és egyszerűbben megközelíthető legyen?

Tisztelt Államtitkár Úr! Itt az ideje annak, hogy a szendehelyiek, rétságiak, borsosberényiek, nagyorosziak kérése is meghallgatásra kerüljön itt, az ország Házában. A nevükben is kérem, mielőbb jelöljék ki a 2-es út új nyomvonalát. Várom államtitkár úr érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A választ Tasó László államtitkár úr fogja elmondani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Alelnök Úr! A településeket elkerülő utak megvalósítása a kormánynak kiemelt feladata, legyen az bármilyen konstrukcióban történő megvalósulás, legyen gyorsforgalmi út, vagy csak egy elkerülő út vagy bármilyen kivezetése a települések útjainak, ez egyértelműen látható az elmúlt időszak munkáiból, hogy fokozott hangsúlyt kap, és úgy tervezük, hogy valamennyi ilyen esetben, ahol már konkrét igény merült föl, és vannak tervek, azokat próbáljuk előre is hozni.

2011 és 2020 között Nógrád megyében jelentős fejlesztéseket tervezünk azon a szakaszon, amelyet alelnök úr említett a hozzászólásában, kérdésében. Örömmel jelenthetem, hogy feltétlenül el fog készülni a Budapest-Vác kétszer kétsávos fejlesztése, és terveinkben szerepel kiépíteni az autótutat egészen az országhatárig.

A problémáról bizonyára tud, hiszen tudja, hogy nem tudtunk még megegyezni a szlovák féllel a határmetszési pontban. Tehát minden egyes beruházási elem akkor gyorsítható jobban föl, ha sikerül minden ilyen fontos kérdésben dűlőre jutni. Még ez nem sikerült, ettől függetlenül bízunk benne, hogy nem lesz akadálya az előkészítés további folytatásának. Mint ahogy bizonyára ön is tudja, ezt az európai hálózatfejlesztési eszközökből szeretnénk finanszírozni, az a tervünk, hogy ennek segítségével megvalósuljon ez a beruházás. Ezért szeretném tisztelettel kérni önt és a frakcióját, hogy támogassa a jogszabályokat gyorsító csomagunkat, amely 9-én fog szavazásra kerülni. Szeretnénk, ha önök is támogatnák annak érdekében, hogy valamennyi előkészített munkánk,

amelyek kezddhetővé válnak, azok valóban tovább folytatódjanak, és felgyorsuljon minden előkészítési folyamat. Úgy néz ki, hogy ha a parlament támogatni fogja a csomag elfogadását, akkor számos beruházásunk, szinte valamennyi meg fog valósulni határidőre, úgy, ahogy azt megígértük. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Sallai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszternek: „Mikor írja már ki a Miniszterelnökség az új vidékfejlesztési program pályázatait?” címmel. Most meg kell kérdeznem, hogy ki fog válaszolni rá, mert nálam a forgatókönyv szerint a Miniszterelnökség hatáskörébe van utalva. *(Ikotity István: Én is tudok rá válaszolni. - Derűltség.)* Képviselő úr...! Képviselőtársaim!

(12.00)

Én azt kérem, hogy majd mondja el ezt még egyszer, képviselő úr, mert úgy tudom, Lázár János miniszter úr érkezik a válaszra. *(Lukács Zoltán: Érezzük a jelenlétét.)* Járuljon hozzá ön is, hogy az autentikus félnek hangozzon el ez a kérdés. Gondolom, ez is a cél.

Most Mengyi Roland képviselő urat kérem, hogy tegye fel a külgazdasági és külügyminiszter úrnak írott kérdését: „**Újabb külgazdasági siker! Hogyan segítheti Miskolc fejlődését a szingapúri beruházás keretében épülő új gyár?**” címmel. Tájékoztatom, hogy Mikola István államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy olyan fejlődő térségben, mint Miskolc és környéke, például Tiszaújváros vagy Szikszó, minden egyes forint beruházás, minden munkahely számít, ezért természetesen mindenki igyekszik minden követ megmozgatni, hogy vállalkozásokat csábítson a városba, illetve a térségbe.

Már tavaly októberben lehetett híreket hallani arról, hogy a Takata mellé egy újabb cég települhet a Miskolc Déli Ipari Parkba. Dr. Kriza Ákos polgármester úr és a Patec igazgatója, Andy Wong ugyanis akkor írták alá azt a szándéknyilatkozatot, amely egy új, 15 ezer négyzetméteres csarnok megépítéséről szól. A Patec cég képviselője akkor elmondta, hogy több közép-európai ország, Románia, Szlovákia, Szerbia is szóba került mint lehetséges beruházási helyszín, de a képzett, stabil munkaerő, az infrastruktúra és az egyetem magas szintű tudásbázisa miatt döntöttek Miskolc mellett. Ebből is látszik, hogy miért olyan fontos számunkra a szakképzés ügye. Azt is elárulták, hogy az új gyárban a Volkswagen-csoport gyárainak készítenek majd alkatrészeket.

Most szerdán megszületett a megállapodás, amelyet Sziijártó Péter külgazdasági és külügymi-

niszter úr írt alá Szingapúrban. Ennek értelmében a Patec Automotive szingapúri autóiipari beszállító vállalat a jelenleg Kínában lévő gyártási tevékenységét folyamatosan áttelepíti Magyarországra, és ennek első lépéseként új gyárat épít Miskolcon. A gyárban a foglalkoztatottak létszáma december 31-ig várhatóan eléri a 150-et, de a teljes kapacitás 400 új munkahelyet jelent. Az anyacéget egyébként 1992-ben hozták létre Szingapúrban, és azóta kutatási és fejlesztési központokat is építettek Japánban, Kínában, majd 2001 után Indonéziában és most Miskolcon, Magyarországon. Szingapúr a világ második legversenyképesebb gazdasága és legmeghatározóbb kereskedelmi, pénzügyi és kutatás-fejlesztési központja, ráadásul egy rendkívül nyitott gazdaság. Ez a magyar vállalatok számára megnyitja az export lehetőségét a szingapúri piacra, például prémium élelmiszerek, borok, szoftverfejlesztés, egészségipar területén.

Kérdezem államtitkár urat, Miskolc és a térség fejlesztése szempontjából mit jelent a szingapúri beruházás. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ a kormány részéről Mikola István államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Köszönjük az elismerő szavakat. Örömteli tény, hogy az elmúlt időszak fejlesztései lehetővé tették, hogy a miskolci régió vonzerejében ma már teljes jogú versenytársa legyen akár a közép-magyarországi, akár a nyugat-magyarországi régióknak. Az itt megtelepedő vállalkozások közül számos a magyar gazdaság meghatározó szereplője, zászlóshajója lett. Tevékenységük jól ismert számunkra, hiszen nem egy a kormány stratégiai partnereként is megjelenik ott, a Boschra, a Takatára gondolok például. A szingapúri cég mostani döntése is bizonyítja, hogy a Miskolcon meglévő ipari hagyományok, a rendelkezésre álló jól képzett munkaerő, a Miskolci Egyetem által képviselt tudásbázis és a befektetésorientált városvezetés mind-mind erős vonzerőt jelentenek. Remélem, ez jól fog működni a további befektetési döntések esetén is, hiszen jelenleg is több beruházási projekt esetén áll versenyben Miskolc mint lehetséges helyszín.

A Nemzeti Befektetési Ügynökség közreműködésével az elmúlt négy évben hat miskolci projekt, köztük járműipari, gépipari, szolgáltatás-központi jellegű projektek valósultak meg, mely beruházások által összesen 2260 új munkahelyet létesítettek Miskolcon, 182 millió euró értékben. A mostani szingapúri beruházás kapcsán is fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a kormány keletinyítás-politikájának eredményeként az utóbbi időben ugrásszerűen megnőtt Magyarországon az ázsiai befektetések aránya. A 2014. év adatait tekintve az összes 1,66 milliárd euró értékben megvalósult, 11 ezer új munkahelyet teremtő 60 új befektetési projekt 51 százaléka 840

millió euró értékben ázsiai, indiai, japán, kínai befektetés volt.

Tisztelt Képviselő Úr! Kérem a válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mivel megérkezett Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr, elhangozhat Sallai R. Benedek és Ikotity István LMP-s képviselőtársaink kérdése: **„Mikor írja már ki a Miniszterelnökség az új vidékfejlesztési program pályázatait?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A legutóbbi hír a vidékfejlesztési programmal kapcsolatban az volt, hogy újabb tíz tagállam programját hagyta jóvá az Európai Bizottság. Sajnos azonban a magyar vidékfejlesztési program nincs ezek között, mert ez még mindig uniós egyeztetés alatt áll. Mostanáig 23 tagországban hagyták jóvá a vidékfejlesztési programokat, ezek közül 18-ban már egy vagy több programot le is zártak. A kérdés, hogy miért van Magyarország megint a se-reghajtók között saját programjának elfogadtatásával, és kinek mekkora ebben a politikai, illetve szakmai felelőssége.

Több mint fél éve nem kerültek kiírásra a vidékfejlesztési program pályázatai, ami vidéki munkahelyek megszűnését okozhatja. A késés oka az, hogy a kormány belső harcainak aktuális állása miatt a terület átkerült a Miniszterelnökségre, ahol Kecskemétre költöztették az államtitkárságot. Az LMP sokat kritizálta a minisztériumok átszervezését és a vidékfejlesztés kiszervezését a korábbi Vidékfejlesztési Minisztérium alól. Az itt látható átszervezés ennek következménye. A magyar vidékfejlesztési program elfogadásának súlyos csúsztása is azt bizonyítja, hogy ahelyett, hogy a Fidesz a kormányzással, az ország gazdasági lemaradásának csökkentésével foglalkozna, inkább a kritikusok lejáratására és a belső harcokra pazarolja energiáit. Az senkit nem érdekel - már a kormányban -, hogy ennek következtében emberek mehetnek tönkre, és piaci alapú munkahelyek szűnhetnek meg.

Ki a felelős a források elosztásának késéséért? Mit kapnak a családi gazdálkodók, a kis- és közepes vállalkozók a hitegetésen kívül, amely szerint a magyar vidékfejlesztési programot várhatóan júniusban hagyják jóvá Brüsszelben? Mit kap a magyar vidék, a vidéken élő fiatalok a Fidesz-kormánytól ígéreteken és propagandán kívül, hogy majd később nagyon sok munkahely lesz számunkra? Mivel akarják itthon tartani azokat, akik éppen most döntenek arról, hogy menjenek-e külföldre, vagy mégis inkább itthon maradjanak? Hogyan higgyék el a kormánynak az elmúlt évek korrupciós botrányai után, hogy érdem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* és nem kapcsolatok alapján várható az 1300 milliárd forint elosztása?

Várom a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem már a bevezetőmben is, a választ Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Sajnálom, hogy Sallai képviselőtársamnak nem volt módja és ideje a kérdést feltenni, tekintettel arra, hogy a téma nagy szakértője, így vele még inkább szakmai párbeszédre nyílt volna lehetőség itt, a parlament nyilvánossága előtt, ami a vidékfejlesztést illeti. Először is szeretném azt mondani képviselőtársamnak, hogy jó lenne, ha csak annyi baj lett volna a vidékfejlesztési programmal, hogy hol van a vidékfejlesztési államtitkárság székhelye. Jó lett volna, ha csak a Kecskemétre költözés befolyásolta volna a vidékfejlesztési program elkészültének az állását, azonban két szempont érdemben befolyásolta a munkánkat. Az egyik az, hogy 2014 decemberéig az Európai Bizottság nem mondott érdemi véleményt a benyújtott magyar vidékfejlesztési programról, amiről 2014 augusztusát illetően a kormány egy új irányelvet is elfogadott.

Először is, készítettünk egy forrásmonitoringot, amit a mostani szerdai ülésén is tárgyalni fog majd a kormány. Megpróbáltuk megnézni, hogy a korábbi vidékfejlesztési kassza forrásai a vidéket erősítették, vagy koncentrált tőkés csoportok kezébe kerültek. A tanulság az, hogy a források egy nagyon jelentős része, az én megítélésem szerint legkevesebb kétharmada nem a vidékfejlesztést erősítette, hanem koncentrált kézbe került.

(12.10)

Ezért a magyar kormányának vállalt célja 2014. augusztus óta, hogy megváltoztatja a vidékfejlesztési források arányát, ami azt jelenti, hogy legalább kétharmadát, inkább 80 százalékát a kis- és középgazdaságoknak szánjuk azzal a céllal, hogy munkahelyeket tudjunk teremteni és lehetőséget adjunk mindenkinék. A vidékfejlesztési programba először kerül bele az az arány, hogy 80 százalék a kisgazdaságok és 20 százalék a nagyüzemek jogosultsága lesz, ezt az Európai Bizottság elfogadta. Kollégáim múlt héten a tárgyalásokat lezárták, ezért jó esélyünk van arra, hogy júniusban megtörténnek az elfogadások és a kiírások, késedelmet nem szenvedtünk, hiszen az elmúlt hetekben is volt vidékfejlesztési pályázati kiírás, még a 2007-2013-as ciklus sincs lezárva.

Képviselő uraknak a szakértő hozzászólását pedig a jövőben is várjuk. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Ami a minisz-**

terelnöki látogatásból kimaradt” címmel. Varga László képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Orbán Viktor társaságában, vele együtt Miskolcon járt néhány hete, és több ígéretet is megfogalmaztak a város fejlesztése érdekében. Ezekből az ígéretek közül persze sok minden kimaradt, én nem térek most ki a társadalompolitikai kérdésekre, hiszen nyilván alapvetően más képp látjuk a miskolciak sorsát, nagyon sokan kimaradnak ma a lehetőségekből a miskolci polgárok közül, és nagyon sokan nagyon nehezen élnek, azonban a fejlesztésekről érdemes vitázni itt a parlament előtt.

Én azt mondom, hogy ha ez az öt pont megvalósul, nyilván öröndetes, meglátjuk, mi lesz belőle. Azonban ennek kapcsán is kimaradt néhány ügy az önök ígéreteiből. Elsőként megemlíteném a Tiszai pályaudvar mellett reményeink szerint egyszer megvalósuló intermodális csomópontot, amely érinti a nem messze található Y-híd tervezett beruházását is. Emiatt egy komplett telepet, a MÁV-telepet kezdték el felszámolni, ahol most áldatlan állapotok vannak. Azt hallani, hogy nagyon kevés forrás áll rendelkezésre az intermodális csomópontokra szerte az országban, nem is került ez bele ebbe a megállapodásba, erre Orbán Viktor is utalt. Mi lesz a sorsa ennek a kérdésnek? Igenis forrásra van szüksége a városnak ezen a területen. Megjegyzem, a költségvetéshez is adtam be ebben a témában módosító javaslatot.

A másik, ami kimaradt, a DAM területének rendezése - a korábbi acélműről beszélünk -, ahol most áldatlan állapotok vannak, vegyes tulajdon, sok minden, és nyilván barnamezős rehabilitációra is szükség van. Önök ígérték ezer hektár ipari parkot a városnak. Én azt gondolom, ha egy ilyen zöldmezős fejlesztés tervben van, és erre egy állami ügynökség is létrejön több magyar városban, akkor hozzanak létre egy olyan ügynökséget, amely barnamezős rehabilitációban is tud közreműködni. Mi lesz a DAM területével? Meg tudja-e szüntetni a kormány ezt a tájsebet Miskolcon?

A Vállalkozásfejlesztési bizottságban Szijjártó Péter ígéretet tett - és ez a harmadik -, hogy támogatja majd azt javaslatomat, hogy Miskolc is legyen járműipari központ, a kormány hozzon ide nagy fejlesztéseket, és azt a fajta kultúrát, ami itt az egyetem és a mérnökképzés kapcsán van, használjuk ki közösen a régió boldogulására. Tehát adódik a harmadik kérdés is: lehet-e járműipari központ Miskolcon?

Várom miniszter úr válaszát. Ezekben a kérdésekben is előrelépés lehet a következőkben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtár-

sam! Először is szeretném megköszönni önnek, hogy amikor Kriza polgármester úr és Orbán Viktor miniszterelnök úr a város és a kormány nevében a megállapodást megkötötte, akkor ön személyes jelenlétével is kitüntette ezt az aktust, ami, azt hiszem, arról szól, hogy mindannyiunk érdeke elsősorban nem az, hogy a pártpolitikai különbségeket keressük, hanem megpróbálunk segíteni Miskolcnak, ahol a mi értékelésünk - ami a kormányzat egész értékelése - alapján megállapíthatjuk, hogy pozitív folyamatok indultak el, mármint a munkahelyteremtés és a gazdasági zuhanás megállítása érdekében jelentős ipari beruházások valósulnak és valósultak meg.

Ezért ezt az öt pontot, amit elfogadtunk, arra próbáltuk fókuszálni, amely Miskolcot helyzetbe hozza: részben ipari parki, logisztikai, kutatás-fejlesztési, innovációs támogatásokkal, részben pedig Kassa és Miskolc összekapcsolásával érhetünk el jelentős pozitív változásokat. Megjegyzném, hogy két nagy vidéki kutatás-fejlesztési centrumra van jelen pillanatban anyagi forrásunk, reményeink szerint az egyik Győr lesz, és Miskolcnak nagyon jó az esélye. Mint ahogy a tárgyaláson, amely a miniszterelnök és a polgármester között zajlott, azok a témák is napirendre kerültek, amelyeket ön számon kér a kormányzaton, tehát kifejezetten pozitív és nyitott a hozzáállásunk az ön által is fölvetett témákat illetően.

Először is: az intermodális slágertéma kapcsán hadd jegyezzem meg, hogy kevés város van, amely ne szeretne ilyen típusú beruházást, de kevés város van, amely megkerülhetetlen státussal bír, lényegében Debrecen, Miskolc, Székesfehérvár és Kaposvár az én véleményem szerint megkerülhetetlen ezekben a beruházásokban. Tehát ígéretet a pályázati rendszer miatt nem tudok tenni, azt azonban tudom mondani, hogy a jelenlegi közlekedési adottságok között - és ehhez az Y-híd is kapcsolódik természetesen, még akkor is, ha EU-s forrással le nem fedett rész -, azt tudom önnek mondani, hogy nem lehet Miskolcon az intermodálisközpont-fejlesztést megkerülni, tehát Miskolc nagyon erős hátszéllel pályázik.

Ami pedig a DAM-fejlesztést illeti: beszélt erről miniszterelnök úr a polgármester úrral, külön kértünk erre egy fejlesztési koncepciót, mert a létrehozandó nagy állami ügynökségnek az lesz a dolga, hogy mindenhol területeket vásároljon az országban, és ipari fejlesztési övezeteket hozzon létre, vagyongazdálkodásba adva a városoknak ezt, ezer hektárt például Miskolcon. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Önök csak azt sajnálják, hogy nincs döntés a Corvinus Egyetem sorsát illetően, de miért nem vetnek véget a kialakult helyzetnek, és tesznek ígéretet arra, hogy nem darabolják fel az egyetemet, és nem költöztetik el a karokat?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Két héttel ezelőtt egy fórumot tartottak a Corvinus Egyetem keretében azzal kapcsolatban, hogy milyen jövő vár az egyetemre, vajon igazak-e a hírek a hat kar szétválasztásáról, egyes karok elköltöztetéséről és a budai campus értékes ingatlanjainak eladásáról. Akik ott voltak sok százan, köztük jómagam is, láthattuk, hogy teljes egység alakult ki az egyetem vezetősége, a tanári kar és a hallgatók között annak tekintetében, hogy az egyetem hat karának együtt kell maradnia.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök persze azt kommunikálják, hogy semmilyen döntés nem született, így nem is értik a felháborodást. Ez még igaz is lehet, nyilvános döntés nem született. Ugyanakkor beszédes, hogy önök nem azt nyilatkozzák, hogy nincs ilyen tervük, hanem csak azt sajnálják, hogy döntés nem született. Beszédes ez a különbség, már csak azért is, mert láthatták, hogy az egyetem szétválasztásáról szóló hírek milyen nagy pánikot váltottak ki az érintettek körében. Ha tényleg nincs ilyen tervük, akkor miért nem fogadták el a meghívást az említett fórumra, és mondták el ezt ott mindenkinek a szemébe? Ez bőven elég lett volna ahhoz, hogy véget vessenek a kialakult helyzetnek.

A múlt héten ez a téma szóba került a parlamentben is, ahol önök azt a látszatot próbálták keltetni, hogy egy hamisított levél hatására indult el a szöveg az egyetem szétválasztásáról. Felháborodottan taglalták itt, hogy micsoda hiba volt az egyetem vezetősége részéről, hogy bedőltek egy ilyen hamis levélnek, csak hogy ez nem igaz. Nem igaz, mert a hamisított levél az ominózus hét szerda délutánján látott napvilágot, miközben az említett fórum szerda délután volt. A fórum összehívásának tehát semmi köze nem volt a hamisított levélhez. Ezt önök is tudják, mégis hazudnak ebben az ügyben. Az egyetem vezetősége azért hívta össze a fórumot, mert számos olyan jelzés érkezett feljűk, ami indirekt módon azt mutatta, hogy megvalósulhat az egyetem szétválasztása és az ingatlan eladása.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérdezem: miért állítják azt, hogy a hamisított levél alapján hívták össze a fórumot, miközben ez térszerűen nem igaz? Miért nem adnak garanciát arra nézve, hogy nem darabolják szét a Corvinus Egyetemet, nem adnak el területeket? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A pánikot ebben az esetben sem a kormány döntései keltették, hanem azok az álhírek, azok a híresztelések, azok a valótlanosságok, amelyeket valakik valamiért elkezdtek a sajtóban terjeszteni. Láthatóan egymásra épültek a

különböző kommunikációs elemek, és ennek volt egy része, ami teljesen új az elmúlt évek politikai kultúrájában, hogy egy levelet is meghamisítottak annak érdekében, hogy ezt a hangulatot még tovább fokozzák, és még inkább riadalmat keltsenek a fiatalokban.

Amire bárki itt hivatkozik, természetesen semmifajta olyan döntés nem volt, amiről ezek az álhírek vagy amiről akár ez a levél is szól, tehát semmifajta ilyen kérdés nem is került sem a minisztérium, sem a kormány asztalára, így azokban döntés sem születhetett. Úgyhogy ilyen szempontból teljes mértékben álhírekre alapult ez a fajta hangulatkeltés.

Hogy mennyire valótlan vagy mennyire káros a teljes felsőoktatás számára az ilyesfajta hisztériakeltés: azt hiszem, az, hogy az elmúlt héten mind a Független Diákszövetség, mind a Corvinus Egyetem vezetése elmondta, hogy elfogadhatatlannak tartja ez a corvinusos levélhamisítási ügyet, teljes mértékben elhatárolódik ennek a hírnek a gerjesztőitől, ennek a hamisításnak az elkövetőitől. Ez egyértelművé teszi szerintem, hogy mindenkinek ez az álláspontja, hogy ilyen eszközökkel nem szabad mérgezni a közigazgatásban a vita lehetőségét.

(12.20)

A kormányzat teljesen világosan hajtja végre az elképzeléseit. Ön is ismerheti, képviselő úr, hiszen, ha jól emlékszem, december eleje óta fenn van az interneten és a kormány.hu oldalon a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című felsőoktatási stratégia. Ez széles körű társadalmi egyeztetésen esett át, a felsőoktatási kerekasztal tagjai támogatták hallgatói részről, a Rectori Konferencia részéről, az Oktatási bizottságban, a Kulturális bizottságban és az Országgyűlésben megvitatták, és viszonylagos egyetértés övezte még ott is a szakmai részét. Nyilvánvalóan politikailag nem értett mindenki ebben egyet, de a szakmai szervezetekkel teljes konszenzust sikerült kialakítani.

Annyi fog történni a következő hetekben, következő hónapokban, következő években a magyar felsőoktatásban, ami ebben a stratégiában le van írva. Eszerint teljesen átláthatóan halad a kormányzat (*Az elnök cseppet sem jelzi az időkeret leteltét.*), ezért nem tanácsoljuk senkinek, hogy ilyesfajta híresztelésnek felüljön vagy hitelt adjon. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Horváth Imre képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökség vezető miniszternek: **„Hol vannak a pályázati kiírások?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr nevében Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára ön is pontosan tudja, hogy a gazdaságfejlesztési és innovatív operatív program 2015. évre szóló éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1173. számú kormányhatározat szerint idén áprilisban kiírásra kellett volna hogy kerüljön - rövidítve - a GINOP 1.2.1., azaz a mikro- és középvállalkozások termelési kapacitásainak bővítését szolgáló egyszerűsített eljárásrendű pályázat, valamint a GINOP 1.2.2., azaz a mikro-, kis-, középvállalkozások munkahelyet teremtő beruházásainak támogatását szolgáló pályázati konstrukció a szabad vállalkozási zónákban.

Az érvényes kormányhatározat, valamint az uniós programokról szóló kormányzati sikerpropaganda ellenére a mikro-, kis- és középvállalkozások kénytelenek azzal szembesülni, hogy a Széchenyi 2020 pályázat.gov.hu felületein a mai napig nem jelentek meg az említett kiírások, pedig már május is elmúlt, nemhogy április. Az utolsó ilyen pályázati kiírásra még a tavalyi év végén került sor. Sajnos érvényes kiírás nélkül a mikro-, kis- és középvállalkozások nem tudnak fejlesztésekbe fogni, úgy végezzük nem, hogy érvényes kiírás nélkül a legtöbb esetben még hitelt sem kapnak elképzeléseikhez.

Mindezen okok miatt kérdezem az államtitkár urat, hogy mikor írják ki végre az említett pályázatok. Ki a felelős azért, hogy a kormány nem tartja be saját határozatát? Netán az az ok, hogy Magyarország nem rendelkezik Brüsszelben is elfogadott fejlesztési programmal? (*Az elnök cseppet sem jelzi az időkeret leteltét.*) Várom válaszát. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A gazdaságfejlesztési és innovációs operatív programot, rövidített nevén a GINOP-ot, 2015. február 13-án hivatalosan is elfogadta az Európai Unió Bizottsága, mint az már a sajtóban is megjelent, és az Európai Unió Bizottságának honlapján is kihelyezésre került. Ezt követően Magyarországon 2015. április 22-én a GINOP monitoringbizottsága megtartotta alakuló ülését, és ott eldöntötte, hogy a kiválasztáshoz milyen módszereket és kritériumokat fog alkalmazni az EU elvárásainak megfelelően, tehát minden feltétel adott ahhoz, hogy ez az operatív program működjön, működni tudjon Magyarországon.

Ennek szellemében, ahogy ön is említette, 2015-ben már öt felhívás meg is jelent 60 milliárd forint keretösszeggel, és további 59 van kidolgozás alatt. Ez 780 milliárd forintot fog ebben az évben jelenteni a magyar kis- és középvállalkozói szektornak. A kormány március 24-én elfogadta a GINOP úgynevezett

éves fejlesztési keretét, mert a jövőben ez is szükséges ahhoz, hogy az operatív programok működni tudjanak, és ennek megfelelően júniusban nyílik arra lehetőség, hogy újabb pályázatok kerüljenek kiírásra, illetve folyamatosan kerülnek az év hátralévő időszakában az említett előkészített pályázatok kiírásra. Így meg fog jelenni ez az említett GINOP 1.2.1. és a GINOP 1.2.2. kódszámú mikro-, kis- és középvállalkozások munkahelyteremtő beruházásainak támogatását szolgáló felhívás is.

Nagyon bízom benne, hogy ezzel élni tudnak a magyar kis- és középvállalkozások, és ezáltal sok munkahelyet tudnak megtartani és újat teremteni Magyarországon. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Saljai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Idén is kihasználják a táboroztató pedagógusokat?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Közeleg a nyári szünet, hamarosan indulnak az Erzsébet-táborok. A kormány sokszor elmondta már, hogy ez egy nagyüzemi üdültetési program, Magyarország megújulásának egyik jelentős mérföldköve, hogy idézzem, a megújulásba azonban eddig nem fért bele a táboroztató pedagógusok munkájának megbecsülése, hiszen a saját szabadságuk alatt végzett munkáért nem kapnak bérezést.

Félreértés ne essék, a nyári szünetben gyerekeket táborba vinni, rájuk vigyázni, programokat szervezni, felelősséget vállalni nem kikapcsolódás, hanem komoly feladat, normális esetben ez kiemelt munkának számítana, amiért kiemelt bérezés járna a táboroztatás idejére. Ezzel szemben az Erzsébet-táborokban dolgozó pedagógusoknak csupán a szállását és az étkezését biztosítják, illetve a tábor végén néhány ezer forint összegben kapnak Erzsébet-utalványt. Ezenfelül nincs semmi: se utazási költségtérítés, se munkáért járó díjazás, sőt sok helyen még az idegenforgalmi adó megfizetésére is kötelezik őket, hiába csak a munkájukat végzik, nem pedig felhőtlen nyaraláson vesznek részt.

Ráadásul tavaly is számtalan panasz érkezett hozzánk is a táborok körülményeivel kapcsolatban, akár a szállás, étkezés minőségét, akár pedig a szervezést tekintve. Amikor tavaly számon kértük ezeket a problémákat, csak a sikerpropagandát folytatták, mintha a táborozók száma érdemi válasz lenne erre a hiányosságra.

Tisztelt Államtitkár Úr! Idén mire számíthatnak a gyerekeket Erzsébet-táborba elkísérő pedagógusok? Kapnak-e fizetést azért, hogy szabadságuk alatt is a munkájukkal töltsék az idejüket, vagy idén is kihasználják őket, az önfeláldozásukat, és legfeljebb

néhány ezer forint Erzsébet-utalványt adnak csak nekik? Várom a válaszukat, ahogy azt gondolom, sok száz pedagógus is várja erre a kérdésre a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Fontos elmondanunk, hogy az Erzsébet-program immár negyedik éve működik, és olyan forrásból működik, amit korábban az országból kivitt pár étkezési utalványokat gyártó cég. Ez most mind teljes egészében a szociális üdültetés céljait szolgálja: egyrésztől táboroztatásra nyújt a gyermekeknek tartalmass pihenést, másrésztől pedig a szociális üdültetés céljait szolgálja, összességében már 400 ezer embernek, ebből 200 ezer gyermeknek jelentett üdülési lehetőséget. Ezen emberek többsége olyan, akik valószínűleg soha nem engedhették volna meg maguknak, hogy elmenjenek nyaralni, az Erzsébet-program nyújtotta nekik ezt a lehetőséget.

A csoportos, táboros kiírásoknál valóban szükséges, hogy kísérő tanár is menjen a diákokkal. Ezt úgy teszik meg az iskolák, hogy a pályázati kiírásukhoz mellékelik, hogy melyik az a tanár, aki önkéntesen vállalja, hogy elkíséri a diákjait ezekbe a táborokba, és vállalja a gyerekek felügyeletét. A gyermekeknek itt egy turnusra nagyon alacsony összeget, összesen kétezer forintos önrészt kell befizetni, és abból tudnak akár a Balaton partján is egyhetes táborban időt eltölteni vagy tematikus táborokba menni.

A kísérő tanároknak vagy edzőknek teljes időtartamra biztosítja az Erzsébet-program a szállását, az ellátását, és pontosan azért, ha bármilyen költség felmerülne, akár az ön által említett befizetés is, akkor 10 ezer forint értékű étkezési Erzsébet-utalványt is biztosítunk az itt lévő pedagógusoknak, akiknek a munkáját természetesen a tábor szervezői is segítik, folyamatosan hozzájuk fordulhatnak, a tematikus táborokban a szakmai vezetőktől mindig megkapják azokat az információkat, amelyek szükségesek, és a pontos tematikát is természetesen ezek a szakmai vezetők dolgozzák ki; a gyermekek felügyeletét és folyamatos kísérését látják el ezek a pedagógusok.

(12.30)

De az idei évben direkt a köznevelési intézményekben foglalkoztatottak számára egy külön üdülési pályázatot is kiírtunk, ahol a pedagógusok viszont nagyon-nagyon kedvezményesen, a családjukkal mehetnek el üdülni, nyaralni az Erzsébet-program keretében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Bajban a honvédek”** címmel. Kulcsár Gergely képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Manapság bajban vannak az ország egyes honvédjei és családjaik. A Buda-Cash-botrány következtében a félretett pénzük, amit a Honvéd Egészségpénztárnál vezettek, elveszett; pénzüket visszatartják, mert a Buda-Cash hazardírozó tevékenységével pont azt a bankcsoportot fosztotta ki, amelyknél tartották a megtakarításaikat. Közel 28 ezer emberről és azok családjairól van itt most szó, akiknek 1,8 milliárd forintjuk veszett oda.

Sok esetben nem egy hónap múlva, egypár év múlva kell ez a megtakarított pénz, amikor majd a kártérítések kifizetésre kerülnek - ha egyáltalán így alakul -, hanem azonnal. Csak hogy egy példával szemléltessem a problémát: az egyik pénztártagnak 300 ezer forintra lenne szüksége, hogy a kislányának látását megőrizhessék egy műtét által, a pénztárban tartott megtakarítása adta volna a fedezetet, ami most elveszett. Mit lehet mondani ennek az embernek? Várja meg a nyomozás végét, és talán visszakapja a pénzének egy részét? Sajnos, valószínűleg nem látják viszont a megtakarított pénzüket a katonák, ugyanis a jogszabályok értelmében az Országos Betétbiztosítási Alap nem kártalanítja a pénztárakat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tudjuk, hogy önöknek nincs közvetlen ráhatása az ügyre, pláne a nyomozásra, de az önök felelősségi köre is a honvédeket sújtó súlyos probléma. A Jobbik sürgeti ezeknek az embereknek az alternatív megsegítését, ami a Honvéd-pénztártagok esetében a Honvédelmi Minisztériumtól várható el. Ez ügyben költségvetési módosító javaslattal is élünk, hogy segítsük ezeket az embereket. Remélem, ezt is támogatja a minisztérium.

A kérdésem az lenne, hogy milyen intézkedéseket tett eddig a minisztérium az egészségpénztár honvédelmi állományú tagjainak megsegítése érdekében. Illetve, ha még nem tett konkrét, anyagi vonatú intézkedéseket, meg kívánja-e segíteni ezeket az embereket a közeljövőben. És mit kívánnak tenni ezeknek a honvédeknek az érdekében? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Vargha Tamás államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mélyszélesen megdöbbenő, hogy más emberek kárát politikai haszonszerzésre kívánja felhasználni, és demagóg módon olyan intézkedések megtételét követeli a minisztériumtól, amelyekre a minisztériumnak sem törvényi felhatalmazása, sem

lehetősége nincs, hiszen piaci szereplők hibás döntéseiért és a belőlük fakadó következmények elhárításáért nem vállalhat felelősséget.

Lehetne röviden ennyi is a válasz, azonban szeretném ezen a helyen is megerősíteni, hogy a honvédelmi tárca mindig, minden körülmények között az állomány érdekeit tartja szem előtt. Bevezettük a katonai életpályát, emeljük katonáink illetményét, és a béren kívüli juttatások széles körét is biztosítjuk és kínáljuk nekik. A juttatások része az, hogy a Honvédelmi Minisztérium által nyújtott éves kafetéria keretében a tárca alkalmazottai egészségpénztári hozzájárulást is kaphatnak. Sajnálatos az a tény, hogy az állomány egy része egy olyan piaci szereplőnél helyezte el ezt a pénzt, amely nevében a „honvéd” szót használja, miközben semmi köze nincs sem a Honvédelmi Minisztériumhoz, sem a Magyar Honvédséghez. E pénztár vezetése az állam által szavatolt értékpapírok helyett egy minibanknál tartotta a tagok pénzét, és így annak jelentős részét el is vesztette.

A Honvédelmi Minisztérium azonban a legmagasabb szintű egészségügyi ellátást biztosítja az állomány tagjai és közvetlen hozzátartozói számára is, és mindezt térítésmentesen. Senki szeme világa nincs és nem is lehet veszélyben egy efféle egészségpénztár működése vagy éppen működésképtelensége miatt. Miniszter úrnak az a kérése, hogy a panaszost - ha egyáltalán létezik - irányítsa, kérem, személyesen hozzá, minden más, a tárgyhoz tartozó kérdésben pedig forduljon az egészségpénztár vezetőségéhez.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Ki védi meg a lótenyésztőket a hatósági inkompetenciától?”** címmel. Ikotity István képviselő úr a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Orbán-kormány hatalomkoncentráló törekvéseinek egyik emblematisztikus végeredménye a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal. Ez a hivatal a közelmúltban kétszer is látványosan csődöt mondott, idén nem volt képes megelőzni, hogy egy egyedi esetként jelentkező fertőző lóbetegség országos válsághelyzetté terebélyesedjen. Magyarországon most olyan járványveszély van, ami radikális intézkedések bevezetése nélkül a hazai lótenyésztést, illetve a lósportot is ellehetetleníti, egyúttal pedig rámutat az állat-egészségügyi hatósági rendszer működésképtelenségére.

Ami április elején még lokális és lokalizálható problémának tűnt, az mára országos járványveszélyllyé terebélyesedett. Az irányítás mintha kicsúszott volna a hatóságok kezéből. Mindezt meg lehetett volna akadályozni, hogyha a Szent István Egyetem

Állatorvos-tudományi Karának klinikája, illetve a Nébih nem követi el a megmagyarázhatatlan hibák sorozatát az első esetről, azt ugyanis, hogy a magas lázzal, vérzéssel felvett lovat nem izolálták, hanem több bokszba is berakták, nem vezettek be azonnali szűrést a Romániából érkező vagy visszaérkező lovaknál.

A fertőző kevésvérűség, más néven ló-AIDS ellen nincs orvosság. Ha egy ország lóállományában, mint például a szomszédos Romániában megjelenik a fertőzés, az a lótenyésztésre és a lósporra is megrendítő csapást mér, hiszen a tulajdonosok távol tartják az állataikat a fertőzött területektől. Magyarország most ennek a krízisnek a határán van, és a politikai irányítás alatt álló Nébih láthatóan nem képes kezelni a helyzetet.

Az LMP azonnali, alapos vizsgálatot, a felelősség tisztázását, a válsághelyzet súlyához illő intézkedéseket követel. Tudni szeretnénk, hogyan kerülhetett sor a katasztrófális következményekkel járó hibaszorozatra. Megtörtént-e már a magyar-román viszonylatban az állat-egészségügyi ellenőrzés megszigorítása? Milyen változásokat terveznek a több esetben is látványosan felsült hatósági rendszerben? Ki viseli az eddig keletkezett károkkal kapcsolatos kárfelelősséget?

Mit tesz a kormány a nehéz helyzetbe került hazai lótenyésztés ellehetetlenülésének megakadályozása érdekében? Várom tisztelettel válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Zsigó Róbert államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A leghatározottabban kijelentem, hogy hazánkban jelenleg nincs fertőző kevésvérűség-járvány, válság sincs, legfeljebb mesterségesen gerjesztett hisztéria.

A fertőző kevésvérűséggel kapcsolatban már évekkal ezelőtt kötelezővé tették a lovak három, bizonyos esetekben egyévenkénti szűrését; a romániai járványhelyzet romlásakor épp a hazai fertőzések megelőzése érdekében biztosítottuk a kötelező szűrés állami támogatását.

Az elmúlt években többször és több fórumon felhívtuk a figyelmet a szűrés fontosságára, hiszen az állattartók felelőssége és kötelessége saját állományaik megvédése. Figyelmeztettünk minden lótartót, hogy a járvánnyal sújtott területre, ismeretlen helyre ne vigye az állatait, és csak megfelelő eredményű vizsgálatok után engedjen új állatot az állományába.

Mindezen intézkedéseknek és a Nébih által szervezett szűrővizsgálatoknak köszönhetően nem volt és jelenleg sincs járvány Magyarországon, mert a jelentkező eseteket időben sikerült megtalálni. A hivatal által elrendelt vizsgálatoknak köszönhetően valamennyi feltételezhetően érintett ló karantén alá került, amivel a fertőződési forrásból eredő további terjedést megakadályoztuk. Az elmúlt hónapok fokozott vizsgálata során több mint tízezer mintából

mindösszesen öt esetben mutattuk ki a fertőzöttséget. A hatóság mindent megtesz az egészséges lovak és a hazai lóállomány védelme érdekében.

Ismételten felhívom a figyelmet, hogy sem járvány, sem válsághelyzet nincs. A hazai lótenyésztést a felelőtlen pánikkeltés veszélyezteti, nem a fertőző kevésvérűség. Sajnálom, hogy képviselő úr nem a hiteles és jól működő Nébih által közzétett információkra figyel, hanem felül ennek a pánikkeltésnek, és ezzel ön is részese lesz annak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Ha Budapestnek jut, Nyíregyházának miért nem?**” címmel. Tukacs István képviselő úr a szó, parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A címhez kapcsolódva természetesen jelezni kell, hogy lelkes lokálpatriótaként nagyon büszke vagyok Nyíregyháza értékeire, százhuszszázmagammal együtt.

(12.40)

Büszke vagyok arra, hogy ennek a városnak szinte védjegyévé vált az az állatpark, amely évente 400 ezer látogatót vonz, a kezdeti évek néhány tízezer látogatója helyett. Büszke vagyok arra is, hogy ez a város erőfeszítéseket tett azért, hogy százezrek látogassanak el ide, mert a milliárdos nagyságrendű európai uniós források mellett rengeteg saját, önkormányzati és egyéb forrást áldozott ezért.

Amikor hallom a hírt, hogy Budapesten a Fővárosi Állatkert 25 milliárdból fog fejleszteni, némiképp meglepődöm. Meglepődöm azért, mert a nem változó egymilliós látogatói szám elgondolkodtató abban a tekintetben, hogy vajon ezek a források arányosan, célszerűen és méltányosan vannak-e elosztva.

Főleg célszerűen, hiszen ezek az objektumok, ezek a gyönyörűségek turistákat vonzanak, és mindannyian vágyunk rá, hogy ne csak lássák az értékeinket, hanem költsék is a pénzüket. Önök, tisztelt miniszter úr, mindenre képesek egy tervet, hogy ne mondjam, akcióttervet vagy legalábbis egy programot rittyenteni; hát van már miniszteri megbízottja a Fővárosi Nagycirkusznak is, legutóbb pedig Várprogramot szerveztek. Ezért kérdezem, hogy programszerűen nem lehet-e ezt csinálni. Nem lehet-e célszerűen és méltányosan úgy fejleszteni, hogy a fővárosban élők a maguk értékeire, a nagyvárosokban élők, vagy ne adj' isten, a környékbeliek a maguk teremtette értékeikre legyenek büszkék, mert ezeknek az állatparkoknak és -kerteknek az a lényege, hogy állandóan fejleszteni kell, nagyon sok pénzt kívánnak, mert ha nincs attrakció, elmarad a közönség.

Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a választ, miniszter úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is nagy tiszteletben tartom azt, amit lokálpatriótaként mondott Nyíregyházával kapcsolatban, és bármelyik lokálpatrióta képviselőtársamnak a vidékfejlesztés és közösségfejlesztés érdekében tett lépéseinek nagy támogatója vagyok személy szerint is. Ez semmit nem von le abból az értékből, amit Persányi Miklós vezetésével a Fővárosi Állatkert az elmúlt évtizedekben létrehozott. Mindannyian tudjuk, hogy Magyarország leglátogatottabb intézményéről van szó. Tehát nem az a kérdés, hogy ők miért kapnak, hanem az a kérdés, hogy a vidéki állatkertek miért nem kapnak, ha nem kapnak.

Szeretném azt elmondani, hogy 2008-2013 között például a Nyíregyházi Állatkertben is folytak fejlesztések. Ezek természetesen messze nem fedik le azokat az igényeket, amelyeket akár a nyíregyháziak, akár a szegediek, akár a veszprémiek megfogalmaztak az elmúlt években.

Egyetértek azzal is, képviselő úr, hogy nem lehet kiragadni a Fővárosi Állatkert fejlesztését abból a közezből, ami mégiscsak a magyar állatkerteknek egyfajta szervezeti, tudományos, intézményi közössége, ezért érdemes az egészre ránézni. Ha megengedi, képviselő úr, akkor az összes ezzel kapcsolatos kormányzati tervet és anyagot megküldöm önnek, és szívesen állok a rendelkezésére, ha önt ez érdekli, egy részletes egyeztetés elvégzése céljából. Én magam nagy híve vagyok annak, hogy a vidéki állatkertek is fejlesztésre kerüljenek, mert a szabadidő értelmes eltöltése egy vidéki városban nagyon fontos program kell legyen hétvégeként. Ráadásul nem árulok el nagy titkot, hogy Nyíregyházára úgy tekint a kormány, mint egy olyan városra, amelyben óriási lehetőségek vannak a földrajzi elhelyezkedése végett, és kifejezetten fejleszteni szeretnénk, regionális centrum funkcióval felruházni.

Ezért, képviselő úr, ha megengedi, keresem önnel a kapcsolatot, hogy egyeztetni tudjunk más vidéki állatkertek sorsáról, vagy létrehozhatunk egy ilyen egyeztető fórumot minden parlamenti képviselőtársunk bevonásával, akit ez érint. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Elfogadja-e a kormány a zuglói népszavazás eredményét, vagy akkor is be akarják majd építeni a Városligetet, ha arra a polgárok nemet mondanak?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az utóbbi egy év történéseiből úgy tűnik, hogy önök mindenképpen eltökéltek a Városliget beépítése mellett a múzeumi negyed kialakítása miatt, amelynek eredményeképpen Pest egyik jelentős zöldfelülete, Pest egyik tüdejének számító zöldfelület pusztulására számíthatunk.

Fél tucat múzeumot és az ezek kiszolgálására szükséges vagy ezekhez szükséges épületeket és infrastruktúrát szeretnének idetelepíteni, arról nem is beszélve, hogy valószínűleg az idezúduló látogatótömeg sem az eredeti természeti környezet megmaradását fogja segíteni. Eddig elszórtak már egymilliárd forintot ennek a projektnek a megalapozására, megvalósítására, amely egymilliárd forintból egyébként már az egész Városligetet rehabilitálni lehetett volna, ahelyett, hogy offshore-cégeknek vagy részben offshore-cégeknek is fizettek volna ki ezekből az összegekből.

A 2016-os költségvetésben 20 milliárd forint szerepel erre a célra, de nem világos, Hegedűs Lorántné képviselőtársam sem kapott erre egy bizottsági ülésen világos választ Banai Péter Benő államtitkár úrtól, hogy pontosan mire és kinek fog majd menni ez a 20 milliárd forint.

A Jobbik határozottan ellenzi azt, hogy azt a meglévő kevés zöldfelületet is, ami még Budapesten megvan, a családoktól, a pihenni vágyóktól elvegyük vagy azokat túlszűföljük. Hasonló projektekre egyébként lenne helyszín Budapesten; ha mindenáron múzeumi negyedet akar a kormány, akkor azt csinálja meg olyan helyszínen, ami most kihasználatlan, de erre semmiképpen sem a Városligetet kellene használni.

Ezért a Jobbik mindent meg fog tenni, hogy a múzeumi negyed Városligetbe költöztetését megakadályozza. Ezzel kapcsolatban szóba került egy népszavazás kiírása is Zuglóban, az ottani képviselőnk, Czeglédi János ezt az előterjesztést hamarosan meg is fogja tenni. Bízunk benne, hogy a helyi képviselőtestületben is lesz olyan bölcsesség, hogy például a XII. kerülethez hasonlóan ott is kikérjék majd a polgárok véleményét.

Két kérdésem van, államtitkár úr: a Városligetet akkor is és mindenáron be akarják-e építeni, ha a népszavazáson erre a polgárok nemet mondanak, elfogadják-e ennek az eredményét? És amennyiben mégsem valósul meg a projekt, akkor mire fogják ezt a 20 milliárd forintot fordítani, esetleg például a Vár felújítására-e? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valószínűleg elkerülte az ön figyelmét, hogy a Városliget-projektnek, a Liget Budapest-projektnek

az elindítása óta és a Városliget-törvényben is rögzített módon a környezetvédelmi szempontoknak, a park minél élhetőbbé tételének a szempontja kiemelt a teljes projekt végrehajtása során.

Azzal számoltunk és azt törvénybe is iktattuk, hogy nem csökkenhet a zöldfelület nagysága a projekt során, hanem inkább nőnie kell. Nagyon sok szinten, elvi deklaráció és konkrét szabályozási terv is rögzíti, és garanciát ad mindenkinek, nemcsak a zuglóiaknak, hanem mindenki másnak is, aki a Városligetet szívesen felkeresi Budapestről vagy az ország bármely részéről. Hiszen az az egymillió ember, aki meglátogatja az állatkertet, és ezért megy oda a Városligetbe, vagy azért, mert a Széchenyi fürdőben járt, ez is egymillió ember, vagy a Szépművészeti Múzeumban is 500 ezer ember, ezek nyilvánvalóan sok helyről jönnek, és mindenki szívesen megy ki a Városligetbe, vagy akár csak önmagában a Városligetbe is sokan mennek ki.

A zöldfelület aránya törvényben rögzített módon nem lehet kevesebb, mint a 2013. december 31-i állapot szerinti zöldfelületarány. Ezt a törvény is rögzítette, és utána a Városliget építési szabályzatáról a Fővárosi Közgyűlés is rendeletet alkotott. Ez kiemelt figyelmet fordít a növényállomány védelmére, a park zöldfelületeinek a védelmére és a zöld-funkció bővítésére.

A védelmi szint növekedésével a zöldfelület aránya az eddigi 60 százalékról 65 százalékra fog nőni, tehát több zöldfelület lesz használatba vehető a Ligetbe lépők számára. Mindemellett természetesen elindulnak, ahogy ön is mondta, jövőre 19,1 milliárd forintból az új múzeumépület tervezési feladatai, a rekonstrukciós feladatoknak, kivitelezési munkáknak az első szakasza. Bízunk benne, hogy ez mindenki számára egy sokkal élhetőbb, sokkal zöldebb, sokkal tisztább és sokkal több funkcióval rendelkező Városligetet is jelent.

Ön is nagyon jól tudja, hogy helyi népszavazás nyilván abban a kérdésben írható ki, ami az önkormányzat hatáskörébe tartozik. Ahogy említettem, itt törvényről és fővárosi rendeletről van szó, tehát ez nem a zuglói önkormányzat hatáskörébe tartozik; és nagyon sok mindenki mást is érdemes megkérdezni, hiszen VI., VII. vagy XIII. és XIV. kerületi lakosok is egyaránt látogatják a Városligetet, sok mindenki más mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet és Szél Bernadett képviselő asszonyok, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Ki fizeti a rezsiháború veszteségeit?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

(12.50)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Iga-

zából úgy is feltehettem volna a kérdést, hogy vajon ki fizeti a Fidesz 2014-es választási kampányának a legnagyobb, immár 100 milliárdos számláját, hiszen itt a rezsiháborúról van szó. Nyilván önök is tudják, hogy ahol háború van, ott vesztesek, áldozatok is vannak. Én most azt szeretném megmutatni önöknek, hogy kik a valós áldozatai és vesztesei az önök rezsikampányának.

Röviden úgy tudnám összefoglalni, hogy fizetés-csökkenés, elbocsátások, leépítések, összeomló közszolgáltatások, ellehetetlenülő kisvállalkozások. Ezek azok a történések, amelyek szegélyezik az önök rezsiháborújának az útját. Arról van szó, hogy a kormány egyrészt befagyasztotta, majd kismértékben csökkentette az árakat, majd pedig új adók és elvonások sokaságával terhelte meg a szektorokat, de azokat a szektorokat is, ahol közösségi tulajdon van, ahol a magyar kis- és középvállalkozások szerepe volt domináns.

A káros következmények 2013-14-től sorozatban jelentkeznek. Azt látjuk, hogy az energiaszolgáltatók tömegével építik le a kis- és középvállalkozásokból álló alvállalkozói hálózatukat, jelentősek az elbocsátások, befagyasztották és csökkentették a béreket, és a béren kívüli juttatások megszüntetése is általános jelenség. Azt látjuk, hogy bajban vannak a vízműtársaságok, a gázszolgáltatás is, de a kéményseprők is éppen perelni készülnek, méghozzá Brüsszelben, mert 1500 ember munkája került veszélybe, arról nem is beszélve, hogy ha kéményseprőkről van szó, akkor élet- és vagyónbiztonságról is kell beszélni.

Világos számunkra, amit a Zöld Híd Nonprofit Kft. elmondott, hogy tavaly 600 millió forint veszteséget gyűjtöttek, a NAV most már a dolgozók bérért inkasszózza. De ott van az elsőként visszaállamosított Pécsi Vízmű, ahol azzal kezdték, hogy száz főt elbocsátottak, így tudtak a felszínen maradni. Egy szó, mint száz, mostantól kezdve teljesen nyilvánvaló, hogy az összes elmaradt beruházást és karbantartást a magyar adófizető állampolgároknak kell megfizetni az önök rezsiháborúja kapcsán.

Nem tudom, önök látják-e már - a napirend előttiből arra következtettem, hogy még nem egészen -, hogy ezek a vesztesek, a rezsiháború vesztesei ma már többségében magyar vállalkozások és magyar munkavállalók. Tudni szeretnénk, hogy kárpótolják-e ezeket az embereket, és valóban a magyar adófizetők fogják-e kifizetni a Fidesz választási kampányának a számláját, az önök 2014-ben csúcspontra járatott rezsiháborúját. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzott kérdésre Szabó Zsolt államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány továbbra is eltökélt a rezsicsökkentés hosszú távú fenntartásában és a fogyasztók érdekeinek a meghatározott és eredmé-

nyes képviselőjében. A terhek mérséklését követő lépések közül a legjelentősebb talán a közszolgáltatási rendszerek átalakítása. A közszolgáltatási rendszer egészére kiterjedő átalakítások jelenleg is zajlanak és folytatódnak a jövőben is. Az e körbe sorolható intézkedések közé tartozik például az energetikai szektor, az ennek megfelelő és az ezen belül megjelenő úgynevezett holding közszolgáltatási rendszer felállítása, vagy más ilyen témához kapcsolódóan a közszolgáltatási rendszerben történő holdingrendszer kialakítása mellett a víziközmű-rendszer átalakítása.

A kormány folyamatosan azon dolgozik, hogy a fenntartható közszolgáltatás költséghatékony és nagyobb üzembiztonsággal történő rendszerátalakítása megtörténjen, és a felszínre kerülő jelenségek, amelyeket ön is említett, minden korábbi nem kellően hatékony közszolgáltatási struktúra átalakítása bekövetkezzen és megtörténjen. Ezek azonban csak látszólagos problémák, mert ezek részét képezik annak a folyamatnak, mint az elérni kívánt cél, hogy a korábbiaknál magasabb, hatékonyabb rendszer kerüljön kialakításra, és a színvonal nagyobb üzembiztonságot okozzon és hozzon létre.

2007 és 2013 között 253 szennyvíz-elvezetési és -tisztítási rendszer került átalakításra 535 milliárd forint értékben (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), 194 ivóvíz-minőségbiztosítási rendszer került átalakításra, és a jövőben, a 2014-20-as időszakban ez a folyamat folytatódni fog. A cél a nonprofit rendszerek és azon árak meghatározása, amely támogatások segítségével a közszolgáltatási javítások létrejöhetnek. A következő időszakban további rendszerek építése fog sorra kerülni, és a közszolgáltatások színvonalának a javítása folyamatos lesz. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel arra kérek mindenkit, hogy az időkeretet igyekezzenek betartani.

A következő kérdésfeltevő Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, aki az emberi erőforrások miniszterének kíván kérdést feltenni: **„Hány embernek kell még bekattannia, hogy önök észbe kapjanak? Miért csökken jövőre a kábítószer-megelőzésre fordított költségvetési forrás?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten folytattuk részben a 2016-os költségvetés tárgyalását, és ha valaki elmélyült a különböző fejezeti kezelésű összegek tanulmányozásában, az láthatta, hogy a kábítószer-fogyasztás megelőzésére a jelenleginél is alacsonyabb összeget, 355 millió forintot szán a kormány jövőre. Csak itt a margó szélén jegyzem meg, hogy még a jövő évben is 600 milliót akarnak elkölteni nemzeti konzultációra.

A mai fiatalság körében, főként a szegénységgel sújtott térségekben, egyre növekszik a különböző

szerek használata, s nemcsak a városokban, hanem a falvakban is emelkedik az úgynevezett dizájnert drogok használata, számtalan elnevezéssel, és ismeretlen összetevőkkel. A kábítószer-használat már egészen kisgyermekeket is érint, 7-8-10 éves fiatalok jobban ismerik ezeket a kábítószereseket, illetve azt, hogy mikor milyen lehet a piacon kapni, mint a szakemberek. De sokan a felnőttek közül is a kábítószerelésbe menekülnek a szegénység, a munkanélküliség és a kilátástalanság elől.

Ahogy én látom, a kormány csupán rendészeti úton akarja kezelni a problémát, tiltással akar megállítani egy olyan problémát, amit így szinte lehetetlen kezelni. Mire tiltólistára kerül egy új szer, jön a helyébe tíz másik.

Éppen ezért kérdezem, hogy miért csökkentik jövőre a kábítószer-fogyasztás megelőzésére szánt költségvetési forrásokat. Kérdezem továbbá, meddig akarják még agyonbürokratizálni, pályázatokkal kezelni a növekvő kábítószer-fogyasztás problémáját. Kérdezem továbbá, meddig akarnak még konferenciákon értekezni, protokollokat tervezgetni ahelyett, hogy azonnali és valódi intézkedések szülessenek. És ahogy a címben is lehetett olvasni: hány embernek kell még bekattanni, hogy önök észbe kapjanak? Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Abban köztünk vita nincs, hogy a kábítószer-probléma egy nagyon fontos kérdés, óriási veszélyt jelent a fiatalokra, és hogy az elmúlt években egyfajta szerváltás történt, amire képviselő úr is utalt. Tehát a korábbi, sokak által, toxikológusok, orvosok által ismert szerekről, a különböző kannabiszokról, a heroinról áttérnek a fiatalok vagy akár nem is olyan fiatalok a dizájnert drogokra, amelyek sokkal több veszélyt jelentenek, hiszen nem lehet tudni a pontos hatásukat, sokkal olcsóbbak, így sokkal több mindenkihez jutnak el, sokkal többször kell egy nap alatt bevenni, tehát ez a fertőzésnek és minden másnak a veszélyét is növeli.

Éppen ezért egyetértünk abban, hogy a megelőzésre, a drogprevencióra is sokkal több pénzt kell fordítani. Mi helyesnek tartjuk a szigorúbb büntetőpolitikanak az irányát, erről nem kívánunk letérni, és ha kellett, mindig meglépte a Fidesz-KDNP azokat a Btk.-módosításokat, amelyek a kereskedőkkel szemben, a drogüzletben részt vevőkkel szemben a lehető leghatározottabban fellépett, és igyekezett felderíteni a különböző ellátási vagy drogcsempészési láncokat.

Mindemellett ugyanakkor a parlament által is az előző ciklusban tárgyalt nemzeti drogellenes stratégia abban változtatott a korábbiakhoz képest, hogy

kinyitotta a drogmegelőzés stratégiáját a soha ki nem próbálók megerősítése irányában. Azokat kell az államnak megerősíteni, arra kell forrásokat fordítani, hogy akik soha nem fordultak drogokhoz, azokban megerősítsük, hogy ők járnak a helyes úton, s ne csak azokkal foglalkozzon a drogellenes politika, akik valamilyen módon már kapcsolatba kerültek a kábítószerrel, hanem azokat is erősítse meg, akik ettől távol tartották magukat.

Amit ön mondott, képviselő úr, az a forrásoknak egy része, hiszen valóban nemzeti forrásból is fordítunk rá, de az emberi erőforrás-fejlesztési operatív program, az EFOP lesz a következő évben a fő forrása a drogellenes programoknak. Pályázati rendszerben, átláthatóbb módon másfél milliárd forint áll rendelkezésre ezen a soron, hogy a jövő évben, 2016-ban drogmegelőzési programokat indítsunk el. Bizom benne, hogy ki fogják meríteni a pályázók a teljes összeget, hiszen ez egy nagyon fontos kiadása a kormánynak, sokak életét menthetjük ezzel meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„A korábbi ígérekkel szemben miért bünteti újabb hét szűk esztendővel a magyar kerékpáros-társadalom több százezer bringázni szerető tagját a kormány?”** címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány 760 kilométer kerékpáros-fejlesztést jelentett be. De mit is jelent ez a valóságban?

(13.00)

Nem mást, mint újabb hét szűk esztendőt, hiszen ebben benne van a leromlott, több mint 200 kilométeres Balaton-kör felújítása, azaz csupán 70-80 kilométer új kerékpárútra lehet számítani évente, miközben a biciklizés minden válfaja egyre népszerűbb, és az ország messze le van maradva a kerékpáros-infrastruktúra tekintetében is. Noha a szabadidős és sportcélú kerékpáros-turizmus alapvetően javítana egy-egy térség turisztikai programkínálatán, ennek ellenére még a Budapest-Balaton-kerékpárutat is húsz éve ígéreti a mindenkori kormány, ez idő alatt pedig alig történt előrelépés.

Szép dolog összekötött kerékpárút-hálózatról beszélni, de az elmúlt 8+5 év valósága az, hogy a legkülönbözőbb minőségű és vonalvezetésű bicikliút többsége a semmiből a sehova vezet. Általánosságban elmondható, hogy a jelenlegi állapotban a kerékpárutak többsége a településeken csak a helyi lakosok rövid útjaihoz - bevásárlás, óvoda, közeli munkahely megközelítése - nyújtanak segítséget. A hosszabb utat tervezőknek irreális kerülőkkel, a ke-

rékpárút semmibe vesztésével, rengeteg esetben a gyalogosokkal osztott sávval és néha elfogadhatatlan útminőséggel kell számolniuk.

A kerékpárutak létesítésének társadalmi hasznossága sok szempontból bizonyított. Maga az országos kerékpáros koncepció és hálózati terv is hitelt érdemlően taglalja a felhagyott vasúti vonalak ilyesféle hasznosításának lehetőségét. Kérdezem hát: miért nem történt előrelépés ezen a téren sem?

Miután a főútról letiltják őket, meddig nem lesz még az egyre népszerűbb országúti kerékpársportot és teljesítménytúrázást üzöknek reális alternatív útvonaluk? Ha már mindig a nagy infrastrukturális beruházásokra hivatkoznak, akkor a felújítandó útvonalakon mi az akadálya a kerékpáros-közlekedés biztosításának? Nem gondolják, hogy kevesebb pénz kellene kitalicskázni a hűbéreseknél, és máris maradna félméternyivel szélesebb betoncsík, aszfaltcsík ilyen célokra? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Illetve azt mondanám: kövessék bátran a londoni példát, ahol még a vadkacsáknak is totyogósávot létesítettek a parkokban. Köszönöm szépen. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tasó László államtitkár úrtól fogjuk hallani. Az elnöklést pedig átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak.

Parancsoljon, államtitkár úr!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Mindenekelőtt szeretném felajánlani a segítségemet. A legközelebbi alkalommal, ha szóbeli kérdést tesz föl, szívesen adok pontos információkat, mert úgy hallottam a kérdéséből, a hozzászólásából, hogy nincs minden információ birtokában. *(Ander Balázs: Köszönöm.)* Hadd segítsek benne! Hadd erősítsem meg, hogy 750 kilométernyi útépitést már bejelentett a kormány 2020-ig, de bízunk benne, hogy 1000-1500 kilométer lesz a végleges hossza annak, amivel a meglévő, 4000 kilométeres hálózat fog bővülni.

Ami nagyon fontos: a balatoni bringakör 240 kilométeres komplett fejlesztésén túl számos települést összekötő kerékpárút épül majd meg, és lehet, hallott róla, de most nyitottuk meg újra a közlekedési operatív programnak a felhívását, és most, csak a mai napon sikerült aláírnunk öt megrendelőlevelet, elrendelést; pontosabban fogalmazva, legalább öt településsel ma már több számolhat azzal, hogy még ebben az évben befejezheti a kerékpárút-beruházását.

534 kilométer kerékpárút vagy kerékpársáv épült meg 2010-től 2014-ig, és nagyon bízom benne, hogy tartjuk azt az ütemet, amit az elmúlt időszakban, már ötödik éve folytatunk. Ami nagyon fontos,

Magyarországon számos kampány is segíti a kerékpározás népszerűsítését. Ennek köszönhető az is, hogy Magyarország a harmadik helyen van Európában Hollandia és Dánia után, ahol ha megkérdezik az embereket, 100-ból 22 mondja azt, hogy a kerékpárt választja a fő közlekedési eszközül.

Ami nagyon fontos, hogy az egy, két és három számjegyű utak melletti hivatásforgalmi kerékpárutak építése láncot fog alkotni, és nagyon sok helyen már összefüggő rendszerek vannak kiépítve. Nagyon bízom benne, hogy ez láthatóvá fog válni. De talán ha emlékszik, most szombaton volt egy rendkívül szép rendezvény: Ópusztaszeren találkoztak a bringások, és hét olyan programot hirdettek meg, amely segítségével a hét határt átlépve szervezünk túrákat, ezzel is népszerűsítve a kerékpározást Magyarországon.

Tehát jó úton haladunk, és higgye el, mindent megteszünk annak érdekében, hogy továbbléphessünk. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tasó László államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mi lesz nyáron a mentőszolgálattal?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A mentőállomások többségén rendszeres probléma, hogy nem tudnak a követelményeknek megfelelő felszereléssel, autóval vagy éppen személyzettel elindulni. Ez a mindennapi szolgálat része; tagadhatják, de a mentésben dolgozók meg tudják cáfolni.

Pontosan ebből fakad a probléma. Hogyan fogják a megerősített balatoni szolgálatot biztosítani a szezonban? Ezt ugyanis nem lehet csak szavakban garantálni. Láthattuk, hogy az utóbbi hónapokban folyamatosan derülnek ki olyan esetek, amikor nem tudnak a mentők időben kiérkezni, tehát igenis léteznek problémák. Kérdés, hogy mi fog történni, amikor a Balatonon megnövelt számban kell majd jelen lenni a mentőknek. Máshol kik fognak kivonulni majd a riasztásokra?

A helyzetet súlyosbítja, hogy két hete a fonyódi és a siófoki mentőállomást átköltöztették, hogy elkezdődhessenek az ottani állomások felújításai. Érdekes, hogy ennek így, a nyári szezon elején kell megtörténnie. Érthetetlen, hogy miért hagyták a balatoni szezon kezdetére a déli part mentőállomásainak felújítását; ezt sokkal korábban megtehették volna.

A siófoki mentők például a tűzoltóknál vendégeskednek egy szobában, ami, mondanom sem kell, nem igazán alkalmas a szezon miatt oda átvezényelt mentők elszállásolására. Ugyanis valószínűleg átvezényléseket fognak végrehajtani, így pedig azok a mentőállomások kerülnek nehéz helyzetbe, ahol most is éppen csak hogy van ember és autó a men-

téshez. A dolgozók sem tudják itt, ezeken a helyeken magukat rendesen kipihenni. Ha pedig új embereket vesznek fel, akkor nekik a nyári szezonban különösen éles helyzetben kell helytállniuk, kell megtanulniuk ezt a nehéz szakmát, de egyébként sem az a megoldás, hogy taxisokból csináljanak mentőket, mint ahogy ezt próbálták, bár sikertelenül.

Azokat a képzett, megfelelő tapasztalattal rendelkező embereket lenne jó alkalmazni, akik régebben már szolgáltak. Ehhez persze olyan körülményeket kellene megteremteni, hogy minél többen visszatérjenek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, illetve akik vissza szeretnének menni, oda vissza is vegyék őket.

Nyáron vajon újabb tragédiákra kell számítani a Balaton partján? *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nyilvánvalóan szerintem mindnyájan örülhetünk annak, ha megújulnak a mentőállomásaink; ezt dinamizálásnak hívja a szaknyelv. Még jobban örülünk annak, ha új mentőállomások épülnek. Ön is tudja, hogy egy országos programban vagyunk, ahol egymás után folyamatosan, ütemenként újulnak meg a mentőállomások. Nyilvánvalóan mindig átszervezést igényel, bármikor is kerül átalakításra, fejlesztésre, vagy ahogy az előbb mondtam, dinamizálásra egy-egy mentőállomás, éppen ezért mindig ilyenkor ideiglenes intézkedéseket kell hozni azért, hogy a mentés maga mindenképpen biztonságos és folyamatos legyen.

Nincs ez másként a Balaton partján sem. 2015-ben a Balaton-parton ismételten igyekszünk megerősített szolgálattal kivonulni akkor, amikor erre szükség van a mentőszolgálat részéről. A déli parton Balatonlellén, Fonyódon, Lengyeltótiiban és Siófokon pluszszolgáltatásokat indít az Országos Mentőszolgálat. Balatonvilágosra települ az OMSZ mentőmotoros szolgálata, valamint a balatoni vízimentő szakszolgálat operatív irányítását is a mentőszolgálat mentésirányítása végzi ezekben a nyári hónapokban, valamint mentőhelikopterek indulnak Balatonfüredről és Sármellékről is.

Ennek a TIOP-programnak a keretében újul meg a siófoki és a fonyódi mentőállomás. Ez nyilvánvalóan a következő hónapokban jelent felújítási munkákat, de októberben lezárulnak ezek a munkák. A munkaterületek átadása-átvétele a napokban történik meg. Azt hiszem, ennek minden siófoki és fonyódi örülhet.

Ahogy ön is mondta, a siófokiak a hivatásos önkormányzati tűzoltóság épületébe költöznek át ideiglenesen, míg a fonyódiak az Ordacsehi község önkormányzata által biztosított helyen kerülnek elhe-

lyezésre. Mindként mentőállomás ideiglenes áthelyezése mellett az ellátás maga folyamatosan és hatékonyan biztosított lesz. Teljes mértékben megfelelő lesz a személyzet állománya. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Igyekezünk évközben is a létszámot, akár az órakeretekkel való gazdálkodást e keretekben is úgy szervezni, hogy ez a nyáron biztosított mentőállomást szavatoljon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Lesz-e folytatás?”** címmel. Harangozó Gábor István képviselő urat illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Május 11-én azonnali kérdésben fordultam önhöz a balatonvilágosi szemét ügyében, azután, hogy a témában Fazekas Sándor mezőgazdasági miniszterhez - aki egyébként a környezetvédelmet is felügyeli - intézett kérdéseimre miniszter úr válaszából egy totálisan működésképtelen, káoszba fulladt államigazgatás képe rajzolódott ki, amely önmagától, úgy tűnt, képtelen megoldani egy ilyen súlyos helyzetet.

(13.10)

Ezért kértem öntől segítséget, és ön akkor soron kívüli vizsgálatot ígért, és korrekt tájékoztatást. Az a jó hírem van - a közvélemény számára is -, hogy valóban történt előrelépés az ügyben, és ezt szeretném is megköszönni a miniszter úrnak, hogy eredményel közbenjárt a balatonvilágosi szemét eltüntetésének az ügyében. Ugyanakkor lejárt minden határidő, és még mindig nincs információnk arról, hogy a hatóságok a vizsgálatok során milyen eredményre jutottak, mikorra várható a szeméttelép végleges és megnyugtató felszámolása. Közben Siófok város jegyző asszonya arról tájékoztatta a lakosságot, hogy 30 tonna veszélyes hulladék és 800 tonna aprított hulladék került elszállításra, annak ellenére, hogy a korábbi állítások szerint nem volt veszélyes hulladék a telepen.

Miniszter úr, szeretném, ha a Balaton védelmében és a helyben élők megnyugtatósára a kármentesítés és a rekultiváció ügyében újra hatékonyan tudna ebben az ügyben együttműködni, és bár a közigazgatás meglehetősen döcögős működése ellenére ez az ügy kedvező fordulatot vett, gondolom, ön is belátja azt, hogy nem megfelelő a hatóságok működése, és nem intézkehdhet minden ilyen ügyben ön egyedül.

Ezért azt szeretném öntől kérdezni, hogy számíthatunk-e arra, hogy az ügy tanulságait levonva Balatonvilágos védelmében, a Balaton védelmében és a helyben élők érdekében a kármentesítés és a

rekultiváció ügyében is intézkedni fog, illetve szándékozik-e *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az államigazgatás működését felülvizsgálni, hogy az ilyen esetekre ne csak egyedi megoldásokat lehessen találni.

Várom a megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is arról szeretném tájékoztatni az Országgyűlést, hogy április 1-jével az a fajta területi közigazgatási integráció, ami az ilyen ügyek kapcsán, úgy gondolom, a gyors és hatékony ügyintézés feltétele lehet, az elmúlt 25 év véleményem szerint legjelentősebb közigazgatási átalakulását megvalósítva ment végbe. Tehát ma területi közigazgatási szinten egy egységes kormányhivatal lép föl az ügyek szinte 90 százalékában.

Így április 1-je után az adott ügyben a Baranya Megyei Kormányhivatalhoz tartozik az a környezetvédelmi felügyelőség és hatóság, amelynek egyébként az elmúlt években vagy évtizedben lépnie kellett vagy lehetett volna. Nézetem szerint az integrációval számos hatékonysági előny jár, és számos hatósági előny is jár, de kiemelten fontosnak tartom azt, hogy a területi közigazgatással szemben minden törvényhozó és végrehajtó hatalom ezután világosan fogalmazhatja meg az elvárásait, a társadalmi érzékenységet elvárását például, hogy ne egy közérdekű bejelentés alapján kelljen kezdeményezni ezt az eljárást, mert március 8-án nem hivatalból, hanem közérdekű bejelentésből és bejelentésekből indult el ez az eljárás.

Azt várom el a kormányhivaltól, hogy sokkal érzékenyebb és nyitottabb legyen az ön vagy mások által, tehát választottak által képviselt problémák ügyében is. Ne a mundér becsületét védjék, és ne megpróbálják lealibizni és lepapírozni, ami történt az állam vagy a hatóság oldaláról, hanem az adott keretek között lépjenek föl hatékonyan. Ráadásul tudomásom szerint itt a bérlő közre is működik a hulladék elszállításában, tehát talán valamivel még a helyzet más ügyekhez képest egyszerűbb.

Arról tudom tájékoztatni, hogy Horváth kormány megbízott úr Baranya megyéből följelentést tett május 5-én a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése miatt az Országos Rendőr-főkapitányságon, és én arra kértem a mai nappal Horváth Zoltán kormány megbízott urat, hogy önnel és a képviselőtestületeknek, illetve a választott tisztségviselőknek is álljon rendelkezésére közvetlen tájékoztatás adása céljából, tehát a kormány megbízott úr fogja önt keresni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lázár miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselő

selője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mivel etetik a betegeket?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az utóbbi időben egyre több olyan esetről számolnak be a gyógyulni vágyók akár a sajtó, akár a közösségi média segítségével, amely a kórházi étkeztetés elégtelenségére utal. A cikkek és a beszámolók kivétel nélkül a kórházi ételadagok minőségi és mennyiségi kifogásával foglalkoznak, és egyértelműen kiolvasható belőlük, hogy a betegek - egyébként nem alaptalanul - egyre jobban fel vannak háborodva az étkeztetés minőségén.

Rendszeres, hogy egy szelet óriás párizsi és egy szelet kenyér jár vacsorára, vagy éppen diabéteszes betegnek fehér kenyér cukros dzsemmel, de találtak már kisdedeknek szánt ételben rovar és egyéb, oda nem illő dolgokat. Összegezve: színvonalatlan, egészségtelen és elfogadhatatlanul szegényteljes az étkeztetés.

A közösségi médiában megjelent képek szerint egyébként tényleg csak szegyenkeznivalóra van okunk, mert több más európai kórházban is készítettek ilyen felvételeket a betegek, és bátran kijelenthető, hogy a kórházi koszt nevű Facebook-oldalon a megdöbbentő képek egyértelműen alátámasztják, hogy komoly gond van a magyar kórházi étkeztetéssel.

További probléma, hogy az új EMMI-rendelet alapján, amely meghatározza a közétkeztetésnek a kereteit, szintén 550 forintból kellene megfelelni annak az étkeztetésnek, ami folyik, úgy, hogy ez a térítési díj 2009 óta változatlan. Ebből tényleg csak egy kis vaj, egy szelet kalács jut vacsorára, és egy ízetlen leves ebédre.

Tisztelt Államtitkár Úr! Válaszoljon, kérem: mikor fogják emelni a kórházi étkeztetésre szánt összeget? Miért sajnálják a betegektől a jó kosztot? Az már köztudott, hogy mivel eteti a kormány a választópolgárokat, de most már az is világos, hogy mivel eteti a betegeket az egészségügyi intézményekben. A kórházi étkeztetés botrányos állapota újabb példa, hogy van az a pénz, amit a kormány sajnál az egészségügyre költeni.

Várom az érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lukács képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A mai napon is, ha a képviselő úr figyelte a felszólalásokat, láthatta, hogy az egészségügy területén akár a 60 milliárd forintos egészségügyi, kórházi adósság átvállalása, akár tavalyról idénre az egészségügy

támogatásának 6 százalékos növekedése - amely e nélkül a 60 milliárd nélküli 6 százalékos növekedés - azt mutatja, hogy a kormány igenis igyekszik minden lehetőséget megragadni arra, hogy az egészségügyben lévő esetleges forráshiányokat próbálja pótolni és a finanszírozást növelni.

Maga az élelmezés, az ellátás különösen is fontos a kórházakban, hiszen a betegnek a gyógyulását is pozitívan befolyásolhatja, ha megfelelő minőségű, egészséges és kellő mennyiségű ételeket kap. Éppen ezért fontos a rendeletnek a módosítása, amelyet végrehajtott a kormány az elmúlt években, és idén szeptember 1-jétől már ellenőrizni is fogja a betartását. Idén január 1-jétől lépett életbe, és a Nébihnek, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatalnak az ellenőrzési tapasztalatai szerint az egészségügyi intézmények ismerik ennek az előírásait, és nyilván folyamatosan vezetik is be ezeket az egészségesebb étel előírásokat, hiszen a kórházaknak a konyhái kiemelt kockázati besorolásúak. Akinek panasa van, az nemcsak a Facebookon teheti ezt közzé, a Nébih egy zöld számot nyitott annak érdekében, hogy az ilyesfajta panaszokat étellel kapcsolatban bárki megtehesse.

Ami pedig szeptember 1-jétől a mi terveink szerint változik, az azt jelenti, hogy több tej és tejtermék lesz a betegek előtt, több zöldség, több gyümölcs, több teljes kiőrlésű gabona, jóval kevesebb só-, cukor- és zsírtartalomra számíthatnak. A kényelmi termékek, mint például a levesporok, lekerülnek a konyhák polcairól, az egészséges italok viszont a betegek elé kerülhetnek, így például a túlcukrozott teának az adása is megszűnhet a kórházakban is és más olyan helyeken is, ahol e rendelet szerinti étkeztetést biztosítják. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Hogy ez az 550 forintos nyersanyagnorma mire elég: ez áfa nélküli nettó összeg, és úgy gondoljuk, hogy egy gondos és ésszerű étlaptervezés alapján sok kórház meg tudja valósítani ebből az egészséges étkeztetést. Bízunk benne, hogy minél több meg fogja tudni ezt tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az utolsó sima kérdés: Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Alaptalan volt a kapuvári húsgyár bezárása?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Hazugságaik egy részéről a bíróság már kimondta, hogy hazugságok. Éppen múlt héten a kishantosi öko gazdaság esetét vettem fel, a héten pedig robbant a hír, hogy a kapuvári húsgyár tönkremeneteléről kimondta a bíróság, hogy hazug érvek alapján zárta a számlákat az adóhatóság.

Mint ismeretes, a nagy múltú üzem hosszas vergődés után bezárta kapuit, felszámolás alatt áll, és

több sikertelen eladási kísérlet és az állam közönyös hozzáállása után, ahogy említettem, pert nyert a Kapuvári Hús Zrt.

(13.20)

Így világossá vált, hogy önök és az adóhatóság hazudott, ami nagyon súlyos kérdéseket vet fel, államtitkár úr. Hiszen így végképp érthetetlen, hogy az adóhatóság miért zárolta példátlan gyorsasággal a gyár számláit. Ha ugyanis a kormányzat részéről hangoztatott szabálytalanságok nem történtek meg, akkor a 2012. év végi zárolás és annak következményei mind-mind elfogadhatatlanok. A mai napig vannak a korábbi dolgozóknak egyébként elmaradt bérei. Úgy gondolom, hogy ezek után ezek kifizetése most már tényleg nem maradhat el.

Derüljön ki az is, hogy Budai Gyula akkori államtitkár milyen személyes felelősséggel tartozik, hiszen az állami segítség elmaradását ő maga indokolta adóvisszaélésekkel kapcsolatban, amelyekről most kimondta a bíróság: nem voltak ilyenek. Ismerve azt a tényt, hogy önök és elődeik milyen gyorsasággal és precízen tarolták le a magyar húsipart, annak jó néhány szereplőjét, újra fel kell tennünk ezt a kérdést, hogy vajon most is meri-e állítani, ezen bírósági döntés ismeretében is a kormány, hogy az egyik önökhöz közel álló nagy húsipari szereplő érdekében nem történtek ilyen lépések, és nem az ő igényeit szolgálták ki ezek a gyárbezárások.

Sajnos, Kapuvár jól beleillene ebbe a képbe, érdemes lenne most már tényleg önöknek őszintén beszélni erről a témáról, bocsánatot kérni attól a rengeteg családtól, aki az utcára került és megmagyarázni, hogy miért nem fogadták el a Jobbiknak akkor azt a javaslatát, hogy a rábaközi hústartók, a rábaközi állattartók kezébe kerülhessen a gyár. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Magyar Zoltán képviselő úr. A válaszára megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Az első szavam mindenképpen a megdöbbenés, a felháborodásé kell hogy legyen, és a felelősök keresése kell hogy legyen az első. Immáron jogerős bírósági ítélet született arról, hogy a NAV tévedése is hozzájárult annak a nagy múltú és a térségben sok embert foglalkoztató gyárnak a bedőléséhez.

A leghatározottabban visszautasítom ugyanakkor a képviselő úr azon állítását, hogy a földművelésügyi tárca bármilyen harmadik fél érdekében nyomást gyakorolt volna az adóhatóságra, illetve bármilyen módon szerepet játszott volna a társaságok tevékenységének ellehetetlenülésében. Arra mindenképpen fel kívánom hívni a képviselő úr figyelmét, hogy az adóügyek nem tartoznak a Földmű-

velésügyi Minisztérium kompetenciájába, nem is áll módunkban semmilyen befolyást gyakorolni rá. Kérem, hogy az adóhatóság eljárásával kapcsolatban az illetékes minisztériumhoz legyen szíves fordulni.

Amellett sem lehet szó nélkül elmenni, amit az agrártárca az elmúlt években megtett a kapuvári húsipar megmentése érdekében. Magam is több alkalommal próbáltam segíteni a nehéz helyzetbe került dolgozóknak, beszállítóknak. A felszámolási eljárások 2012 végén indultak meg. Annak érdekében, hogy a társaságok felszámolása rendezett körülmények között menjen végbe, a kormány még a felszámolási eljárások megindulása előtt stratégiaileg kiemelt gazdálkodó szervezetté minősítette a társaságokat. A felszámoló Nemzeti Reorganizációs Nonprofit Kft. nyílt pályázat útján hét alkalommal sikertelenül kísérte meg a vagyoni értékesítését, minden alkalommal előnyben részesítve az egyben történő értékesítést, mely leginkább biztosította volna a húszüzem újraindítását. 2015 februárjában a nyolcadik értékesítés során nyomott áron eladásra kerültek a Bacon Kft. viszonylag korszerű berendezései, a felszámolás lezárult. A Kapuvári Hús Zrt. eszközeinek többsége mind a mai napig nem talált vevőre.

Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a környékbeli sertésstenyésztők lehetséges tulajdonszerzését illetően Kapuváron 2014. január 15-én került sor egy megbeszélésre a környékbeli sertésstenyésztőkkel.

Végezetül szeretném abbéli reményemet kifejezni, hogy kiderül majd az igazság, és a kapuvári húsgyár bedőlésének minden felelősét meg fogjuk találni és felelősségre tudjuk majd vonni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy István államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés!

Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Bárándy Gergely, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: **„Ugyanaz a kérdés Buda-Cash-ügyben, mint a múltkor, csak a címzett más. (Derültség a Jobbik padsoraiból.) A BM nem válaszolt. És a Legfőbb Ügyészség?”** címmel. *(Novák Előd: Ha már lúd, legyen kövér! - Dr. Bárándy Gergely Novák Elődnék: Már érted? - Novák Előd: Kutyaharapást szőrével! - Az elnök csenget.)* A legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Bárándy Gergely: Igen, elfogadom.)* Öné a szó, Bárándy Gergely képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! Tisztelt Professzor Úr! A befektetési vállalkozásokról és az árutózsdei szolgáltatásokról szóló törvény egyértelműen elkülöníti az ügyfelek vagyontól a társaság vagyontól, éppen ezért soron kívül kiadhatóvá teszi a vagyont az ügyfeleknek. Igaz

kell legyen ez a Buda-Cash-ügyben is. Nyilvánvaló azonban, hogy a Buda-Cash Brókerház Zrt.-nél történt bűncselekmények elkövetőinek majdani jogerős elítélését követően végrehajtandó vagyonekobbzás nem érinti, nem érintheti az ügyfelek vagyont. Egész eddig azonban hónapok óta senki nem kapta vissza ezt a neki jogosan visszajáró vagyont.

A Belügyminisztériumnak, konkrétan a belügyminiszter úrnak több esetben próbáltuk feltenni ugyanezt a kérdést, mint most önnek, legfőbbügyész-helyettes úr, ami nem a büntetőeljárás mikénti alakulására vonatkozik, csupán arra, hogy milyen jogszabályhely alapján nem adták ki eddig ezt a vagyont. Ugyanis a felszámoló az NNI eljárására hivatkozott. Mint mondtam volt, és mint a kérdés jellege és címe is jelzi, eddig nem kaptunk választ, ezért más címzettet kerestünk, a Legfőbb Ügyészséget, aki felüveli a nyomozást, illetve a nyomozás törvényességét.

Az új hírek szerint, ez két-három nappal ezelőtt jelent meg, változni látszik a nyomozó hatóság gyakorlata ebben a témában. De kérem a legfőbbügyész-helyettes urat, hogy mondja meg, ha nem adható ki ez a vagyont, akkor miért nem, ha pedig kiadhatónak tartja, meg tudja-e erősíteni itt, a parlament nyilvánossága előtt azt, hogy törvény szerint ezek a vagyontárgyak visszajárnak az ügyfeleknek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bárándy képviselő úr. Megadom a szót válaszára Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes úrnak.

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A különösen jelentős kárt okozó család bűntett és más bűncselekmények miatt a Készenléti Rendőrség, Nemzeti Nyomozó Iroda illetékes főosztálya előtt folyamatban levő, a Buda-Cash Brókerház Zrt.-t érintő ügyben, mint arra a képviselő úr is utalt, kényszerintézkedések foganatosítására került sor. A lefoglalás jogszabályi alapját a büntetőeljárásról szóló törvény 151. §-ában írtak, míg a zár alá vétel jogszabályi alapját az említett törvény 159. §-ában meghatározottak képezik. A vonatkozó jogszabályok tartalmi ismertetésétől eltekintenek, hisz a képviselő úr pontosan tisztában van ezen jogszabályhelyek szövegével, mint én.

A nyomozás, illetve a kényszerintézkedések elrendelését követően az egyébként igen szerteágazó és bonyolult megítélésű ügyben a tényállás tisztázása során derült ki, hogy olyan számlák zárolására is sor került, amelyek az ügyfélvagyont részét képezik. Ezért a Vagyon-visszaszerzési Hivatal a törvényesség biztosítása érdekében 2015. április 28-án feloldotta a Buda-Cash Brókerház Zrt. két pénzforgalmi számlájára elrendelt zár alá vételt. Az érintett számlák zárolását tehát megszüntették, és a számlákon szereplő összegeknek az ügyfelek részére történő kifizetése iránti intézkedések folyamatban vannak. A problémakört az ügyészség a jelentőségére figyelemmel

folyamatosan figyelemmel kíséri, és annak indokoltasága esetén az ügyészség haladéktalanul fellép a befektetőket ért hátrányok elhárítása érdekében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg a képviselő urat egy percben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! Bonyolult volt a válasz szövege, de abból azt értettem ki, hogy a Legfőbb Ügyészség e tekintetben egyetért az én felvetésemmel, hogy ezeket a vagyontárgyakat ki kell adni. *(Dr. Belovics Ervin igent int.)* Ha rosszul értettem, kérem, javítson ki a viszonzásában.

Ezt előrelépésnek tartom, és örülök annak, hogy ugyan hosszas folyamat után, de végül a jogos vagyontárgyaikhoz hozzájuthatnak majd a károsult ügyfelek. Azonban azt gondolom, mindenképpen meg kell említeni, hogy az kevésbé helyes elvi alap, hogy hónapokig, bár a jogszabály azt írja elő, hogy ez a pénz visszajár, mégsem tudnak intézkedni, és ha valaki bizonyítani tudta, hogy ez neki visszajár, akkor sem tudta visszakapni a vagyontárgyait.

Tehát azt gondolom, hogy a Legfőbb Ügyészség és a rendőrség is mulasztott, ha mást nem, legalább azt, hogy erős késedelembe esett. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Az egyperces viszonzás megilleti a legfőbbügyész-helyettes urat is.

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen. Elengedhetetlenül szükséges volt a tényállás tisztázása, konkrétan annak a felderítése, hogy egyes vagyonelemeknek ki a tulajdonosa. Abban az esetben ugyanis, ha olyan fiktív számlák alapján került volna sor a vagyonelemek visszajuttatására, amelyekről esetleg később kiderül, hogy valójában a Buda-Cash tulajdonosai a háttértulajdonosok, akkor azt gondolom, hogy nyilvánvalóan törvénysértésre került volna sor. A tényállás tisztázását követően viszont haladéktalanul megtörtént azon vagyont felszabadítása - és ez az ügyféli vagyont -, amelynek tekintetében se lefoglalásnak, se elkobzásnak, se vagyonekobbzásnak nem lehet törvényesen helye.

Tehát ezeket a vagyonelemeket vissza kell juttatni a jogos tulajdonosaiknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „A dolgozó ember jutalma” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszára Varga

Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. Ingatja a fejét, hogy nem.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Nagyra tartom miniszter urat, de a kérdés jelentősége miatt miniszterelnök urat megvárnám vele. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mi kell még, hogy meghallják az ágazat dolgozóinak szavát?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Vágó Sebestyén képviselő urat illeti a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Pénteken részt vettem a szociális ágazat dolgozóinak demonstrációján, ami az Alkotmány utcában ért véget, és az egyik szemem sírt, a másik nevetett. Az egyik szemem sírt azért, mert ennyi év után is még ott tartunk, hogy lehetetlen élethelyzetben vannak szociális pályán dolgozók az alacsony bérük miatt; lehetetlen helyzetben, egyik napról a másikra élve. A másik szemem nevetett, mert öröm volt látni, hogy ilyen összefogás van a szférán belül, sőt más szakmának, más ágazatoknak a képviselői, érdekvédelmi szervezetei is részt vettek a demonstráción, hogy ezzel fejezzék ki együttérzésüket a szakma dolgozóival kapcsolatban.

Megelőzném azt, amit államtitkár úr mondana, hogy felsorolná, hogy milyen eredmények vannak eddig, felsorolná azt, hogy július 1-jétől milyen változások várhatóak. Tisztában vannak a szféra dolgozói azzal, hogy mi történt eddig, mi várható, de nem elégedettek ezzel. Még ez alapján is több tízezer ember a létminimum alatt marad, ha július 1-jével ez a minimális, könyöradomány jellegű bérkompenzáció megtörténik.

Az életpályamodellt még sehol nem látjuk, a kanyarban sem, a 2016. évi költségvetés nem tartalmazza, a szférában dolgozók, érdekvédelmi szervezetek kiszámolták, hogy a költségvetésben a bérfelállításra 30 milliárd forintra lenne szükség ahhoz, hogy egy minimálisan elvárható, sőt azt mondanám, hogy az életben maradáshoz és normálisabb magyarországi, mert európainak nem mondható... - életet élhessenek azok, akik ezt a segítő, mindennapi küzdelemmel és lemondással járó hivatást választják. Ne kelljen olyan élethelyzetben lenniük, hogy a velük szemben ülő kliens jobb anyagi körülmények között van, mint ők, akiket segíteni kéne, azok jobb egzisztenciális állapotban vannak, mint a segítő szakma résztvevői.

Egyenes választ várok, nem kitérő válaszokat, nem felsorolást. Mikor lesz normálisan elfogadható életpályamodell? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vágó Sebestyén képviselő úr. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A szociális szférában dolgozóknak az emberfeletti munkájával szerintem mindenki tisztában van, és mindenki úgy gondolja, hogy az az anyagi elismerés messze nem fedezi azt, amit ők tesznek azokért az emberekért, akik tényleg a legnehezebb helyzetben vannak sokszor, nemcsak lelki, de fizikai megpróbáltatást is jelent ilyen esetben szociális intézményben dolgozni.

Éppen ezért a kormány, ahol tudta, és látta, hogy van lehetősége ágazati bérpótléokra vagy más fizetésemelésre, ott igyekezett is megtenni. Azért is, mert ezeknek az embereknek a munkája fontos, ebben az ágazatban fontos, és ön is tudja, hogy sokan közülük elmennek, akik olyan végzettséggel is rendelkeznek, az egészségügyben hasonló típusú munkát végezni, vagy akinek van pedagógus végzettsége, az pedig a pedagógus-életpályában most már sokkal magasabb bért kap. Így az a furesza hatás jött létre, hogy a többi ágazatban elfogadott életpályák vagy béremelések ebből az ágazatból is szívják el a munkaerőt, és sokan gondolkoznak azon, hogy a más ágazatban megemelt összegű életpályát válasszák. Ezért volt fontos nekünk az, hogy itt is 2014. január 1-jétől ágazati bérpótlékokat vezessünk be. Ezt az elmúlt években mindig tartottuk, és ezt a 12 milliárd forintos költségvetési tételt folyamatosan szerepeltettük, és szerepeltetjük a költségvetésben. Ez tekinthető az itt lévő bérnövelés első lépésének.

A kormány pedig május 20-án arról döntött, hogy az előző években keletkezett bérfeleslegnek az oldására további forrásokat biztosít a 2015. évi költségvetésben is már, ez itt 7,6 milliárd forint, majd a jövő évi költségvetésben ennek a dupláját. Ennek pedig az az oka, hogy a minimálbér nagymértékű megemlése miatt sokaknak felemelkedett a bére a kevesebbet keresők közül, míg mások, akik régebb óta dolgoznak, vagy magasabb iskolai végzettségük van, ehhez képest nem kerestek többet, csak adott esetben ugyanennyit.

Éppen ezért a régebb óta vagy magasabb szakmai végzettséggel rendelkezőknek a fizetését emeli most meg a kormány július 1-jével. Ez is egy további 7,6 milliárd forintos összeg, és az eddigi 7-8 ezer forint mellé, bízunk benne, hogy 12 ezer forint is kerülhet pluszban a szociális dolgozók borítékjába havonta.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Sebestyént megilleti a viszonzulás.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen. Ez messze nincs még attól, hogy életpályamodell legyen. Nem bérpótlékokra van szükség, hanem bérkompenzációra van szükség, tényleges életpályamodellre van szükség, és amit ott elmondtak a szociális szféra dolgozói, diplomával rendelkezők, akik már régóta a szakmában dolgoznak, ők senkit nem fognak hátrahagyni, szemben a kormánnyal, aki nemcsak az út szélén hagy embereket, hanem bele-rúgja őket az árokba. Ők senkit nem fognak hátrahagyni, azt a 30-40 ezer embert sem fogják hagyni, akik most a július 1-jei pótlékadásból, bérkompenzációból kimaradnak.

Kérem, hogy legyen szociális életpályamodell. Itt van a remek alkalom, költségvetés tárgyalása, költségvetés elfogadása. Fogadják el a módosító indítványunkat, amiben 30 milliárd forintot különítenék el erre a célra. Ne húzogassák az oroszán bajszát, a demonstráción a tömegben emberektől, szociális ágazati dolgozóktól azt hallottam, hogy a legvégsőig el fognak menni, valószínűleg hasonló lépésekre szánják el magukat, mint néhány évvel ezelőtt a rezisztensek, és elképzelhető, hogy polgári engedetlenség lesz a vége. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vágó képviselő úr. A viszonzulás megilleti egy percben államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valószínűleg csak nyelvbólalásból mondott rezisztenseket a rezidensek helyett. *(Vágó Sebestyén: Rezident akartam.)* Mind a kettő az egészségügyben értelmezhető fogalom, de nem mindegy, hogy melyikkel foglalkozunk. Amit ön mondott, 30 milliárd forint. Azért adja össze, képviselő úr, hogy a minimálbér emeléséből, az ágazati bérpótlék 12 milliárdjából, a jövő évi kétszer 7,6 milliárd forint több mint 15 milliárdjából majdnem ott vagyunk, sőt, ha a minimálbér-emelést hozzátesszük, akkor előrébb vagyunk, mint az önök által javasolt 30 milliárd forint. És nyilván a személyi jövedelemadó-csökkenésből is az a jövedelem ott marad a családoknál.

Ez még messze nem az, amit nyilvánvalóan mi is szeretnénk adni, csak nekünk az a hozzáállásbeli különbségünk a szocialistákhoz képest, hogy nem hitelekből, hanem a gazdaság teljesítményéből kívánunk ezeknek az embereknek bérpótlékot adni, mert az fenntartható, illetőleg nem kívánjuk elvenni tőlük az egyhavi bért, mint azt az előző időszakban megtették az MSZP-SZDSZ-kormány idején.

Tehát ön is láthatja, itt rendszeresen és folyamatosan igyekszünk ezeknek az embereknek a helyzetén is javítani, és számíthatnak a következő években is a kormányzat támogatására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért nem orvosolják azt a problémát, hogy szeptembertől nem lehet speciális helyzetben sem kérni az öt- és hatéves kor közötti gyermekek óvodai felmentését?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Köszönöm, öné a szó, Ikotity képviselő úr.

(13.40)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Közel egy éve tart a nagyszabású diákkísérlet az iskolákban. Az idei tanév végével a kormánynak le kell vonni a tapasztalatokat, korrigálni a hibákat, és erről tájékoztatnia kellene a közvéleményt.

A kormány döntése értelmében tavaly ugyanis szeptemberben 1501 iskolába jutottak el az új típusú kísérleti tankönyvek. A köznevelési intézményekben tehát egy nagyszabású diákkísérletbe kezdtek, mondhatni, százezer diákon tesztelik élesben az új tankönyveket. Az LMP már tavaly is mondta, hogy nagy felelőtlenség belekezdeni így egy kísérletbe. Kiderítettük ugyanis, hogy az új könyvek nem mentek át semmiféle szakmai engedélyeztetésen, az Oktatási Hivatal eljárását teljesen megkerülve kerültek ezek a könyvek az iskolákba. Azóta látjuk is, hogy ez mekkora problémát jelent, hiszen az iskolák visszajelzése alapján komoly probléma van ezekkel a kísérleti tankönyvekkel, és sajnos ez csak a probléma egyik fele, ugyanis a szűkített listára kerülő állami tankönyvek egy részénél sem jobb a helyzet. A kirívó hibák mellett az LMP néhány jogszabálysértő tartalomra is felhívta a figyelmüket, lépéseket tett. A fő probléma igazából az, hogy az új tankönyvek felépítése kusza, szerkezete zavaros, logikája sok esetben érthetetlen. Egyszerűen arról van szó, és ezt nem mi mondjuk, hanem a pedagógusok, ezekből a könyvekből pocsékul lehet tanítani, hemzsegnék a szakmai hiányosságoktól, pontatlanságoktól.

Hogyan reagál a kormány ezekre a hibákra? Hajlandók-e végre a valódi engedélyeztetési eljárásnak alávetni ezeket a kísérleti tankönyveket, vagy még mindig attól tartanak, hogy megbuknának ezen a szakmai kontrollon? Milyen könyvek kerülnek szeptemberben a diákok kezébe? Korrigálják-e a hibákat? Hogyan folytatódik ez a diákkísérlet? Várom államtitkár úr válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ikotity képviselő úr. Tisztelettel kérem az MSZP képviselőit, hogy a frakcióülést ne itt tartsák meg lehetőleg. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt mondhatjuk - és ha ön pedagógusokkal beszélget, akkor látja is -, hogy ha korábban egy tankönyv elkészült, amelyben valamilyen hiba volt, akár tíz év is beletelt, míg azt a hiányosságot, azt a hibát vagy akár azt a félregépelést, melléírást kijavították. Mi úgy gondoltuk, hogy egy újfajta tankönyvfejlesztésbe fogunk, ne csupán azok a tankönyvírók, tudós emberek működjenek közre a tankönyvek előállításánál, kidolgozásánál, akik esetleg korábban is közreműködtek, vagy akikkel hasonló kompetenciájú emberek korábban is közreműködtek, hanem vonjuk bele a pedagógusokat, és vonjuk bele a diákokat, és legyenek minőségibbek a magyar tankönyvek, és sok-sok diák tapasztalata útján fejlesszük ki ezeknek a végső változatát. Nem egyedül ez a terv. Ön is tudja, hogy más országokban is kutatás-fejlesztési alapú tankönyveket - főleg északi országokban - kidolgoznak.

Ugyanakkor maga a minőségbiztosítási eljárás egy lépcsőfokkal még szigorúbb volt, mint minden más tankönyv esetében. Itt is a Nemzeti Tankönyvtanács is természetesen véleményezte ezeket a tankönyveket. Egy olyan munka folyt, amelybe a korábbiakban egyetemi szakembereket, kutatóműhelyeket vontuk be, szakmai, tudományos, pedagógiai és nyelvi lektorok is külön-külön ellenőrizték ezeket a köteteket. Utána pedig elindult az első év időszaka, ahol minden tanárnak külön díjat fizetünk azért, havi 40 ezer forintot, hogy ha részt vesz ebben a tankönyvfejlesztésben, akkor írja vissza azokat a tapasztalatait, amelyeket ő javítani szeretne ezekkel kapcsolatban. Így a legszélesebb tankönyvszerzői vagy tankönyv-minőségbiztosítási rendszerrel pontosan a kísérleti tankönyvek fognak rendelkezni, illetve azt sem szabad elfelejteni, hogy a kísérleti tankönyvek bevezetése révén töredékáron fognak a diákok hozzájutni ezekhez a tankönyvekhez. Ezeket a szerzői jog ugyan védi bizonyos szempontból, de mivel az közkinccs, ezért kitesszük a nemzeti tankönyvportálra, hogy mindenki más (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) letölthesse, nézhesse.

Ez egy közkinccs, amin nem nyereszkedni kell, hanem minél magasabb szinten minél több diákhoz eljuttatni. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz megilleti Ikotity képviselő urat.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön is bizonyára tudja azt, hogy ha egy tankönyvbe hiba csúszik, akkor nem kell tíz évet várni, lévén ott van közte engedélyeztetési eljárás legalább egyszer. Ezek a hibák jóval kisebb számban fordultak elő a korábbi években, egy lényegesen alaposabb vizsgálatnak voltak ezek alávetve az Oktatási Hivatal által. Ez a kritérium nem valósult meg ezeknek a tankönyveknek az esetében.

Ezt kérdezzük, hogy miért nem lehet ezt akkor most egy újabb nekifutással alávetni egy ilyennek.

A tankönyvtanácsot emlegeti - bizonyára emlékszik államtitkár úr, hogy nincs egy éve sem, óriási botrányok voltak e körül a testület körül, hiszen volt olyan, aki a tankönyvek minőségére hivatkozva lépett ki ebből a tanácsból. Azt gondolom, ez egy nagyon rossz érv erre, és láthatjuk azt a rengeteg hibát, ami ezekben a tankönyvekben van. Nem ekkora létszámú diákkal és tanárral kellene talán ezt a kísérletet folytatni. A tankönyvek kialakítása a kevés dolog egyike (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ami nem a demokratikus eljárás, hogy majd a diákok eldöntik, hogy miből tanulnak, legalábbis, hogy megírják saját tankönyveiket. Várom a választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz illeti meg államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Hogy mennyi helyen rendelték meg ezeket a tankönyveket, az már önmagában cáfolja a képviselő úr állításait. Nyilván nem arról van szó, hogy a diákok írják meg a tankönyvet, hanem arról van szó, hogy amikor látják a tanárok, hogy miként tudják azt a pedagógiai módszert a diákok befogadni, akkor erről vezetik ezt a munkanaplót, ezt juttatják vissza az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetbe úgy, hogy a pedagógiai módszerek, amelyeket modern, új pedagógiai módszerekként kipróbálunk ezekben a könyvekben, vagy bevezetésre szánunk ezekben a könyvekben, azok milyen mértékben valósulhatnak meg.

Ha megnézi ön ezeket a tankönyveket, összehasonlítja a saját egykori tankönyveivel, nem voltak valószínűleg olyan régen, amikor ön is ezekből tanult, de össze nem hasonlítható a kettő szerkesztési környezete, a képi világa, a tördelése, sokkal inkább meg tudja ragadni a fiatalok érdeklődését. Éppen ezért mi úgy gondoljuk, hogy sokkal informatívabb, és igenis büszkének lehetünk rá, hogy a magyar tankönyvpiac megújul, és a legmodernebb könyveket nem a piaci tankönyvkiadók, hanem az állam kellett hogy kifejlessze, és így tudjuk a fiatalok tudását növelni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ráadásul ezzel másfél milliárd forintot spórolunk is a diákoknak és a költségvetésnek. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Újak jönnek és egyre éhesebbek?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Bitay Márton államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e államtitkár úr személyét a válaszára. (*Jelzésre:*) Öné a szó, Pócs János képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tanulságos héten vagyunk túl a 2016-os költségvetés tárgyalását illetően. Az agrárvitánap ellenzéki szószólói nem rejtették véka alá, hogy számukra a közérdektől sokkal fontosabb az önérdék. Gógös Zoltán képviselőtársunk a hortobágyi nagybirtokosok érdekeit védte könnyes tekintettel, válogatás nélkül mindenkit tegezve a tisztelt Házban. Vérzik a szíve Gógös Zoltánnak, hiszen véget ért az a korszak, amikor barátja, Lajtós István a szocialista kormányzás idején a Hortobágyi Nemzeti Parkban 2200 hektár állami földre tette rá a kezét, hektáronként kevesebb mint 3 ezer forintért. Ez harmada volt az akkori piaci árnak. Ez éves szinten 370 millió, azaz napi több mint 1 millió forint állami támogatást jelentett a szocialista havernak. Mint köztudott, ez idő tájt volt Gógös Zoltán a tárca államtitkára.

Kedves Képviselőtársaim! Szerencsére ez az idő már a múlté, de újak jöttek és egyre éhesebbek. Nemrég hallhattunk arról, hogy Sallai R. Benedek LMP-s képviselőtársunk a napokban úgy írt önmagáról a bejegyzésében, őt idézem: „nem egyszerű az új agrároligarchák élete”. *(Derűltség.)* További idézet Sallai R. Benedek bejegyzéséből: „Ha egy évben nem szankcionálna az a fránya MVH, akkor lenne esélyem, hogy további 3 misi felé toljam a területalapút.” Igen, újak jöttek és egyre éhesebbek.

Folytatva Sallai R. Benedek naplójából: „A feleségem most még jobban utálja a Fideszt, és le sem írom, hogy miket mondott Fazekasról.” És még mindig idézve az LMP-s agrárbárótól, mert a naplójában így is nevezi önmagát, némi álmodozásról *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* is szó esik, amikor Csányi Sándort kollégájának nevezi, és utol kívánja őt érne. *(Derűltség. - Az elnök jelzi az idő leteltét.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Vajon valóban azért küldték őt a parlamentbe, hogy saját zsákmányszerzéséről álmodjon? *(Az elnök jelzi az idő leteltét.)* Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az említett példák...

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Földi László váltja fel.)

ELNÖK: Képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): ...ékes példái annak, hogy a képviselőtársainkat sok esetben az önös érdek vezérli. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, emlékeztetem, hogy kettő perce lett volna. Kérem szépen a jövőben... - és ez nem csak magára vonatkozik.

A válaszadásra megadom a szót Bitay Márton államtitkár úrnak.

(13-50)

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy látom, egyre inkább egy nemtelen vita bontakozik ki a tisztelt Házban ezzel a „földet a gazdáknak” programmal kapcsolatosan. Egyrészt az a legbántóbb, hogy nagyon sokan vannak olyanok, akik pontosan tudják, hogy mi történt ebben a programban, de mégis mást állítanak, mondjuk, az Országgyűlés falai között. Ha mondjuk, azt veszem, említette Gógös képviselő urat, hogy azért visszatetsző aggódni a kis gazdákért akkor, amikor az ő államtitkársága idején a 600 ezer hektár állami termőföldet nagyjából 600 szerződéssel fedték le, most ugyanerre a mennyiségre több mint 7500 gazda van. Szeretném kiemelni, mondjuk, azt az 53 olyan nagybirtokot, ahol egyesével 500 hektárnál nagyobb területeket is béreltek. Ezen a területen most van több mint 1500 új nyertes gazda, és körülbelül ugyanekora a számuk a fiatal gazdáknak.

De ugyanígy visszatetsző az, amit Sallai Róbert Benedek képviselő úr tesz, pontosan tudja, mert délelőtt megműveli azt a termőföldet, amit használ, délután pedig bejön a parlamentbe, fölveszi a zakóját, és azt mondja, hogy csak politikai hátszéllel lehet, mondjuk, a „földet a gazdáknak” programban nyerni. Délelőtt azt mondja otthon, hogy milyen jó az a területalapú támogatás, amit megkap, zsebre tesz, mondjuk, 240 hektár után nagyjából 16 millió forintot, délután bejön a parlamentbe, és azt mondja, csak a nagyok kapnak agrártámogatást.

Az a legbosszantóbb ebben a kérdésben, hogy folyamatosan elbeszélünk a tények mellett, egészen pontosan: az ellenzéki képviselők elbeszélnek a tények mellett, és nem hajlandók észrevenni azt, hogy az állami földhasználatnak most már nagyjából több mint 80 százalékát a természetes személyek kisgazdaságokban használják, még azok sem hajlandóak ezzel szembesülni, akik egyébként nyertesei ennek a „földet a gazdáknak” programnak, akár saját kft.-n, akár céghálón keresztül, akár kedves feleségen át.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót Pócs képviselő úrnak.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt mondta válaszában, hogy Sallai R. Benedek délelőtt földet művel; szintén egy szó szerinti idézet a naplójából, ott a földművelést kihagyja, azt írja: szóval, jártatom a számát, mi mást tehetnék kezdő politikusból lett agrároligarchaként.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán emlékszünk rá, amikor Szent György-napkor Sallai R. Benedek cifraszűrbe bújva mondta el a beszédét. Úgy gondolom, ma már ez is ékes példája annak: ha a farkas báránybőrbe bújik, attól nem bárányabb lesz, hanem egyre

farkasabb. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Így van, azt gondolom, hogy nem az a probléma egyébként, hogy képviselő úr nyertese a „földet a gazdáknak” programnak, türkevei gazdaként nyugodtan nyerhet a türkevei „földet a gazdáknak” programban. A probléma az, hogy utána bejön a parlamentbe, és azt mondja, hogy csak politikai hátszéllel lehet nyerni. Nekem pedig az az állításom, hogy a saját mondatainak önmaga a cáfolata, mert kiválóan lehet látni, hogy ez nem így van.

Ha kezdő politikusként agrároligarcha címre tör, ehhez sok sikert kívánok neki; 240 hektár nem kevés föld, de azt gondolom, hogy ez még mindig a családi közepes méretek kategóriájába tartozik, és abban reménykedem, hogy a következő években még több földet fogunk tudni adni a gazdáknak használatra, és még több nyertese lesz az állami földeknek. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bitay államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Ki adta a tanácsot Pakssal kapcsolatban?”** címmel. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Május 14-én tartott kormányülés utáni sajtótájékoztatóján az alábbiak hangoztak el: három nemzetközi menedzsert, pénzügyi vezetőt, személyzeti vezetőt és vezérigazgatót keres a Paks I. transzparens és gazdaságosabb működtetéséhez. Bízunk benne, hogy a lépés a kormány és a költségvetés, valamint a nemzetközi közvélemény számára is elfogadható eredménnyel jár - hangoztatta.

Tisztelt Miniszter Úr! A Paksi Atomerőmű működésében mindig a biztonság az első. A transzparencia és átláthatóság az atomenergiában megkérdőjelezhetetlen. Ezt nem írhatja felül semmilyen gazdasági és politikai érdek. Az atomerőművet minden pillanatban a szakma felügyeli minden szinten. A NAÜ, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség igazgatója a következőket nyilatkozta: tapasztalataink szerint a Paksi Atomerőmű mostani üzemeltetői kompetens szakemberek, egy sor biztosíték van arra, hogy ez a menedzsment a legjobban végzi a feladatát, és őrzi, biztosítja a nukleáris biztonságot.

Miniszter úr, az ön bejelentésével, azaz, hogy május végével leváltja a most működő erőmű saját szakemberekből álló vezérkarát, és helyükre külföldi fejtudással nemzetközi menedzsereket kerestet, bizonytalanságot keltett az ott dolgozóknak. Pedig Pakson az első kapavágás óta, jöhetett bármilyen kormány, az a szemlélet volt az alapja mindennek,

hogy az emberek csinálhassák a munkájukat, és ne szóljon bele a politika. Most egy bizonytalan, rossz munkahelyi hangulat kezd kialakulni a dolgozók között. Paks vezetésében nem menedzsmentszemlélet kell, hanem szakértelem. A vezetőknek együtt kell élni az ott dolgozók gondjával, bajával, és még ahhoz is kell érteniük, hogy hogyan működnek a blokkok. Az sem baj, ha egy nyelvet fognak beszélni majd az ott dolgozó emberek.

Éppen ezért kérdő: kik számára szeretné biztosítani a vezetők tervezett leváltásával az átláthatóságot? Mi alapján született ez a döntés? Önöknek az üzembiztonság vagy a gazdaságosabb működtetés a legfontosabb? Terveznek-e létszámcsökkenést Pakson? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Heringes Anita képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőház! Először is szeretném megköszönni képviselőtársamnak a kitartó munkáját, amit az elmúlt időszakban végzett és reményeim szerint a jövőben is fog a Paksi Atomerőmű működésével és kapacitásfenntartásával kapcsolatban. A Paks I. kapcsán végzett munkája reményeket ébreszthet mindannyiunkban arra, hogy a paksi bővítés, illetve kapacitásfenntartás tekintetében pártjával ellentétben Paks mellett teszi le a voksot. Köszönöm, hogy tudomásom szerint ott volt a közmeghallgatáson is, képviselte, azt hiszem, hogy a frakciót, illetve jó néhány embert Paksról. Szeretném megköszönni, hogy munkájával hozzájárul ahhoz, hogy mindenki megismerje ezt a problémát, és egy korrekt párbeszéd alakuljon ki ennek a kérdésnek a tekintetében.

Először is önön keresztül és a nyilvánosságon keresztül is szeretném megnyugtatni Paks minden dolgozóját, hogy a kormány nem rosszabbá akarja tenni a működést, hanem a jelenlegi jó működést szeretné javítani. Nem arról van szó, hogy a működés biztonsága vagy a nukleáris kapacitás fenntartása és működtetése rovására szeretnénk bármilyen változást is elérni. Mi szeretnénk, ha a cég pénzügyei, személyzeti ügyei és a cég központi irányítása megfelelően átlátható lenne mindenki számára, elsősorban a nemzetközi szakmai közvélemény számára. Senki nem vonja kétségbe a biztonsági garanciákat, de szeretnénk, ha az üzemeltetés, a működtetés szempontjából is a teljes átláthatóság érvényesülne. Nem véletlenül nem beszéltem a műszaki igazgatásról, a műszaki menedzsmentről - beszéltem a pénzügyi, személyzeti igazgatásról és az igazgatóság összetételéről -, a műszaki igazgatósággal, úgy hiszem, a biztonsági eredmények alapján mindannyian elégedettek lehetünk.

Célunk az természetesen, hogy 25 év után pontosan megértse a parlament, a költségvetés, a tör-

vényhozó és a végrehajtó hatalom, hogy milyen áron kerül itt előállításra az áram, ez milyen áron kerül át a Magyar Villamos Művekhez, a Mavirhez, milyen áron kerül továbbértékesítésre, majd legvégül milyen áron kerül át az ön által képviseltek vagy az általuk képviseltek egyéni háztartásába. Tehát szeretnénk a folyamatot pontosan látni és hozzáférhetővé tenni mindenki számára. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválasz megilleti a képviselő asszonyt.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Mint ahogy elmondtam, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség minden pillanatban felügyel minket, és szakmailag minden szempontból felügyeli a Paksi Atomerőmű működését. Az üzembiztonságot a teljes menedzsment garantálja, az ő felelősségük az egész üzembiztonság és nukleáris biztonság ma Pakson.

2018-at az építkezés évének hirdették meg önök. Ehhez képest az oktatási programot most indítják el. Három év alatt hogy lesznek szakmunkások, akik értenek ehhez a feladathoz, és hogy lesznek mérnökök? Azt gondolom, hogy ma nem lehet Pakson létszámot csökkenteni, ott olyan szakemberek vannak, akik megállják a helyüket a következő időszakban is, és pont ezért, akik ma ott dolgoznak, a jövőben is ott fognak tudni dolgozni, ha már önök nem kezdték el időben az oktatást, hogy a fiatalok könnyen be tudjanak csatlakozni.

Ezért kérem, hogy hagyja a szakmára, és ajánlom önnek Szabó Benjámint Atomkorkép című könyvét, amiben láthatja, hogy ha a politika beleszól ebbe a kérdésbe, az sosem jó. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonválasz megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Először is arról szeretném megnyugtatni önt és minden érdeklődő képviselőtársamat, hogy a kormány az átlagosat meghaladó körültekintéssel választotta ki azt a tanácsadó céget a Spencer Stuart cég személyében, amely által meg fogjuk találni a megfelelő menedzsereket. Ez a világ legjobb és legnagyobb amerikai, energetikai szakértőket toborzó cége, ide csak ilyen ember kerülhet a cég vezetésébe, akinek atomenergetikai tapasztalata van.

(14.00)

Másrészről pedig június 16-án Paksra - a paksi polgármester-kollégámmal közösen - meg fogjuk hívni a 41 érintett önkormányzatot, minden polgármestert, a választókerületekben érintett minden képviselőt és önt is annak érdekében, hogy a program áttekinthetőségét, hozzáférhetőségét mindenki számára lehetővé tegyük. Másrészről ezen a napon szeretnék találkozni a Paks I. szakszervezeti vezető-

jével és természetesen a cég vezetésével is, hogy minden aktuális kérdéstről beszélni tudjunk. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, alelnök úr, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „**Hajlandó-e a kormány a Magyar Posta tulajdonában lévő JNT Security több mint félezer munkatársa jogos követelését megismerni, a kialakult helyzet megoldásában pedig közvetíteni?**” címmel. Sneider Tamás képviselő urat illeti a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A Magyar Posta tulajdonában lévő, 594 főt foglalkoztató JNT Security nem nyitott a munkavállalókkal történő egyeztetésre, ami - nem győzöm eléggé hangsúlyozni - állami tulajdonú cég esetében különösen elfogadhatatlan.

Mert miről is lenne szó? A 2013-ban elfogadott mérleg szerinti eredménye alapján 1,3 milliárd forint profitot termelő Magyar Posta nem hajlandó megadni azokat a követeléseket a tulajdonában lévő cég munkavállalóinak, amelyeket saját munkatársainak biztosított. Pironkodás nélkül talán ki sem lehet mondani, a szakszervezet az alapbérek átlagos 5 százalékos növelését, valamint a béren kívül juttatások 22 ezer forint/fő/év összegű növelését szeretné elérni. Ez utóbbi havi szinten 1835 forintot jelent.

A munkavállalók hónapokon át eredménytelenül tárgyaltak a munkaadóval, ezért a kiszolgáltatott helyzetük javítása érdekében a törvények adta kereteken belül kilátásba helyezték a munkabeszüntetést. Megegyezés helyett a cégtől kirúgták a szakszervezeti ügyvivőt, majd a sztrájk alatt az egyeztetéseket is felfüggesztették. Megjegyzem, a szakszervezeti tisztségviselők szólás- és véleménynyilvánításához fűződő szabadságát Európa ezen részén két és fél évtizede nem ildomos korlátozni, pláne nem megtorolni. Bízom benne, hogy a miniszterelnök által meghirdetett elvek nem maradnak meg a szlogenek szintjén, és az erő helyett a figyelem politikáját fogják ezután követni.

Tisztelettel kérem a miniszter urat, hogy legyen tekintettel a munkavállalók családtagjaira is, szíveskedjen közreműködni abban, hogy mielőbb meg egyezés szülessen a JNT Security és a sztrájkkészületben lévő munkavállalók között. Várom válaszát, miniszter úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sneider alelnök úr. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen képviselőtársam kérdését, ami látszólag egy periférikus kérdést érint, de igen fontos azért, mert a magyar államnak, így a

törvényhozásnak és a végrehajtó hatalomnak is okkal lehet feladata és felelőssége a Magyar Posta működését illetően. Ön jól idézte, hogy a liberalizált piaci viszonyokkal együtt is a Magyar Posta egy nyereségtermelésre képes vállalkozás; döntő mértékben azért, mert javult az üzemhatékonyasága úgy, hogy nem bocsátottunk el embereket, és közben új piacokon, például a logisztikai piacon sikerült jelentős térfoglalást biztosítanunk a klasszikus postai szolgáltatások mellett. Ez azt jelenti, hogy a Posta működtetésében van fantázia, helyesen tesszük azt, ha a Postát megpróbáljuk versenyben tartani a megváltozott körülmények ellenére is.

Ennek egyik nagyon fontos pontja a saját értékszallítási hálózatuk, illetve a JNT nevezetű cég, amely a Posta tulajdonában álló gazdasági vállalkozás, és a feladata, hogy az egyébként privatizált pénzzállítási viszonyok közepette, állami cég saját pénzzállító vállalatoképpen a Posta készpénzforgalmát támogatni tudja. Ezzel jelentős költségmegtakarítást érünk el, ez egy stratégiai ágazat, eszünk ágában sincs kiszervezni, illetve eszünk ágában sincs másokra bízni. Mindenféleképpen olyan céggel szeretnénk az értékeket szállíttatni a Postán, amelyik állami vagy postai érdekkörben, többségi tulajdonban van.

Ez nagyon fontos dolog meggyőződésem szerint, ezért követtem azt a sztrájkhangulatot és azt a sztrájkhelyzetet, ami kialakult. Németh Lászlóné államtitkár asszonyt, korábbi miniszterkollegámat arra kértem, hogy a szakszervezet és a cég vezetése között még akkor is próbáljon meg egyezséget létrehozni vagy közvetítsen, ha egyébként a sztrájkban - ön is pontosan tudja - a 600 dolgozónak csak egy része vett részt, illetve a sztrájk végére 10 százalék alá csökkent a részvétel a dolgozói arányszámhoz képest, tehát az összdolgozóknak csak a 10 százaléka, illetve annál kevesebb sztrájkolt. Akkor is úgy gondolom, hogy egyeztetésre van szükség, ha a nemzetgazdasági átlagnál többet keresnek jelen pillanatban ezek a munkavállalók.

Tehát készek vagyunk egyeztetni, a JNT-t nem gyengíteni, hanem erősíteni fogjuk a következő időszakban. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót az alelnök úrnak.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! A gazdasági koncepcióval nincs is gond, ezt lehet is támogatni, itt viszont valóban a munkavállalók érdekeiről van szó. Persze, többet keresnek a nemzetgazdasági átlagnál, de nem is akármilyen munkát végeznek, hiszen bármikor megtámadhatják őket, fegyveres őrökről, pénzzállító emberekről van szó, akiket nyilvánvalóan remélhetőleg közmunkán nem lehet alkalmazni ma még Magyarországon. Ezért teljesen jogos, úgy vélem, ez az 5 százalékos követelés.

Az viszont, ahogy ön, önök, az ön minisztériuma állt ehhez a kérdéshez, nem volt a legszebb. Nem volt a legszebb, mert szerették volna átadni a petíciójukat

is, és nem volt senki, aki átvegye az önök részéről. Nem hiszem, hogy egy hatalmas nagy dolog lett volna az előre leegyeztetett petíciót átvenni a sztrájkolóktól, a sztrájkolók vezetőitől. Bízom benne, hogy levél formájában vagy legalábbis postai úton - remélhetőleg a Posta elszállította az alkalmazottai levelét - megkapta a miniszter úr, de mivel nem vagyok ebben száz százalékgig biztos, ezért engedje meg, hogy én magam is átadjam azt a petíciót, amit nem sikerült átadni egy alkalmazottnak sem. *(Taps a Jobbik soraiban. - Sneider Tamás átadja a petíciót Lázár Jánosnak.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás megilleti a miniszter urat is, miután átvette a petíciót. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak megerősíteni szeretném, hogy a JNT-vel kapcsolatban a kormánynak, illetve a Postának az a célja, hogy a céget erősítse, tehát nem áll érdekünkben az ott dolgozó kollégákkal bármiféle vitába keveredni vagy bármiféle konfliktust fenntartani, mert az az érdekünk, hogy ott nyugodt viszonyok legyenek, annak érdekében, hogy a JNT mint postai cég és mint részben állami érdekkörben lévő gazdasági vállalkozás a pénzzállítási piacon pozíciókat foglaljon el, például azoknál a bankoknál, amelyek jelen pillanatban rövid vagy hosszú távon állami érdekkörben vannak: Budapest Bank, MKB, Takarékbank, takarékszövetkezetek. Ez együtt egy óriási lehetőség a JNT számára.

Ma estére berendeltem a Posta vezetését, illetve Németh Lászlóné államtitkár asszonyt, és azt fogom kérni, hogy külön kezdjenek tárgyalást az ön felvetése alapján is. A vita békés és normális rendezését kifejezetten fontosnak és az állam érdekében állónak tekintem. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lázár miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Karitatív összefogás a válság sújtotta Ukrajnáért”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki válaszára. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Vejkey Imre jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Számos kezdeményezés indult útjára az elmúlt hónapokban, amelyek közös célja, hogy a kárpátjai és az ukrán humanitárius helyzeten javítsanak. A háború sújtotta kelet-ukrajnai területek viszontagságai hamar tova-gyűrűztek az ország nyugati részeibe, ahol az ukrán-ruszin-orosz kisebbség mellett jelentős magyar kisebbség is él. A családok mindennapi megélhetése nemcsak az általánosan alacsony bérek miatt forog

veszélyben, hanem az egész országban tapasztalható infláció miatt is.

Csak szemléltetés céljából mondom, hogy Kárpátalján az elmúlt időszakban a közüzemi díjak az azt megelőző időszak három-négyszeresére emelkedtek. A tél során tapasztalt páratlan hazai és más határon túli magyar lakta területekről érkező összefogás valamelyest enyhíteni tudta a lakosság nélkülözését, de azt gondolom, most a jó idő beálltával is szükség van a keleti határainkon élő magyar és más nemzetiségű embertársaink megsegítésére. Számos szervezet vett részt az eddig felajánlott segélyek összegyűjtésében, többek között a Magyar Katolikus Egyház és Karitás, a Református Szeretetszolgálat, a Máltai Szeretetszolgálat, de ezek mellett több civil szervezet, helyi közösség is. Itt szeretném megjegyezni, hogy a KDNP parlamenti frakciója külön is támogatta a rászoruló kárpátaljai magyar testvéreinket.

Mindezek alapján kérdezem a tisztelt államtitkár urat, milyen anyagi vagy tárgyi segítséget tud nyújtani hazánk a kárpátaljai magyarságnak és Ukrajnának. Várom az államtitkár úr megtisztelő választát. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Olyan kérdésről van szó, amely, bízom benne, hogy minden párt soraiban ülők számára egy fontos kérdés, és így is kezelik ezt, hiszen Kárpátalján és egész Ukrajnában olyan helyzet állt elő, amilyen - szerencsére mondhatom - nem nagyon találkozunk az utóbbi évtizedekben, olyan mértékű a jövedelmeknek az elértéktelenedése és mellette olyan mértékű a megélhetéshez szükséges költségek megemelkedése, hogy egészen egyszerűen ellehetetlenültek az ukrajnai és kárpátaljai családok, ahogy ön is mondta, többszörösére nőnek az energiaárak, többszörösére nőnek a rezsidíjak, miközben a pénz és a jövedelmek elinflálódnak. Így egy családnak arra sincsen lehetősége, arra sincsen megfelelő keret, hogy akár csak a saját rezsijét kifizesse, nem is beszélve arról, hogy utána hogyan jut élelmiszerhez, hogyan jut ruhához a családja, hogyan sikerül a létfenntartáshoz szükséges összegeket előteremteni.

Éppen ezért fokozott szükség van Kárpátalján mindenfajta segítségre. Én úgy éreztem, úgy látom, hogy Magyarországon ezt mindenki érezte is, hogy ez egy rendkívüli helyzet, ami korábban nem nagyon merült fel. Többször beszéltünk itt már többféle gyűjtésről; ha a saját kis közösségünket veszem példaként, a saját plébániánkat, az elmúlt évtizedekben soha nem gyűlt össze akkora adomány, mint azon a vasárnapon, amikor a katolikus egyház a kárpátaljaiak

megsegítésére gyűjtött adományokat, nem 10-20 százalékkal, hanem több száz százalékkal több adomány gyűlt össze, mert óriási a probléma Kárpátalján.

A Karitatív Tanácsnak az öt tagszervezete, amelyek közül ön is néhányat említett, Máltai Szeretetszolgálat, Katolikus Karitás, Magyar Vöröskereszt, Magyar Református Szeretetszolgálat és a Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány, valamint a hozzájuk csatlakozott Egységes Magyar Izraelita Hitközség, Johannita Segítő Szolgálat, Szent Lukács Görögkatolikus Szeretetszolgálat egy nyolc kamionból álló adományt visz Kárpátaljára a következő napokban, egy részét Kárpátaljára, a másikat pedig a Kárpátokon túlra. 132 ezer euró összértékű szállítmány, tartós élelmiszerek elsősorban a Kárpátokon inneni, a gyógyászati segédeszközök, gyógyszerek pedig a Kárpátokon túli részre. Ma reggel kezdődött ezeknek a bepakolása. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok és a nemzetiségi szószólók soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzóválasz illeti meg képviselő urat.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Válaszát köszönve meg kell állapítanom és ki kell mondanom, hogy morálisan rendkívül helyesen cselekszik a magyar kormány, amikor napról napra további segélyeket juttat el Ukrajnába, hiszen az ott élők helyzete az IMF által diktált gazdaságpolitika és ezáltal a szakadatlanul növekedő rezszi, a bérek elértéktelenedése és a növekvő munkanélküliség miatt sajnos teljesen reménytelen. Köszönöm. *(Szórványos taps a nemzetiségi szószólók soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hatvan másodperces viszonzóválasz illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, a figyelmeztetést is ebbe burkolva. Ami fontos a magyar állam részéről, és ami teljesen más, mint a korábbi idők támogatáspolitikája ebben a rendkívüli helyzetben, hogy igyekeztünk a gyermekétkeztetést is támogatni Ukrajnában, Kárpátalján, tehát azoknak a magyar családoknak segíteni, akiknek a gyereke magyar iskolába jár, és ott igyekeztünk ezt a fajta szolgáltatást is nyújtani, hiszen a családok egy jó részének nem lesz erre pénze. Illetőleg nyilván igyekeztünk mindenfajta közösségnek, pedagógusoknak és másoknak is segítséget nyújtani. Valamint azokat a programokat, amelyek üdüléssel kapcsolatosak, különböző programok, amelyek talán eddig is nyitva voltak határon túliaknak, különös figyelmet fordítunk arra, hogy a nyári időszakban minél több kárpátaljai magyar gyereknek is legyen lehetősége Magyarországon békés körülmények között egy-két hetet eltölteni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Szórványos taps a nemzetiségi szószólók soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**A Fidesznek nincs csodafegyvere a szegénység ellen**” címmel. A miniszter úr válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Teleki László bólint.)* Öné a szó, Teleki László képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban többször is lehetett hallani a Parlament falain belül is azt, hogy milyen nagy probléma ma Magyarországon a szegénység, és az elmúlt időszakban több olyan kutatás, felmérés is napvilágot látott, amely felhívja erre a kormány, de a társadalom figyelmét is, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozni kell.

Az előző pár gondolatában kitért az ukrajnai helyzetre, ahol a gyermekszegénységet említette, én szeretném megemlíteni a magyarországi gyermekszegénységet is, hogy nagyon nagy a probléma, annak ellenére, hogy hallottam és láttam a költségvetésben azokat a számokat, amelyeket erre akarnak fordítani. De mégis azt gondolom, hogy az iskola bezárásával, amikor be fognak zárni két hét múlva az iskolák, akkor nagyon sok gyerek nem biztos, hogy eljut ahhoz a lehetőséghez, hogy meleg ételt kapjon legalább egyszer, nem beszélve a hétvégéről, amikor szombat-vasárnap nincsen semmi olyan intézmény, ami a gyerekeket ellátná. Kérdezném, hogy a hétvégi helyzetben mit tudnak kiajánlani a szülőknek, a gyermekeknek a gyermekéhezés visszaszorítása érdekében, hogy minél kevesebb gyermek vagy egyáltalán egyetlenegy gyermek se maradjon éhesen a hétvégék során.

De ugyanez igaz egyébként több olyan dolgozó szegénységet megélt emberre, akik hiába dolgoznak nap mint nap, viszont annyit tudnak csak megtakarítani - ha az megtakarítás -, amit a havi rezsijük jelent, és a havi megélhetésük alapjait tudja kiszolgáltatni, viszont nemhogy félretenni, de igazán a hónap végén már megélni se tudnak, azoknak a segélyezésével, az ellátásával mit terveznek, mert nagyon fontos az a kérdés is.

A harmadik kérdés pedig, azt gondolom, közel 120 ezer embert érint. Már többször elmondtam itt a falakon belül is, a romatelepek felszámolásáról éppen ma délelőtt a bizottság utasította el a kérésemet, ami arra irányult, hogy a költségvetésben jelenjen meg a telepek felszámolására egy összeg. Ez nem jelent meg. Csak szeretném jelezni, hogy közel 120 ezer ember, gyerek fog ott éhezni, mert nincs semmilyen ellátásuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót válaszára Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Csodafegyvere ugyan a szegénység ellen a kormánynak nincs, de egy nagyon fontos eszköze van, ez pedig a munka, a munkahelyteremtés. Mindenki tudja, mindenki ismeri, hogy a legnagyobb veszélyben azok az emberek vannak szegénység tekintetében, akiknek nincsen munkája. Éppen ezért az a 400 ezer új munkahely, amit a Fidesz-KDNP-kormány az elmúlt öt évben létre tudott hozni, az talán 400 ezer családnak is a biztonságot jelentette, azt a biztonságot, hogy a szegénységtől megmeneküljön vagy minél távolabbra kerüljön.

Ezt a politikát szeretnénk folytatni elsősorban munkahely-teremtéssel, hiszen ha a szülőknek van munkája, akkor nyilvánvalóan a gyermekek étkeztetése sem jelent akkora problémát. És nyilvánvalóan a családi típusú adózással, a családok támogatásával pedig kifejezetten a gyermeknevelést támogatjuk. Ön is tudja, a családi típusú adózás rendszerében körülbelül 20 ezer forinttal több marad ma a családoknál, mint öt évvel ezelőtt, és ezt családonként nyilván a gyermek étkeztetésére is tudják fordítani a családtagok. De a rezsicsökkentéssel vagy a devizahitelek kivezetésével mind-mind sikerült a családok terhein - egyikkel kisebb, másikkal nagyobb mértékben - enyhíteni.

A gyermekétkeztetésre fordított források, ön is nagyon jól tudja, képviselő úr, ahogy utalt is rá, megduplázódtak az elmúlt öt évben, idén szeptember 1-jétől pedig kiterjesztjük a legkisebb gyermekeknél az ingyenes étkeztetés lehetőségét mindazokra, ahol a család nettó jövedelme nem éri el a minimálbér 130 százalékát egy főre vetítve.

Ezen túlmenően rekordösszeget fordít a költségvetés idén a nyári szociális étkeztetésre, ön is tudja. Ez 2,6 milliárd forintról 3 milliárd forintos magasságba emelkedett. Illetőleg a rászoruló személyeket támogató operatív program, amit mi csak ételcsomagprogramnak hívunk, szintén uniós forrásból 29-30 milliárd forintot és még hozzá nemzeti forrásból további 4 milliárd forintot tartalmaz, pontosan a 0-3 éves korú gyermekek étkeztetési támogatására. Hároméves kortól pedig a kötelező óvodáztatással a köznevelés intézményrendszerén belül megoldott a gyermekek többszöri étkezése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzó válasz illeti meg Teleki képviselő urat.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Fel szeretném hívni a figyelmét, államtitkár úr, arra, hogy az EU is kiadott egy olyan közleményt, egy olyan állásfoglalást, hogy Magyarországon nagyon nő a közfoglalkoztatottak bérére szánt forrás, és azt írta, hogy inkább az elsődleges munkaerőpiacra próbáljanak meg összpontosítani. Szeretném ezt önnek javasolni én is, mert azt gondolom, sokkal fontosabb, mert nagyon fontos a közfog-

lalkoztatás, mint ahogy sokszor elmondtam, tehát egy fontos eleme, viszont arra is kell figyelni, hogy mi a kimeneteli oldala, van-e kimeneteli oldal ebből a közfoglalkoztatásból; ha van, én azt gondolom, hogy el lehet fogadni, amit ön mond. De ebben a pillanatban nem látjuk, hogy milyen megoldások vannak.

A másik pedig, én tökéletesen látom és érzékelem, hogy amit ön mond és a valóság nincsenek szinkronban. Azért nincsenek szinkronban, mert lehetnek a költségvetésben olyan összegek, amiket említett és én is látom, viszont még mindig nem lehet azt elmondani, hogy Magyarországon minden gyerek jól fog lakni a nyár folyamán; nem lehet azt mondani, hogy minden dolgozói szegénység meg fog szűnni. Tudom, hogy ezt lehetetlen egy kormánytól is elvárni, de a törekvést se látom teljes mértékben ebben a költségvetésben. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz illeti meg államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Ha mutat nekem az elmúlt 25 év kormányzatából olyan másik kormányt, amelyik megduplázta a gyermekétkeztetésre fordítható év közbeni források összegét, akkor méltán illethet minket kritikával. De ha nem talál olyan kormányt 1990-től napjainkig, amelyek a kétszeresére emelte ezeket az összegeket, akkor azt hiszem, hogy az ön kritikája nem igazán áll erős alapokon. A Társas kutatásaiból látható is ennek az eredménye, hiszen jelentős mértékben csökkent azoknak a háztartásoknak a szegénységi kockázata, a szegénységen belül elfoglalt aránya, ahol gyermekek vannak. Ezt mondta magának a Társasnak a kutatása.

Ami a közfoglalkoztatásra fordított pénzeket jelenti, mi úgy gondoljuk, az egyik legjobb helyre fordítódnak akkor, ha az emberek számára a segélynél jóval nagyobb összeget valamilyen társadalmilag hasznos tevékenységért tudjuk odaadni, arról nem is beszélve, hogy az ön által kívánt célra pedig a munkahelyvédelmi akciót tudtuk fordítani. S ha még egy adatot mondhatok önnek: például ennek is volt következménye, hogy a kétnapos húséltfogyasztás hiánya az elmúlt két évben most már 580 ezerrel kevesebb főnek probléma, mint korábban; 580 ezer főnek tehát ez a fajta étkezési probléma már nem jelent gondot a kormány politikájának következtében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő urat kérem nagy tisztelettel, hogy jól figyeljen. Jól értelmezem-e azt, hogy a „Miért nem orvosolják azt a problémát, hogy szeptembertől nem lehet speciális helyzetben sem kérni az

5 és 6 éves kor közötti gyermekek óvodai felmentését?” címmel feltett kérdésére a **válaszadó személyét nem fogadta el**, és kéri a miniszter urat, hogy a második soron következő azonnali kérdések órájában válaszoljon? *(Ikotity István: Igen.)* Akkor ez így rendben.

Újabb azonnali kérdését pedig Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak tette: **„Mikor engedik már végre el Farkas Flórián miniszterelnöki biztos kezét?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A Lehet Más a Politika 100 milliós nagyságrendben tárt fel a pazarló, hűtlen kezelés és a korrupció gyanúját is felvető költségeket a „Híd a munka világába” programmal kapcsolatban. Elképesztő kiadásokra mutattunk rá az irodavásárlásoknál, a bútort- és számítógépbeszerzéseknél, a rezsiköltségeknél, az autóbérlések-nél, a benzinköltség-elszámolásoknál, a munkatársak csapatépítésénél, tanulmányok írásánál, és sorolhatnám. Messze a józan elvárásokat meghaladó kiadásokról van szó. A projekt vezetője az Országos Roma Önkormányzat, amelynek a korábbi vezetője Farkas Flórián fideszes országgyűlési képviselő, frakcióvezető-helyettes, miniszterelnöki biztos, akinek a botrányos programhoz is köze van, hiszen ő a vezetője a projekt forrásait kezelő foglalkoztatási szövetkezetnek.

Amikor korábban számon kértük a kormányon a program kivizsgálását, lényegében alig történt valami. Az elmúlt hetekben azonban újabb fordulatot vett az ügy: az LMP feljelentése nyomán végül mégiscsak beindult a nyomozás, a NAV megszállta az ORÖ székházát, iratokat foglaltak le, már amiket egyáltalán a székházban találtak, hiszen addigra már nagyüzemben folyt az iratmegsemmisítés. A „Híd a munka világába” program botránya mellett több másik botrány is kirobbant az ORÖ háza táján, mindenféle Farkas Flóriánhoz köthető gazdasági elszámolási ügy.

Tisztelt Miniszter Úr! Önnek mint a Miniszterelnökséget vezető miniszternek, személyesen megvan-e a bizalma Farkas Flórián miniszterelnöki biztos irányában a történetek után? Töretlenül kiáll-e a kormány Farkas Flórián mellett? Teljes mértékben bíznak-e benne továbbra is? Maradhat-e miniszterelnöki biztos, maradhat-e a Fidesz frakcióvezető-helyettese, maradhat-e parlamenti képviselő? Tisztelettel várom miniszter úr válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Milyen nagy szerencse, hogy képviselő

úr nem fogadta el az előbb Rétvári Bence képviselő-társam választát, így aztán nekem kell most ebben a kérdésben helytállnom.

Ha megengedi, azzal kezdeném, hogy reményeim szerint nem kell fognunk Farkas Flórián miniszteri biztos kezét, tekintettel arra, hogy megáll a saját maga lábán. Aki a magyar államban, különösen Orbán Viktor kormányában tisztséget vállal, azzal szemben alapvető elvárás, hogy a törvényeket tartsa be, a rábízott vagyonnal a jó gazda gondosságával bánjon, egyébként pedig a rábízott hivatalban is minden szempontból a törvényesség érvényesüljön. Aki ezt saját magára nézve nem tudja megtenni, az előbb-utóbb kénytelen ennek viselni a következményeit. Tehát azt remélem, hogy Farkas Flórián képviselőtársam megáll a saját maga lábán és nem kell a kezét fognunk.

Másrészről pedig már többször mondtam önnök, képviselő úr, hogy ezekben az ügyekben rendkívül fontos a körültekintő, alapos vizsgálat. Tudomásom szerint ön áprilisban találkozott Balog Zoltán miniszter úrral, aki hasonlóképpen tájékoztatta önt erről. Tudomásom szerint a rendőrség is nyomoz az ügyben több feljelentés és közérdekű bejelentés alapján, és tudomásom szerint lezárás előtt van az a vizsgálat, amely az EMMI-ben folyt, és amelybe tudomásom szerint az emberi erőforrások minisztere önnök betekintést nyújt.

Úgy hiszem, hogy egy halmozottan hátrányos helyzetű közösség bármilyen vezetője, szervezeti vezetése vonatkozásában fölmerült vádak esetében a magyar társadalomban és különösképpen a megválasztott képviselőknél elvárható a különös gondosság, a különösen körültekintő eljárás, amikor bármilyen vád megfogalmazódik, hiszen egy ilyen váddal, alappal vagy alap nélkül, nagyon könnyen jó ügyeket is le lehet járni. S attól, ha egy vezető hibázik vagy vezetők hibáznak, még nem biztos, hogy az ügy rossz, illetve ez nem vonhatja kétségbe azt, hogy segítségre szorulnak azok a társadalmi csoportok, akik a képviseletüket rábízták a képviselőre. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Iktoty képviselő úr válasza következik.

IKOTY ISTVÁN (LMP): Köszönöm. Tisztelt Miniszter Úr! A Lehet Más a Politika részéről különösen fontosnak tartjuk a felzárkózást, különösen fontosnak tartjuk azt, hogy ez a nagy összeg, amiről itt szó van, eljusson azokhoz az emberekhez, akiknek leginkább szükségük van rá, akik érdekében ez a felzárkózási program történik.

Amikor ezt a programot elkezdtük vizsgálni, akkor rájöttünk a problémákra, a gyanítható visszaélésekre, és elkezdtük ezeket különböző módon felderíteni. Amikor megtettük a rendőrség felé a feljelentést, akkor a megfelelő eljárás elindult. Azt szeretnénk, ha ennek az eljárásnak nemcsak az az oldala jelenne meg, hiszen itt vagyunk a parlamentben, és

jó lenne, ha ennek a dolognak legalább egy politikai felelőse is lenne.

Ezért tettem fel önnök ezt a kérdést, azért tettem fel azt a kérdést, hogy maradéktalanul bíznak-e az éppen jelen nem lévő Farkas Flóriánban. Az ő felelőssége nyilván nem megkérdőjelezhető, ezért érdekel bennünket, hogy mi az ő szerepe ebben, az övé-e a felelősség, vagy kié a felelősség. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Mindazt megerősítve, amit eddig mondtam, csak aláhúzni tudom, ha Farkas Flórián képviselőtársunk nem tudja a szerepét az ügyekben tisztázni, amely ügyekről egyébként kétséget kizáró módon kiderült, hogy törvénytelenek, akkor a miniszterelnök úr természetesen meg fogja tőle vonni a bizalmát, ez nem is lehet kérdés. Ezért mondtam a legelején, ebben a kormányban nagyon fontos, hogy akire feladat bízatik, az magára és az általa képviselt ügyre a törvényességet elsődleges vonalmércének tekintse. Ez vonatkozik Farkas Flórián képviselőtársamra is.

Azt a lehetőséget azonban biztosítani kell, főleg a mai közéleti viszonyok közepette, hogy Farkas Flórián képes legyen bebizonyítani, hogy helyesen járt el, illetve sokkal fontosabb a magyarországi cigányság ügye annál, mint hogy pártpolitikai csatává süllyesszük ennek a fontos kérdésnek az ügyét. Ezért azt kérem öntől és a pártjától, adják meg a lehetőséget annak, hogy az ORÖ, illetve ez a szervezet tudja tisztázni az egymás közötti viszonyokat, és az igazságszolgáltatás ebben a kérdésben el tudjon járni, hogy kellőképpen tisztán lássunk.

Én körültekintést és méltányosságot is kérek öntől. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a napirend utáni felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót **napirend utáni felszólalásra** Varju László független képviselő úrnak: „Az elmúlt hét fontosabb eseményei?” címmel. Ötperces időkeretben öné a szó.

(14.30)

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az én megítélesem szerint egészen biztos, hogy az elmúlt hét legfontosabb eseményei közé tartozik a környezetvédelem ügye akkor, amikor a helyben élő polgárok, mondhatnám úgy, hogy lázadásának eredményeként Várpalotán sikerült tisztázni a helyzetet és azt a rossz kormányzati döntést visszavonni, hogy különösen veszélyes hulladékot Várpalotán helyezzenek el.

Ez a folyamat azzal, hogy a Demokratikus Koalíció és az Inotáért Egyesület helyben elindította, azt gondolom, hogy sok tekintetben azoknak a civil szervezeteknek és a várapalotaiaknak az érdeme, akik mindent megtettek azért, akár korábban is, hogy Várapalota ne tartozzon a piszkos tizenkettő város közé, és a jövőben pedig ezt a kormány ne súlyosbítsa azzal, hogy veszélyes hulladékot helyeztet el az ottani lerakóban.

Ez a helyzet azért alakulhatott ki - és egyébként sajnálom, hogy Lázár János úr most távozott a terebről -, mert az elmúlt, néhány perccel ezelőtti hozzászólásában is kitért arra, hogy a közigazgatás milyen hatékonyan működik, és hogy az egységes kormányhivatali rendszer, a környezetvédelmi hatóság milyen gyorsan képes engedélyeket kiadni, mondta ezt egy másik kérdésre vonatkozóan.

Körülbelül itt is ez történt, hogy igen gyorsan kiadták azokat az engedélyeket, amelyek alapján ide a hulladék elhelyezésére sor kerülhetett. Ebbe beletartozik az is - és szeretném erre felhívni a figyelmet -, hogy a hatóságon kívül az eddigi ismereteink alapján az önkormányzat képviselő-testülete nem tudott róla és nem hozott határozatot. Tehát bárkivel, bármely önkormányzattal előfordulhat az, hogy a hatóság úgy ad ki engedélyeket, hogy eközben erről az önkormányzati hivatal, a képviselő-testület nem tud.

Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy a jövőben ez elkerülhető és elkerülendő legyen, ezért ezt az államigazgatási eljárást biztosan felül kell vizsgálni, avagy tisztázni kell, hogy ebben az esetben pontosan ki volt a felelős mindazért, ami történt. De az ügy természetesen nem áll meg azzal, hogy a várapalotaiak küzdelmének eredményeként itt a hulladék elhelyezésre nem kerül - de akkor hova kerül majd ezután?

Arra szeretném felhívni a tisztelt nyilvánosság figyelmét, hogy képzeljenek maguk elé egy kistelepülésen áthaladó utat - Zagyvaszántón vagyunk -, ahol az út jobb oldalán családi házak vannak, gyermekek élnek, családok élnek, a másik oldalán pedig több tízezer tonna, a legveszélyesebb kék azbeszttel szennyezett hulladék van, amit menet közben még mozgatnak is. Igaz, hogy próbálják locsolni, de ilyen maszkos, fehér ruhás emberek próbálják mindezt úgy végezni, hogy valamilyen szabályokat betartsanak.

Ezzel együtt tudjuk azt, hogy ezen a területen az elmúlt évek alatt, amióta ez a szabálytalanság, a szabálytalan bontás bekövetkezett, azóta 14 ember meghalt, 8 ember már kártérítéssel fordult az állam irányába, és ennek a helyzetnek, ami ott kialakult, a felelősét még mindig nem találták meg. Három évvel ezelőtt történt mindez. Összesen 8 millió forint értékű büntetést szabtak ki, és azt már tudjuk, hogy az előző projektben 1300 millió forintnyi pénz kell ahhoz, hogy a kármentesítés esetleg elvégezhető legyen. Mikor kattant a bilincs annak az embernek a kezén, aki mindezt elvégezte?

De ennél még fontosabb az, hogy megmentjük azokat az embereket ettől a veszélytől és attól a hátránytól, hogy ez a veszélyes hulladék még mindig ott

van, ezért a kormány felelőssége az, hogy igen rövid időn belül intézkedjen, hogy azok az emberek, például az a nyugdíjasház, amely közvetlen szomszédságában van ennek a vállalati telepnek, ezeknek az embereknek ne csak egy légszennyezettség-mérő mondja azt, hogy e pillanatban nincsenek veszélyben vagy éppen veszélyben vannak, vagy a sarok túloldalán lévő gyermekintézmény az, amely veszélyben van.

Tehát szeretném innét is felhívni a tisztelt kormány figyelmét, hogy a lehető leghamarabb intézkedjen ebből a szempontból. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varju László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, Lehet Más a Politika: „Így is lehetne vitázni! 3.” címmel. Ötperces időkeretben képviselő asszonyé a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azért indítottam el ezt a sorozatot, mert úgy látom, hogy a magyar parlamentben rendszerint nem arról és leginkább nem úgy folyik a vita, amelyből az országnak haszna származhatna, de leginkább azt látom, hogy önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, sok esetben nem hallják meg a magyar emberek hangját.

Számos szempontból vészes időköt élünk, és szeretnék kiemelkedő pillanatokat felidézni itt a magyar Országgyűlésben. Felidéztem már Kéthly Annát, Emmeline Pankhurstot is, és most pedig következzen egy olyan beszéd, ami itt hangzott el, nem is olyan messze ettől a háztól, konkrétan a Kossuth tér másik oldalán, most pénteken, a szociális dolgozók tüntetésén. Varga Andrea, az Autonóm Területi Szakszervezet elnöke volt az, aki ezt a beszédet elmondta.

„Fájdalmas felismerés született bennem. Az, hogy nem tudom, mit mondjak. Mert vannak helyzetek, amikor a szavak már nem találnak célba. Vannak helyzetek, amikor a beszédnek már nincs ereje. Vannak helyzetek, amikor a mondatok már nem tudják kifejezni azt, amit legbelül érzünk. És bár úgy állunk itt, hogy torkunk szakadtából kiálthatnánk, mégsem tesszük. Nem tesszük, mert... Mert mi már mindent elmondtunk! Elmondtuk a nyomorunkat, a kilátástalanságunkat, a reménytelenségünket. Elmondtuk a kétségeinket, elmondtuk a félelmeinket. Elmondtuk, hogy a létminimum alatt van az átlagbértünk. Elmondtuk, hogy a létbizonytalanság sok-sok kollégánkat napi szinten fenyegeti. Elmondtuk, hogy megbecsülés nélkül nem lesz, aki itt maradjon és dolgozzon. Elmondtuk, hogy elveszik tőlünk a jól végzett munka öröme. Elmondtuk, hogy az ágazat mind a 93 ezer tagjának szüksége van a megbecsülésre. De azt is elmondtuk, hogy fontos nekünk a munkánk, és szeretnénk azt jól elvégezni. Hogy aki a szociális ágazatban eddig a pályán maradt, az hivatásának tekinti a szakmáját, annak fontos érték az ember.

Mert miről szól a mi munkánk? Az emberről. Nem általában az emberekről, hanem Pistikéről, Piroskáról, Józsiáról és Éváról, meg Kati néniről és Béla bácsiról. Róluk, akik ma ebben a társadalomban a legkiszolgáltatottabbak, akiknek a szavazatáért nem hajol le a hatalom. Mi úgy küzdünk a súlyos társadalmi jelenségekkel, hogy közben ezekért a végtelenül kiszolgáltatott, válságban lévő emberekért dolgozunk!

Mi a szegénység ellen küzdünk és nem a szegények ellen! Mi a hajléktalanság ellen küzdünk és nem a hajléktalanok ellen! Mi a saját és családjunk gazdasági kivándorlása ellen küzdünk és nem a gazdasági bevándorlók ellen! Vajon ezért nem vagyunk elég jók a hatalomnak? Nekünk már nincs mit mondanunk. Nincs mit mondanunk, ha a szociális ágazat felelős államtitkára úgy nyilatkozik, nem érzik kudarcnak, hogy a kormány újabb többhetes tologatás után levette a napirendről a szakma béremelési terveit, és az ágazat életpályamodelljéről sem születik egyhamar döntés. Nekünk már nincs mit mondanunk, ha azt mondja az ágazatért felelős államtitkár, hogy ma »ebben az ágazatban nagyon sokan dolgoznak, akiket emberek közelébe sem lenne szabad engedni, nemhogy szociális munkára«. Ezt rólunk mondta, rólad és rólad, aki kitartottál éhbérért a hivatásodban. És még azt is mondta az államtitkár, hogy »ez a következménye annak, amikor egy szakmát hosszú távon leértékelnek«. Most nem ezt folytatják? És akkor itt véget ér a párbeszéd!

Ezért arra kérlek benneteket, fél percre hallgassunk el. Több ezer ember dermesztő csöndjébe sűrítjük be minden panaszunkat, minden keserűségünket. Maradjunk most néma csendben, és mutassuk meg a csend erejét! *(A képviselő rövid szünetet tart.)* És most együtt kiáltjuk: elég volt! Elég volt a hazugságokból és a hitegetésből. Elég volt az ámításból! Elég volt a becsapásból! Elég volt a megosztásból! Kollégák! Barátaim! Elég volt a felesleges beszédből! Itt a tettek ideje! Keressük meg egymást! Szociálisok, egészségügyiek, pedagógusok, rendvédelmieket, vasutasok, vegyészek! Magyar munkavállalók! Fogjunk össze, együtt mutassunk erőt, hogy elérhessük a céljainkat, mert elég volt a becsapásból és a kisemizésünkből!

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a beszéd hangzott itt el, önök nem voltak ott, úgyhogy ezért is tartottam fontosnak, hogy ide behozzam a Házba ezeknek az embereknek a szavát és akaratát. Szeretném ezt alátámasztani egy olyan papírlappal, amiből, ha önök nem tudnak olvasni, akkor önöknek, hogy úgy fogalmazzak, nincsen szívük.

Kriszta nénitől kaptam ezt a papírt. *(A képviselő felmutat egy papírlapot, amelyen a következő felirat szerepel: „Gyermekotthonok. Átmeneti otthonok. Lakásotthonok. Befogadó otthonok. Gyermekfelügyelők 94-98 ezer forintért. 1 ünnepnap plusz, talán 106 ezer forint. Nem a Corvin nélkül nincs karácsony! Ildi néni, Kriszta néni, Mariann néni és még sokan mások nélkül a gyermekeknek!)* Kriszta

néni gyermekfelügyelőként dolgozik, 94-98 ezer forintot keres, gyermekekkel dolgozik. Ha ünnepnapot is bevállal, akkor talán 106 ezer forintot megvan.

Kriszta néni rákos. Kriszta néni éjszakára kérte a kemoterápiát és a sugárkezeléseket, hogy nappal el tudja végezni a munkáját. Mert tudják, volt régen az a reklámszöveg, hogy a Corvin nélkül nincs karácsony. Kriszta néni azt üzeni önöknek, hogy nem a Corvin nélkül nincsen karácsony, hanem Ildi néni, Kriszta néni, Mariann néni és még sokan mások nélkül nincsen karácsonya azoknak a gyerekeknek *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, akik ezekben az intézményekben vannak.

Tisztelettel kérem önöket, 30 milliárd forintot a 2016-os költségvetésből adjanak ezeknek az embereknek! *(Taps az LMP, az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István, az LMP képviselője: „Örökké felelősen” címmel.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Országgyűlés! Kilencvenöt évvel ezelőtt írta alá Magyarország a trianoni békeszerződést. Mindannyian tisztában vagyunk ennek a napnak a brutális tényeivel. Vitatkozhatunk arról, hogy mi vezetett el odáig, lehet, hogy ebben van is köztünk véleménykülönbség, de azt mindannyian tudjuk, hogy azon, ami akkor történt, nem változtathatunk.

A múltat nem tudjuk meg nem történné tenni, de ez nem azt jelenti, hogy semmit sem tehetünk, hogy semmit sem kell tennünk Trianon sebeinek gyógyításáért. A múltat soha nem feledhetjük. Remélem, hogy tanulni is képesek vagyunk belőle. Arról szeretnék beszélni, hogy milyen kötelezettséget ró ránk Trianon itt és most. Ha elkerüljük azokat a napi haszonszerzésen alapuló leegyszerűsítéseket, amivel a politika az elmúlt évtizedekben a trianoni tragédia felé fordult, akkor végre értelmesen, az eddigieknél mindenképpen hatékonyabban válaszolhatnánk meg a kérdést: begyógyítható-e a 95 éves seb, és ha igen, miként?

Trianon a „hogyan tovább”-ról szól. Nem arról beszélek, hogy a nagypolitika mit kezdett vagy mit nem Trianon súlyos terhével, hanem arról, hogy 95 évvel ezelőtt mennyien mutattak példát azzal, hogy a nemzeti tragédia közepette is tették a dolgukat. Ez a mi feladatunk is: felmérni, hogy hol tartunk ma, milyen kihívásokat jelent a területi veszteség, a magyarság jelentős részének az országhatáron túlra rekesztése ma is, és higgadt, önzetlen, hatásos válaszokat adnunk.

Biztos vagyok benne, hogy az 1920 utáni években nem volt olyan nap, hogy ne jutott volna az akkor élők eszébe, hogy mi is történt egy tőlük távoli franciaországi kastélyban. De az is biztos, hogy egy pillanatra nem adták fel a hitüket abban, hogy

léteznie kell és létezhet egy erős magyar közösség. Trianonra emlékezve csak ezen gondolkodhatunk ma is. A tragédia örökségén nem lehet túllépni, de továbblépni muszáj. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy elfelejtsük, ami történt, de azt sem, hogy Trianon gúzsba kösse a cselekvést, megbénítsa a közös gondolkodást. Nem tehetjük meg, hogy átadjuk magunkat a nemzeti önsajnáltnak, mert azzal lemondanánk arról, hogy itt és most tegyünk valamit azokért, akiknek életét még ma is a trianoni örökség határozza meg. Trianonra emlékezni nem a múlt miatt kötelességünk, hanem a ma élők és a következő generációk miatt is.

Trianon az igazságtalanság és az önhittség pillanata volt. Egyetlen magyar család sem érdemelte meg, hogy a feje fölött hozzanak döntést a jövőjéről, hogy megkérdése nélkül mások döntsenek hazájáról. De Trianon az önhittség pillanata is volt, mert a békeszerződés megszüvegezői azt gondolták, hogy lehet erős békét építeni a fájdalomra. Az igazságtalanság és az önhittség szimbólumai lettek azok a szétszakított közösségek, amelyek addig szerves egységben éltek együtt.

Tisztelt Országgyűlés! Hiba, ha úgy teszünk, mint ha Trianon öröksége csak a történelemlapokra tartozna, de az is hiba, ha a történelmet visszaengedjük a mába, és azt gondoljuk, hogy felelős politikát lehet alapozni a sérelmek dacos ismételtetésére. Miért kell elkerülnünk ezt a kettős csapdahelyzetet? Egész egyszerűen azért, mert nem segít azoknak, akiket a trianoni örökség még ma is sújt. Az elmúlt évtizedekben mindkét hibából bőven jutott, de nem szeretnék továbbra is róluk beszélni, engem nem a sérelmi politika érdekel, hanem a sérelmek enyhítése. Az érdekel, hogy a határon túli magyar közösségek megkapják mindazt a támogatást, amit igényelnek és érdemelnek, de ne kelljen eltérniük a kéretlen bebeszólást az életükbe.

A fájó trianoni örökség terhét csak úgy tehetjük le, ha a magyar közösségek a határainkon túl megkapják a jogot és a szabadságot ahhoz, hogy saját kezükbe vegyék sorsuk alakítását. De amint ezt megtették, kapjanak meg minden lehetséges támogatást tőlünk, magyarországiaktól, hogy szülőföldjükön boldogulhassanak. Viszonylag könnyebb helyzetben vagyunk az európai uniós tagállam szomszédjaink esetében, bár természetesen a rövidlátó, multikulturalizmust tagadó politikai erők időről időre felszítják a magyarellenes érzelmeket ezekben is. De még nagyobb figyelmet kell szentelnünk az Ukrajna, Szerbia területén élő honfitársaink boldogulásának, és ami a legfontosabb: idehaza semmiképp sem engedhetünk teret a megosztó, kirekesztő és hangulatkeltő politikának, ami a legnagyobb kárt okozhatja a határon túliaknak.

A közös feladatunk nekünk, magyaroknak, hogy a szomszédos országokkal együttműködve feldolgozzuk a 95 éves traumát (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy a történelem ne lehessen a jelen pártpolitikai

törekvéseinek túsza; hogy végre kölcsönös megbecsülésben élhessen a Kárpát-medence minden népe, akik egymásra vannak utalva; hogy együtt emlékezzünk és közösen induljunk egy boldogabb jövő felé. Köszönöm. (*Taps az LMP, az MSZP és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy még 13 napirend utáni felszólalás lesz. Mondom a sorrendet: Magyar Zoltán, Lukács László György, Bodó Sándor, Farkas Gergely, Dúró Dóra, Teleki László, Ander Balázs, Varga László, Rig Lajos, Hegedűs Lorántné, Apáti István, Z. Kárpát Dániel és Novák Előd.

Megadom tehát a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, aki napirend utáni felszólalásának címűl a következőt adta: „A 2016-os költségvetés nagy vesztese Győr-Moson-Sopron megye”. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget. Örülök, hogy államtitkár úr is itt van, ha jól tudom, akkor válaszolni is fog a felvetéseimre.

Azért ezt a címet adtam a mai felszólalásomnak, mert sajnós a költségvetés vitájában nem volt módom kifejezni minden módosító indítványom mellett az érveket, ugyanis nagyon kevés időt kaptunk sajnós most is a költségvetés megvitatására. Ilyen módon itt szerettem volna ezt kiegészíteni és így napirend után elmondani a Győr-Moson-Sopron megyét érintő, pontosabban inkább nem érintő aggályaimat.

Azért gondolom úgy, hogy az egyik nagy vesztese a jövő évi költségvetésnek az én megyém lesz, mert például az úthálózatok tekintetében köztudott, hogy Győr-Moson-Sopron megye a második legrosszabb állapotban van az egész országban, és sajnós nagyon minimális az a tétel, amellyel ezt orvosolni kívánják. Ilyen módon nyújtottam be erre vonatkozóan módosító indítványokat. Felsorolni is nehéz azt, hogy melyek azok az útszakaszok, amelyek már gyakorlatilag a járhatatlanság szélére sodródtak. Természetesen a főútvonalak, autópályák itt megfelelő minőségűek, de a már kisebb rendű utak, mondjuk, a településeket összekötő ilyen útszakaszok szinte, ahogy mondtam, már-már járhatatlanok. Ilyen módon tettem például kísérletet arra, hogy a Hegyeshalom-Bezenye vagy például a Lébény-Bősárkány, Kimle-Hédervár közötti utak felújítására, de gyakorlatilag az egész Rába-közi úthálózatot idehozhattam volna, úgy, ahogy mondjuk, a Várbalog és Albertkázmérpuszta közötti utat is.

Szintén problémának érezzük azt, hogy a bicikliút-hálózat kiépítése nem megfelelő ütemben zajlik. A korábbi években voltak ugyan fejlesztések, javarészt európai uniós forrásokból, de szintén komoly gond az, hogy ezen úthálózatok, bicikliút-hálózatok nincsenek összekötve megfelelő módon, így egy-egy projekt lóg a levegőben, de érdemben nem tud bekapcsolódni egy országos hálózatba, és ezek gyakran csak néhány száz millió forintos beruházások lenné-

nek, és nagyot lendítenének, javítanának a bicikliút-hálózat használhatósága tekintetében.

Szintén éltem módosító indítvány lehetőségével az iváni sportkomplexum területén. Nagyon szeretném, ha Iván nemcsak a magyar-cigány együttélés problémáiról lenne híres Győr-Moson-Sopron megyében, hanem a hozzá méltó szerepet is megkapná, és például az a sportélet, ami Ivánban van, megkapná a megfelelő infrastruktúrát.

Tettem módosító javaslatot arra, hogy a pusztasomorjai templom végre megújuljon. Ma már ott tartunk, hogy lassan be kell zárni ezt a templomot, hiszen olyan állapotba került, ami veszélyezteti a híveket. Szeretném, ha az állam közbelépne, és mielőbb megtenné a szükséges intézkedéseket. Ugyanúgy, ahogy a románci közösségi házra is bizonyos ráfér a felújítás.

A csornai termálfürdő kérdése is egy olyan ügy, ami már sok éve itt a Ház falai között meg megyében is hangos viták tárgya, hiszen minden adottság megvan ahhoz, hogy ez a termálfürdő sokkal méltóbb körülmények között tudjon üzemelni. Ehhez képest folyamatosan csak a vergődést látjuk és azt, hogy tényleg a körülmények nem alkalmasak arra, hogy mindenkinek a felhőtlen üdülését szolgálja, miközben komoly turisztikai vonzerő is lehetne a térségben.

(14.50)

A kapuvári húsgyárat bővebben most nem érinteném, hiszen a mai felszólalásomban már volt róla szó. Örülök, hogy részben beismerte az államtitkár úr azt, hogy itt kormányzati vagy legalábbis adóhatósági felelősség is felmerül; remélem, hogy ebben az esetben tényleg meglesznek a bűnösök, az elszámoltatás is meg fog történni, és nem fogják elszunnyogni, ahogy ezt egyébként tették a korábbi ügyekben.

A mosonmagyaróvári '56-os múzeumot is évről évre benyújtom a költségvetéshez, hiszen egészen elképesztőnek tartom, hogy egy ilyen '56-os múlttal rendelkező városban, mint Mosonmagyaróvár, ahol a legvéresebb '56-os vidéki események zajlottak, nincs egy méltó hely. Ugyan az a kopjafás terület, ami adott, karban van tartva, és ott évről évre nagyon színvonalas megemlékezéseket lehet tartani, de egy múzeumnak a megléte, úgy gondolom, jogos elvárása a városnak. Sok éve kormányoktól függetlenül követeljük ezt, mégsem volt erre eddig megfelelő kormányzati válasz.

A szigetközi vízpótlást hagytam szándékosan utoljára. Ez az az ügy, amiben a legtöbb kormányzati mellébeszélés és ígéret elhangzott az elmúlt időszakban. Egészen elképesztő módon a különböző tárcák egymásnak homlokegyenest ellentmondó nyilatkozatokat tettek le. Most, hogy a vizek műszaki beavatkozásának legnagyobb ellensége, Illés államtitkár úr kikerült a kormányból, és talán ez a sötétzöld hozzáállás egy picit mérséklődik, remélem, hogy meghallgattatják a szigetkiei embereknek az akarata, és végre meg-

kapják azt a néhány kis árva kőszórást, ami lehetővé tenné azt, hogy a Szigetközben élhetőbb legyen az élet, és megfelelő minőségű és mennyiségű víz jusson számukra.

Ezek voltak így nagyon röviden azok a módosító indítványok, amelyekre szerettem volna felhívni a figyelmet. Várom az érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tállai András államtitkár úr jelezte, hogy válaszolni kíván az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Elég különleges módját választotta annak, hogy az Országgyűlés előtt lévő költségvetési törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatai mellett érveljen, hiszen megnéztem a felszólalását, amit az általános vitában tett: abban egyetlen szót nem ejtett Győr-Moson-Sopron megyéről. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Az időt az ember maga osztja be. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, többek között: Nem! Ti osztjátok be! - Az elnök csenget.)* Azt szokták mondani, hogy az embernek arra van ideje, amire akarja *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, és ez a képviselő úrra is igaz, meg rám is, meg mindenki másra, de joga van hozzá, hogy napirend utáni felszólalásban érveljen. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, többek között: Köszönjük szépen! - Elment egy perc!)*

Ez roppant érdekes, hogy a felszólalásának a címe az, hogy a 2016-os költségvetés nagy vesztese Győr-Moson-Sopron megye, hiszen nagyon sokan szeretnének abban a megyében élni, különösen az ország keleti részéből, azért, mert ott termelik az egyik legmagasabb GDP-t az országban, ott a legalacsonyabb a munkanélküliség, ott vannak megfelelő munkalehetőségek, esetleg határon túl is. Nem gondolnám, hogy Győr-Moson-Sopron megye bármiben is vesztes lenne az országban, inkább talán nyertes, hiszen például ha csak az önkormányzati adóerő-képességet vizsgáljuk meg a Győr-Moson-Sopron megyei önkormányzatok tekintetében, az 20 százalékkal magasabb, mint az országos átlag. De nemcsak Győr-Moson-Sopron megye nem vesztese ennek a költségvetésnek, hanem senki az országban. Végre olyan költségvetés készülhetett el Magyarországon, aminek senki nem vesztese, hiszen senkinek nem csökken a támogatása, az állami támogatás leginkább nő, a már a vitában is és egyéb helyeken is hangsúlyozott prioritást meghatározva a kormány által.

Ami az ön módosító javaslatát illeti - azon túl, hogy kívánok önnek sok sikert, hogy a bizottságokban is azt tudja érvelni *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, és hogy a bizottságban megszerezze hozzá a kellő többséget, azt követően pedig az egyéni módosítóknál elnyerje a parlament többségét, ehhez természetesen jó munkát kívánok önnek -, azt szeretném elmondani önnek *(Szilágyi György és Dúró*

Dóra közbeszólása.), hogy Győr-Moson-Sopron megye nem marad el a jövőbeni fejlesztések tekintetében a többi megyétől sem; például a területi operatív programból a két megyei jogú város és maga a megye, Győr-Moson-Sopron megye 56 milliárd forint fejlesztésben részesül. Ebből az 56 milliárd forintból egyébként jelentős út- és kerékpárút-fejlesztéseket meg lehet valósítani, mint amit itt ön is említett, nyilván a termálfürdő fejlesztésének kérdésével kapcsolatban pedig azt szeretném javasolni, hogy elsősorban a gazdasági operatív programból pályázzanak arra, és ott lesz esélyük arra, hogy esetleg ezt a fejlesztést meg tudják valósítani.

Tehát minden, ön által felvetett egyedi problémára egyébként az európai uniós fejlesztési források választ és lehetőséget adnak; ezekből a forrásokból el lehet nyerni a templomfelújításra és a kulturális célú múzeumfejlesztésre is forrásokat. Tehát minden egyedi problémát, amit ön itt felvetett, a 2016-os, jövő évi költségvetés forrásként tartalmaz. Nyilvánvaló, hogy ezeket a forrásokat meg kell tudni szerezni az adott településnek vagy az adott vállalkozásnak.

Én köszönöm, hogy egy megyének ellenzéki képviselői szempontból fontosnak tartott problémát idehoz a parlament elé. Azt kívánom, hogy a 2016-os lehetőségekkel ön, az ön megyéje, azok a települések, amelyeket elmondott, tudjanak élni, és hogy ezeket a fejlesztéseket tudják megvalósítani, mert az az ország fejlődését is jelenti. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tállai András államtitkár úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, a Jobbik képviselője: „Szerintem ezzel lenne teljes a 2016. évi költségvetés” címmel. Öné a szó ötperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én azért választottam a napirendi utáni műfajt, és hogy a költségvetésről még beszéljek, mert szégyenteljesen kicsi időkeret közé szorítja az új tárgyalási szabály a képviselőket a költségvetés tárgyalásakor, és nincs mindenki olyan szerencsés helyzetben, mint a fideszes képviselők, akiknek a KDNP-s képviselőtársai százperces számra adogatják át és mondanak le az időkeretről, ahelyett hogy ők saját maguk beszélnének. Így hát a fideszes képviselők is jobbára ugyanúgy kibeszélik az időkeretüket, de a kistestvér, mondhatjuk úgy, gálánsan megajándékozta őket.

Ami viszont nagyon fontos, hogy elhangozzon a Ház falai között, azok a jobbikos módosító javaslatok, amelyek a költségvetéshez érkeznek, és amelyek részint az egészségügyet, részint közérdekű témákat, illetve Jász-Nagykun-Szolnok megyét is részben érintik - én ezekről kívánok beszélni.

Az első ilyen, ami az egészségügyben egy koncepcionális változtatás lenne, amit a Jobbik jónak

látott, és be is nyújtottuk a módosítót, az Egészségbiztosítási Alap gyógyító-megelőző ellátásainak az egyik olyan célleírányzatának a módosítása, amely 35,1 milliárd forintba egészítené ki azt a meglévő bérfejlesztési forrást, amire igenis szükség van az egészségügyben. Az elmúlt hetek történései mutatták meg, hogy égető szükség van az egészségügyi dolgozók bérének rendezésére. A Jobbik pont ezért olyan javaslatot tett le az asztalra, amit a kormánynak is támogatnia kell, ha felelősségteljesen gondolkodik.

De az egészségügy másik fő problémája volt a kórházak adósságállománya. A Jobbik úgy gondolja, hogy ez ügyben nemcsak ebben az évben, hanem a következő évben is tenni kell. Éppen ezért tett le egy olyan módosítót az asztalra, amely önálló jogcímen 30 milliárd forint pluszforrást szánna erre a célra, amellyel meg lehetne akadályozni az ismételt elszaporodását vagy feltorlódását ennek az adósságállománynak. De a Jobbik kiemelten fontosnak tartja a mentéshez való 5 milliárd forinttal való pluszhozzájárulást is, amelyet a közszolgálati médiaszolgáltatás támogatásától szeretne elvenni. Hiszen jobban érdekli a Jobbikot, és nagyobb érdeket lát a mentésben, mint az egyébként menthetetlen közmédiában.

Az Országos Vérellátó Szolgálatot külön kiemeljük mint támogatandó intézményt, ugyanis mindenképpen szükséges, hogy még nagyobb teret nyissunk a szervdonációnak és a transzplantációs beavatkozások száma szaporodásának, pláne úgy, hogy európai uniós és környező országbeli közreműködésre egyre nagyobb igény van, és egyre nagyobb tevékenységet lát el ez a szervezet. Többet költenénk a betegszállításra, és többet költenénk azokra a civil szervezetekre, amelyek az egészségügy területén tevékenykednek. Ezeket a kormány rendre ugyanazzal a támogatással, egyébként egy méltatlanul alacsony támogatással illeti, éppen ezért esetenként 20, illetve 50 millió forinttal növelnénk meg az ő támogatási összegüket.

(15.00)

Így például a Magyar ILCO Szövetség, a Magyar Gyermekekongológiai Hálózat vagy például a Magyar Rákellenes Liga költségvetési forrásait is, illetve teljesen újként a Mályvavirág Alapítványt kívánja a Jobbik támogatni, hiszen ez végez méhnyakrák-szűréseket, illetve méhnyakrákban megbetegedett személyeknek a rehabilitációját és diagnosztizálását, amely az elmúlt a tevékenységében is igen fontos és kiemelten támogatandó cél. A Magyar ILCO Szövetség egyébként 2016-ban ünnepli alapításának 30. évfordulóját, ezért is gondoltuk kiemelten fontosnak támogatásukat, de a Magyar Rákellenes Liga is jubilálni fog a 25. évével. Mindenképpen szükséges a Magyar Gyermekekongológiai Hálózatot azzal az 50 millió forinttal támogatni, amelyet a Jobbik javasolt, hiszen az előző évben megtörtént beszerzésük mutatja, hogy ismételtelen olyan gyermekongológiai ellátást végző intézményeknél van eszközhiány, amelyek

egyenkénti 6 millió forintos beszerzésével gyakorlatilag egy teljes országos lefedettséget és egy géppark-megújítást lehetne véghezvinni, ami ebben az évben mindenképpen indokolt.

Kifejezetten fontosnak tartjuk az otthoni szakápolás fejlesztését. Ehhez nem egy óriási összeget javasoltunk, szimplán 500 millió forintot tartottunk indokoltnak, amely nem lenne más, mint 15 százalékos bérnövekedés, ennyit jelentene az otthoni szakápolásban. Így az otthoni szakápolás mellett a hospice-ban dolgozók a vizitdíjat, egyes költségeiket végre realizálhatnák, és sokkal hatékonyabban működhetne ez a kórházat és szakellátást egyébként tehermentesítő rendszer.

Nagyon fontosnak tartjuk az asszisztált reprodukció támogatását, amelyet 3 milliárd forinttal, egy olyan elkülönült, pályázható önerővel kívánunk megoldani, amelyben a gyermeket vállaló pároknak az önérejt pályázhatóvá tennénk. Pont abban segítenénk őket, hogy az egyik legnehezebben elérhető forrást könnyen megkapják, és ezzel a súlyos népességfogyás ellen valamit tegyünk. De nagyon fontosnak tartom kiemelni, hogy a miskolci Ferenczi Sándor Egészségügyi Szakközépiskola tornatermét szintén rendezzük, hiszen tornaterem nélkül gyakorolnak a gyermekek, és sokszor a folyosón vesznek részt a testnevelésben.

De említhetném például a választókerzetemből a karcagi rendőrkapitányság megépítését (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amelyet 25 éve ígérgetnek folyamatosan, és még két miniszternek sem volt érkezése arra, hogy egyáltalán tegyen bármit az ügyben. Ideje ebben is lépni...

ELNÖK: Köszönjük szépen.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): ...ezt kívánja a Jobbik és ezt nyújtotta be a költségvetés egészségügyi fejezetéhez. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szintén napirend utáni... (*Tállai András: Szeretnék válaszolni!*) De erre a napirend utáni felszólalásra Tállai András államtitkár úr válaszolni kíván. Köszönöm.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést, hogy nem jeleztem, de ha már két, a 2016-os költségvetéssel kapcsolatos napirend utáni felszólalás van, gondoltuk, hogy reagálunk rá.

Lukács képviselő úr, ellenben az előző felszólalással, lényegében megismételte az általános vitában elmondottakat. Ott is jelezte már, hogy a Jobbik módosító javaslatokat szeretne benyújtani majd az egészségügyi ágazathoz, illetve egyéb fejlesztések tekintetében is. Talán itt egy kicsit részletesebben kifejtette. Nyilván ezek fontosságát, alaposágát szakmailag nem tudom itt most megítélni, azt viszont igen, hogy a benyújtott módosító javaslat for-

rásaként a rendkívüli kormányzati intézkedések tartalékát jelölte meg, és ha ezeket a módosításokat elfogadná az Országgyűlés, akkor azonnal megszegné az államháztartási törvényt. Az a javaslat, amelyet önök benyújtottak, 75 milliárd forint összegű, és ezzel megszegnénk az Áht. 21. § (2) bekezdését, mely szerint a központi alrendszer kiadási főösszegének 0,5 százaléka kell hogy legyen az általános tartalék, az pedig 82 milliárd 756 millió forint lenne. De ha elfogadnánk az ön módosító javaslatát, akkor ez rögtön lemenne 25 milliárd forintra. Tehát kicsit könnyebb ellenzékéből módosító javaslatokat benyújtani, mert nem kell figyelni más törvényi előírásokat.

Úgy gondolom, hogy az elmondott módosító javaslatok nyilván az egészségügy fejlesztését szolgálják, de szeretném elmondani, hogy a 2016-os költségvetés is tartalmaz az egészségügyben komoly előrelépést, fejlesztést. Tovább lépnek a házi orvosok, hiszen újabb 10 milliárd forintos többletfinanszírozásban részesülnek. A dolgozók bértámogatására 15,3 milliárd forint áll rendelkezésre, ebből 12,8 milliárd az orvosok és szakdolgozók mozgóbérrajuttatásának növelésére, 2,5 milliárd forint pedig a fiatal szakorvosok támogatására. De ezen túl nevesítettem 11 milliárd forint többletben részesül a szakorvosképzési támogatási rendszer kiterjesztése és átalakítása, mentőgépkocsik beszerzése; a mentésirányítási rendszer üzemeltetésére 2,5 milliárdot és az új budapesti kórház előkészítésére pedig 1 milliárd forintot szánunk. A többletkapacitások befogadására további 5 milliárd forintot tartalmaz a 2016-os költségvetés. Tehát ezek többlettámogatások az egészségügyi rendszerben.

Hadd legyen még egy megjegyzésem, hiszen módosító javaslatot nyújtott be a karcagi rendőrkapitányság új épületének beruházásához. Jó hírem van, hiszen a rendőrség 2016. évi költségvetési javaslata tartalmazza a 300 millió forintos többlettámogatást, mi több, a 2017-re történő kitekintésben további 450 millió forintot szerepeltetünk ezen a jogcímen. Tehát '16-'17-re összesen 750 millió forint van betervezve, 2016-ra a törvényjavaslatban, '17-re pedig a tervezett előirányzott költségvetésben szintén további 450 millió forint. Úgy gondolom, hogy két évre elosztva ez az összeg elegendő lesz arra, hogy Karcagon megépüljön az új rendőrkapitányság épülete.

A képviselő úrnak köszönöm a felszólalását, így a költségvetés általános vitáját napirend után is tudtuk folytatni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bodó Sándor, a Fidesz képviselője: „Hortobágy település múltja, jelene és jövője” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szinte biztos vagyok benne, ha valaki a Horto-

bágy nevet hallja, először a pusztára, a tájegységre gondol. Ez érthető is, hiszen a természet különös csodájának lehetünk szemtanúi ebben a varázslatos világban.

Az emberi tevékenység nyomai már a kőkorszakból kimutathatók a Hortobágyon. Ezt követően is minden kor rajta hagyta a maga keze nyomát a tájegységen. Hortobágy a legkorábbi helységneveink közé tartozik. István király birtokaként először 1009-ben említi a történelem. Ezt követően is nehéz idők jártak errefelé. Az idegen betolakodók, a pestisvész és az élelmiszerhiány miatt szinte elnéptelenedett a vidék. Az elnéptelenedett területeken később elterjedt a jószágtartás. Kereskedelmi útvonalak jöttek létre, pihenőhelyeként pedig csárdák épültek. Még felsorolni is jó: Látóképi, Kadarcsi, Kishortobágyi, Nagyhortobágyi, Meggyes, Patkós, Kaparó.

A Hortobágy rendkívül buja növényzettel, erdőkkel, nádrengteteggel benőtt terület volt. Ez ma már szinte hihetetlen. A holtágakon való átkelést a hidak biztosították, legnevezetesebb az 1833-ban Povolny Ferenc tervei szerint épült Kilenclyükű kőhíd, amelynek tövében 1892-től rendezik meg a hídi vásárt. 1855 után, a Tisza szabályozását követően minden megváltozott. Elfogytak a vizes területek. A puszták talán legalább annyira emberkéz műve, mint a természeté. A II. világháborút követően megkezdődött az állami gazdaságok szervezése, nagyon nagy munkaerőigény lépett fel. Az ország minden tájáról érkeztek a munkát, megélhetést keresők. Az ötvenes években megindult a csárda környéki rész betelepítése, a későbbi községközpont kiépülése, és néhány év alatt, most 50 éve, felépült egy új falu, amely 1966-ban közigazgatásilag is önállóvá vált.

Amikor a táj különleges értékeiről beszélünk, rácsodálkozunk a látóvalókra, ne feledkezzünk meg azokról az emberekről, erről a közösségről sem, akik itt élnek, mert nélkülük nem működne ez a világ. Hogyan is élték meg az elmúlt éveket, milyen tervekkel bírnak a következő időszakokra a hortobágyiak? A fejlesztéseknek alapvetően négy fő gazdája volt. Nagyon sok értékes fejlesztés gazdája volt a Hortobágyi Nemzeti Park, a Génmegőrző Kft., illetve a halgazdaság. Ezeknek eredményeit a látogatók mind a mai napig megcsodálhatják.

(15.10)

Rendkívül fontos munkát végeztek a fejlesztés területén a településhez köthető civil szervezetek is; a Madárkórház Alapítvány, a Hortobágy Fejlesztési Egyesület és a többi civil szervezet is. Komoly teljesítmény van a településen működő vállalkozások mögött, komoly erőt is jelentenek a térségben. Nagyon nehéz feladata van a települési önkormányzatnak, hiszen a falu mellett több lakott külterület is van a fennhatósága alatt, úthálózata talán a legnagyobb az országban.

Folyamatos igény van a tanyabusz-szolgáltatásra, nyertek is korábbi pályázatokon, korszerű-

södött a közétkeztetést ellátó konyha, megtörtént a régi szennyvíztelep rekultivációja. A LEADER-pályázatok keretében megújult a vízi színpad nézőtere, illetve annak környéke. Sokat dolgozott tehát az önkormányzat. Ezen eredmények mellett persze sok még a teendő is. Logisztikai központra, illetve feldolgozóüzemre van szükség a településen, illetve a környéken gazdálkodó termelők termékeinek piacra jutását segítő.

Feladat a Kilenclyükű híd környezetének rendbetétele, folyóparti sétány kialakítása, a nagycsárda környezetének fejlesztése. Szükség van a Hortobágy településen élőknek idősek otthonára, sportpályára, a közvilágítás korszerűsítésére, az orvosi rendelő felújítására, az energetikai korszerűsítésekre, a vízminőség javítására. Talán lehetne még folytatni a sort, de a legnagyobb kérdés mégis az, hogy mi lesz a lakott külterületek sorsa. Nyilván nem most, nem itt van a döntési helyzet, és hát tudjuk, hogy egy pályázati ciklus elején vagyunk. Az önkormányzat és Hortobágy közössége készül ezekre a pályázatokra.

Tisztelegjünk tehát a páratlan természeti értékek előtt, ismerjük el a település születése óta eltelt 50 év eredményeit, gondoljunk ezen az évfordulón arra a közel 1600 emberre, akiknek öröme és gondja is hozzátartozik a Hortobágyhoz. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bodó képviselő úr. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a kormány nevében a Földművelésügyi Minisztérium írásban fog majd reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Emlékezzünk a II. világháború után Magyarországról kitelepített németekre” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Három héttel ezelőtti napirend utáni felszólalásomban a második világháború után Felvidékről csonka országba kitelepített magyarok tízezreiről emlékeztem meg. Az ő megpróbáltatásaikhoz szorosan kapcsolódik a Magyarországról kiűzött németek emléke is. Már csak azért is szeretném összekapcsolni a két tragikus eseményt, mert a betelepített felvidéki magyarokat sok esetben azoknak a sváb családoknak a házaikba költöztették, akiket a kommunisták ezt megelőzően üldöztek el Németországba. Így volt ez a Bács-Kiskun megyei Hajóson és Császártöltésen is, ahol a történetek ellenére még a mai napig több ezer német ajkú polgártársunk él.

A Kárpát-medencében már ezer éve is éltek német ajkúak, de egy részüket a török kiűzése után, a XVII-XVIII. században telepítették be, a háború következtében megfogyatkozó népesség és munkaerő pótlására. Megítélésük mindvégig sokkal jobb volt a többi kisebbségénél, és ez mindmáig elmondható. A magyar-sváb együttélés a mindennapokban tehát jól

működőnek volt mondható, melynek aztán a XX. század viharos történelme vetett véget. 1946. január 19-én Budaörsön kezdődött meg a magyarországi német közösség kitelepítése. A háború végére az országban élő svábokat Hitler szálláscsinálóinak tekintették, a Harmadik Birodalom tetteiért belőlük csináltak bűnbakot, kollektíven itt tették felelőssé a német kisebbség egészét. A kiadott rendelet szerint köteles volt Németországba kitelepülni az a magyar állampolgár, aki a legutolsó népszámlálás alkalmával német nemzetiségűnek vagy anyanyelvűnek vallotta magát, aki magyarosított nevét visszanevetesítette, aki a Volksbund vagy az SS tagja volt.

A hivatalos adatok szerint 1946-1948 között 185 ezer hazai németet fosztottak meg ily módon állampolgárságától, és üldözték el a háború által pusztított, romokban heverő, megszállt Németországba. Persze, ekkor még nem vették figyelembe azt az elvet, hogy a népszámláláson történő adatszolgáltatásnak nem lehet semmilyen következménye az érintetteknek nézve. Mentességet csak azok kaptak, akik igazolni tudták, hogy hűségesekek maradtak a magyar nemzethez a nehéz időkben, hogy üldözték őket azért, mert magyarnak vallották magukat. Jellemző, hogy a rendelet eleve 10 százalékban maximalizálta a mentesíthetők létszámát.

A kitelepítésről szóló renDELETEhez kapcsolt végrehajtási utasítások azt is szabályozták, hogy a kitelepített svábok minden tulajdona a magyar államra száll. Erre azért volt szükség, mert a magyar kormány tervei szerint a Csehszlovákiából érkező magyarokat és a földosztásból kimaradt alföldi szegényparasztoKAT kívánták betelepíteni a svábok üresen maradt házaiba.

Egy gondolatmenet erejéig kitérnék arra is, hogy a már akkor is az emberi jogok és a nemzeti önrendelkezés támogatóinak szerepében tetszelgő nagyhatalmak a háborút követő potsdami konferencián hozzájárultak ahhoz, hogy Magyarország, Csehszlovákia és Lengyelország kitelepítheti német nemzetiségű állampolgárait. Erről kevés szó esik, hiszen mint tudjuk, a történelmet a győztesek írják, így ezeket az apróságokat nem részletezi a háború utáni történetírás.

Összességében elmondható, hogy a háború alatti vándorlásokkal együtt a magyarországi németiség kevesebb mint felére csökkent, alapvetően megváltoztatva ezzel a Dunántúl etnikai színezetét és felgyorsítva a maradék németiség beolvadását. A magyarországi németek összesen 640 ezer holdnyi földbirtokából a földosztás és a kitelepítések során 500 ezer hold földet vettek el. Ezeket túlnyomórészt az országon belül áttelepülő gazdáknak, kisebb részben a Csehszlovákiából menekülő magyaroknak adták. 60 400 házból 15 650 maradt a svábok tulajdonában.

A nagyszámú német ajkú közösségből származott, illetve német felmenőkkel bírt mások mellett: Puskás Ferenc, Gundel János, Hauszmann Alajos, Hild József, Kitaibel Pál, Semmelweis Ignác, Munkácsy Mihály, Herczeg Ferenc, Liszt Ferenc vagy éppen Ybl

Miklós, és még sorolhatnám a neveket. Rajtuk kívül is sok olyan alakja volt történelmünknek, közéletünknek, akik büszke német identitásuk mellett magyar önazonossággal is bírtak, és a közös haza jólétének érdekében tevékenykedtek.

Emlékezzünk hát tisztelettel egykori német polgártársainkra, akik a társadalom hasznos tagjaiként több száz évig köztünk éltek. Segítsük őket kultúrájuk megtartásában, hagyományaik ápolásában, hiszen ezzel is hazánkat, Magyarországot erősítjük. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. „A gyermekek jelentik a mosolyt a jövőben” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik-képviselőcsoportból.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Május utolsó vasárnapján ünnepeljük a gyermeknapot, gyereknapot, és ez egy jó alkalom arra, hogy áttekintsük azt, hogy a magyar társadalomban, a magyar politikában mit is jelent a gyermek, mit jelentenek a gyermeket nevelő családok, hogyan segítjük őket abban, hogy a kívánt gyermekeiket világra tudják hozni.

1980 óta fogy a magyarság lélekszáma, tehát 35 évet elvesztegettünk, 35 éve arról beszélhetünk, hogy a magyar emberek száma nem növekszik, a magyarság nem gyarapodik, hanem fogy, zsugorodik. És ez csak a csonkaországi statisztikát jelenti, ha a határon túli területeket is hozzácsatoljuk, akkor még rosszabb a helyzet.

Ha a családátogatási rendszert vesszük figyelembe, akkor azt mondhatjuk, hogy 2011 óta a családi adókedvezmény mértéke változatlan. A második gyermek után járó emelést pedig a tavalyi évben kétszer ígérte meg a kormányzat, hogy idén január 1-jétől, tehát 2015-től bevezetik, nyilván két kampány is volt, amikor erre szükségük volt, majd nem történt semmi. Jövőre lehet elkezdni egyáltalán a második gyermek után járó családi adókedvezmények növelését.

Számos alkalommal felvetette e tekintetben is a Jobbik azt, hogy erre igenis égető szükség van, ugyanis nemcsak a három gyermekről kell beszélni, és nemcsak a háromgyermekeseket kell segíteni, hanem a magyar társadalomban igenis az is probléma, hogy a családok nem jutnak egyről a kettőre, tehát a második gyermek világra segítését is támogatni kell. Ezért javasoltuk többször is, hogy az adókedvezmény mértékének növelése mellett az egyéb kedvezményeket is már két gyermek után is ki kellene bővíteni. Gondolhatunk a nyári szünet közeledtével a táboroztatásra, de említhetném az étkezési támogatást, illetve az utazási támogatást is.

Az a helyzet, hogy három gyermek esetén ezeknek majdnem mindegyike teljesen ingyenes, míg két gyerek nevelése esetén ezek tekintetében egyáltalán nem jár kedvezmény a családoknak. Úgy gondoljuk, hogy ezekre is ki kellene terjeszteni, nem a háromgyermekesek rovására.

(15.20)

Hiszen ha azt tekintjük célnak, hogy a Magyarország lélekszáma növekedjen, akkor valóban az az ideális családmodell, ha mindenki legalább három gyermeket nevel. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy a Magyarország lélekszáma sajnos olyan mértékűre zsugorodott, hogy most már minden szülőképes korú nőnek négy gyermeket kellene vállalnia ahhoz, hogy a kívánt lélekszámot Magyarországon el tudjuk érni.

Sürgető szükség van arra, hogy a bölcsődei gondozási díjat eltöröljük. Ezt az Orbán-kormány vezette be, a második Orbán-kormány tette fizetőssé a bölcsődéket. Most már nemcsak a gyermek étkeztetéséért kell fizetni ezekben az intézményekben, hanem a gyermek ott-tartózkodásáért is. Mindez azért is különösen hátrányos demográfiai szempontból, mert a nőknek a munkába történő visszakérülését, visszajutását akadályozza. Most már azt mondhatjuk, hogy harminc évvel ezelőthöz képest megfordult a tendencia, tehát azokban az országokban sikerült a demográfiai válságot csökkenteni, tehát a születésszámot növelni, ahol a nők munkába állását segíti a kormány.

Harminc évvel ezelőtt Magyarországon más volt a helyzet. Akkor sokkal inkább arra volt igény a nők részéről, hogy minél tovább otthon legyenek. Ma már fordított a helyzet. Éppen ezért nemcsak arra van szükség tehát, hogy a nők munkába állását, a szülés utáni visszatérését a munka világába segítsük, hanem arra is szükség van, hogy biztosítsuk számukra a gyermekek napközbeni ellátását, bölcsődéket, óvodákat. Ezzel a szemlélettel ellentétben a bölcsődei gondozási díj bevezetése, ami a családokra újabb terhet ró.

A nyári gyermekfelügyelet kérdése sincs megoldva. Sajnos, a családok egymást követően kénytelenek kivenni a szabadságukat, tehát egyszer az apa van szabadságon, ezt követően az anya azért, hogy a gyermekük felügyeletét nyáron biztosítani tudják. Ezért javasolja a Jobbik a táboroztatási kedvezmények növelését és a családbarát munkahelyek létrehozását. Nagyon nagy szégyen, hogy Magyarországon néhány mult cég csupán az, amely megengedi, hogy az anyák bevigyék a munkahelyükre a gyermeküket és ott felügyeletet biztosítsanak számukra. Nemcsak a munkahelyeken kellene ezt megteremteni, hanem egyébként a felsőoktatásban is, ugyanis az anyák életkorának kitolódása az első gyermek születésénél szintén egy olyan rendkívül súlyos probléma, ami a demográfiai válság súlyosbodásához vezethet.

A következő évben a családbarát munkahelyek támogatására a költségvetésben körülbelül ugyanannyi pénz jut, mint a Tom Lantos Intézet támogatására, pedig úgy gondolom, hogy sokkal súlyosabb, valóban nemzetstratégiai kérdéssről van szó. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett... *(Dr. Rétvári*

Bence jelzésére:) Bocsánat, nem láttam a jelzést. Köszönöm szépen. Dúró Dóra képviselő asszony napirend utáni felszólalására fog válaszolni a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igazából a képviselő asszony felszólalásában csak pár félmondatot kellett volna kicserélni, és akár egy nagyon szép kormányzati beszámoló is lehetett volna az elmúlt öt év családbarát intézkedéseiről, hiszen ezek az intézkedések valóban szinte példa nélküliek az előző 25 év rendszerváltás utáni magyarországi történetében, hiszen a családpolitika, a családtámogatások olyan mértékben bővültek ki, amire kevés példa volt. Volt is ok, amiért ezt bővíteni kellett, hiszen történelmi mélypontra esett Magyarországon a termékenységi arányszám. Egy szülőképes korú nőre az előző kormányzati ciklus legelején már csak 1,21-1,26 gyermek jutott, és ezt sikerült a legutóbbi negyedévekre 1,41-re felemelni, tehát érzékelhető ez a változás.

Több gyerek születik immáron 20 hónapja folyamatosan. Az az ütem, amit ön is mondott, hogy lassan több mint 30 éve tartó népességfogyás üteme lassulni kezdett, hiszen egyre több gyermek látott napvilágot szerencsére, és ez folyamatosan immáron másfél, lassan két éve tartó tendenciaként jelenik meg. Ez nyilván azért lassabban jelenik meg, hiszen a gyermekvállalással kapcsolatos pozitív kormányzati intézkedések legalább 9 hónappal az intézkedés meghozatala után hozhatnak eredményeket, de általában inkább azt mondhatjuk, hogy egy-két év után. Igyekezünk az előző ciklusban stabilitást tenni a családpolitikai rendszerbe, hiszen a családok védelméről szóló sarkalatos törvény immár a legfontosabb családtámogatási elemeket kétharmados formában tartalmazza. Ez azt jelenti, hogy ezeket feleslegessé eltörölni nem lehet. Nyilván van, akikben él még az emlék a 2002 utáni időszakról, amikor két év alatt a Medgyessy-kormány leépítette az első Orbán-kormány családpolitikai támogatásait. Igyekezünk ennek a lehetőségét megakadályozni úgy, hogy minden család immáron kétharmados törvényben körülbástyázott lehetőségekkel éljen a későbbiekben. Ha a legutóbbi adatot nézem, az előző három hónapban - január-február-március - a korábbiakhoz képest 3,3 százalékos az emelkedés a megszületett gyermekek számában. Bízunk benne, hogy ez a tendencia tovább folytatódni.

Szerepet játszott ebben a családi típusú adózás rendszere. Ön is nagyon jól tudja, képviselő asszony, hogy több százmilliárd forint, ami a családoknál maradt. Havonta átlagosan egy átlag magyar család 20 ezer forinttal többől tud gazdálkodni annak következtében, hogy bevezette a kormány a családi típusú adózás rendszerét, és 2014-ben, '14. január 1-jétől a járulékokra is kiterjesztette ezt. Ez pedig azt jelentette, hogy pontosan azoknak a családoknak

nyújtotta a legnagyobb kedvezményt, akik a legkevesebb jövedelemből élnek. Éppen ezért - mint ahogyan arról ma már itt beszéltünk a parlamenten belül is - a gyermekek aránya, a gyermekes családok aránya a szegény állampolgárokon belül csökkenni is tudott.

Ugyanakkor nyilvánvalóan a gyermekvállaláshoz nemcsak ezek a fajta családi adózási rendszerből adódó előnyök fontos támasztékok, hanem ugyanígy fontos mellette a családi otthonteremtési kedvezmény, amely július 1-jétől vehető igénybe. Bízunk benne, hogy sok-sok ezer családnak teremti meg a lehetőséget arra, hogy egy gyermekszobához hozzájáruljon, hogy amikor bővítik a lakásukat, új lakást vásárolnak, akár használt, akár új lakást, akár építkeznek, akkor abban a gyermekszobát ezzel a családi otthonteremtési kedvezménnyel tudják megteremteni. Ennek az értéke 3 millió forint fölé is csúszhat, amit valaki adott esetben, függően attól természetesen, hogy hol él az országon belül és hány gyermeket vállal, ennek következtében állami támogatásként megkaphat.

Ugyanígy az adótörvényekben is jól látható, hogy a kétgyermekes családok számára a családi adókedvezmény összege duplájára fog nőni több év alatt természetesen. A gyermekek elhelyezésével kapcsolatban, amit indokkal hozott elő képviselő asszony, csak azt nem tette hozzá, hogy 25 százalékkal nőtt a bölcsődék és családi napközik férőhelye, 37 ezerrel 47 ezerre, míg a kormányalakítás időpontjában 2010-ben a három év alatti gyermekek 13 százaléka számára állt csak rendelkezésre ilyen férőhely, addig ez tavalyra már 16-17 százalékra nőtt, tehát érezhető itt is a bővülés.

Szintén fontos, hogy ha bölcsődékről és óvodákról beszélünk, nemcsak a kapacitások növekedése, hiszen itt is másfél, illetőleg háromszoros sebességgel bővít és épít kapacitásokat ez a kormány a megelőző időszakhoz képest, hanem az is, hogy ezekben az étkezést is ingyenesen biztosítja azoknak a gyermekeknek, akiknek a családjában az egy főre eső jövedelem a minimálbér 130 százalékának nettójánál kisebb összegű, így tehát a családok körülbelül 90 százaléka ingyenes étkezést kap, emellett pedig felmenő rendszerben immáron három évfolyamban is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* ingyenesen kapják a tankönyveket, ami szintén a családok válláról vesz le terheket. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr.

Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Teleki László MSZP-s képviselő úr: „A gyerekszegénységről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tovább folytatva azt a gondolatmenetet, amit már az előző felszólalásomban kifejtettem, bizony nagyon nagy a baj a gyerekszegénység esetében és a gyermekehe-

zés esetében, mert a legutolsó adatok, amiket láttam, azt gondolom, mindenkit megdöbbenetnek. A napokban jelent meg egy hír az ELTE Társadalomtudományi Kara és a Gyermekétkeztetési Alapítvány közös felmérése alapján, amely egy települést mért kimondottan, egy Nógrád megyei település kisközségét, ahol még a kétezres években mintegy 80-85 százalékos volt a gyerekszegénység, ma pedig 95 százalékos a gyerekszegénység. Egy tíz elemből álló alapszükségletet tartalmazó listát készítettek. Ez azt jelenti, hogy minden alapvető dolgot felmértek, és ez alapján jött ki ez a szám.

Azt gondolom, lehet vitatkozni nagyon sok esetben ezekkel a dolgokkal, de nem érdemes; azért nem, mert inkább tenni kéne annak érdekében, hogy a gyerekszegénységet fel lehessen számolni.

(15.30)

Az én értékrendem szerint - ahogy egyébként régen is mondtam, és most is tartom azt - egyetlen gyermek sem éhezhet, egyetlen gyermek sem szabad hogy éhezzen akár a nyári, akár a téli időszakban. Örülök neki, hogy államtitkár úr itt van, és ha reagálna, meg is köszönném neki. Amit mondtott, hogy most emelkedtek az összegek, én természetesen elfogadom, viszont azt nem nagyon látom, államtitkár úr, hogy az az emelkedett összeg az általános iskolásokra és mondjuk, az óvodai és bölcsődei ellátottakra hogy tud igazán fókuszálódni, tehát hogy tudja majd kiszolgálni.

Tudjuk, hogy a bölcsődében nagyon rövid szünet van, és ott lehet látni azt, hogy talán jobban meg lesz oldva, és az óvodában is, ha ez így igaz, hogy rövidebb szünet van, viszont azt gondolom, az általános iskolásoknál jelentkeznek a problémák, és nemcsak az alsó osztályokban, hanem a felső osztályokban, akár a 8. osztályban is megjelenhetnek a problémák. Ebből adódóan én azt gondolom, hogy nemcsak számszerűségében kell felkészülni erre a problémára, hanem a megszervezésére is. Én tudom, hogy önkormányzatok készen állnak, csak nagyon sokszor kaptuk azt a jelzést, hogy nincsen elég forrás rá - a tavalyi és tavalyelőtti években is lehetett hallani -, nincsen annyi forrás, amennyi szükséges lenne ahhoz, hogy a gyermekekéhezést valamilyen szinten vissza tudjuk szorítani. Ezért azt gondolom, hogy ez nagyon fontos.

Őn is említette, és én is szeretném újra ebbe a kérdésbe visszahozni a foglalkoztatást, mert nem a segélyezést, hanem a munkát kellene preferálnunk, hogy a munka alapján próbáljuk meg a megélhetést biztosítani, és akkor nem lesz szükség segélyezésre. Én ezzel tökéletesen egyetértek, viszont azt látom és azt érzékelem, hogy nincsen elég munkahely - ahogy elmondtam az előbbi felszólalásomban -, azért nincsen elég munkahely, mert a közfoglalkoztatást egy nagyon hasznos dolognak tartom, viszont nem tud kitörni az elsődleges piacra, vagy nagyon ritkán tud kitörni az a személy, aki ebbe a spirálba belekerül,

mert egyre nehezebben tud kitörni az elsődleges munkaerőpiacra. Hogy lesz ez a kérdés majd kezelve? Mert ha továbbra is azt akarjuk elérni, hogy csak a segélyezés álljon rendelkezésre, akkor nagyon nehéz ezt a kérdést jól és adekvátnan kezelni.

Ezért tehát nagyon fontosnak tartanám - majd újra elmondom -, amit az Európai Unió is előírt, hogy egyre jobban szűküljön az a lehetőség és az az adottság, amely csak a közmunkára, a közfoglalkoztatásra próbál meg fókuszálni. Ezért fontosnak tartanám, hogy a kormány azzal a kérdéssel foglalkozzon, hogy az elsődleges munkaerőpiacra hogy tudja eljuttatni azokat a munkavállalókat, akiket el kellene juttatni.

Nagyon fontosnak tartom a szegénység kérdése kapcsán megemlíteni a romaszegénységet. Nem szeretném különválasztani, mert teljesen mindegy számomra, és gondolom, mindenki számára, hogy roma vagy nem roma az illető, aki éhez, egyetlenegy fontos, hogy tegyünk róla, hogy ne éhezzen, de vannak olyan romák, akik a perifériára szorultak, nekik viszont sokkal nehezebb a megélhetésük.

Említette a foglalkoztatást az előbbi kérdéskörömnél. Szeretném jelezni, államtitkár úr, hogy abból a környezetből, amiről én beszélek, nem tudnak elmenni munkát vállalni, abból a környezetből nem tudnak elmenni tanulni, abból a környezetből legfeljebb szegregált oktatásban tudnak részt venni, mert a település jómódú diákjai máshova mennek el tanulni.

Ezért tehát én azt gondolom, van ebben a dologban olyan kérdés, amire nagyon korrekt választ várunk, és nemcsak a Magyar Szocialista Párt részéről, hanem azok részéről, akik kint a szegénységben élnek, és olyan körülmények között élnek szegénységben, amely néha embertelen is.

Köszönöm, és ha válaszol, azt külön megköszönöm. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót a válaszadás lehetőségével Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a lehetőséget és a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sok kérdést érintett képviselő úr, érintette a közfoglalkoztatást, érintette a köznevelést, és érintette a szociális segélyezést. Mi továbbra is a legátfogóbb megoldásnak a munkahelyteremtést tartjuk, hiszen nyilván a gyermekek számára az a legjobb, ha szüleik adnak nekik enni, nem pedig, ha az államon keresztül jut el hozzá napi többszöri, egészséges és megfelelő minőségű étel. Éppen ezért tartottuk fontosnak, hogy a közfoglalkoztatásba kerüljenek be azok akár százezres nagyságrendben is, akiknek reális lehetőségük a munkaerőpiacon elhelyezkedni nem lenne.

Amit ön olvasott, ismertetett itt nemzetközi felmérést, talán nem számol azzal, hogy azok az embe-

rek, akik a közfoglalkoztatásban vannak, akár nagyon hosszú évek óta, öt éve, tíz éve vagy tizenöt éve nem dolgoznak, nincs munkahelyük. Nekik piaci munkahelyük nagyon-nagyon nehezen lesz, mert minden vállalkozó nyilván olyan embert szeretne bevenni a cégébe, akinek friss munkatapasztalata van, és csak pár hete vagy pár hónapja munkanélküli, nem olyat, aki tíz éve nem dolgozott és már teljesen kijött a rutinból. Nekik csak az állam tud segíteni. Nekik csak a közfoglalkoztatás tud segíteni. Ha nem lenne közfoglalkoztatás, ezek az emberek teljesen magukra lennének hagyva.

De abban természetesen egyetértünk, hogy nem ez lenne az a végső állomás, ahol szeretnénk, ha lennének, ezért is hívjuk Start-munkának, ezért is csak 11 hónapra szólhat egy évben, hiszen arra ösztönözzük őket, hogy az érezhetően magasabb összegű, legalább minimálbéres vagy még magasabb összegű állásba menjenek át. Ezért van különbség a Start-munka vagy közfoglalkoztatási munkabér és a minimálbér között, hogy érezhető legyen az átlépés, és minél többen törekedjenek arra, hogy ilyen munkahelyet is találjanak maguknak.

Ettől függetlenül - ahogy mondtam már a mai napon önnek is - több százezerrel, 400 ezer fővel nőtt a foglalkoztatottak száma, a munkanélküliség is csökkent negyedmillióval, és látjuk, hogy hónapról hónapra egyre jobbak a foglalkoztatási számok. Ehhez az kellett, hogy munkahelyvédelmi akciótervben megvédjük a gazdasági válság negatív hatásai ellenére az emberek munkahelyét, és mellé kellett a közfoglalkoztatás, ami eddig a segélyek világában nagyon nehezen megélő vagy a megélhetés határán lévő embereknek segített. Ha szimplán költségvetés-tervezési szempontból nézem, a költségvetésnek elvi szinten sokkal egyszerűbb segítyeket folyósítani, hiszen egyszerűbb megszervezni, és sokkal kevesebbe kerül. Egy közfoglalkoztatott háromszor annyiba kerül, mint egy segélyezett, de bízunk benne, hogy a családoknak így tudunk hosszú távon többet segíteni. Ennyit a közfoglalkoztatási részről.

A köznevelési részről. Nyilván az is fontos, hogy valaki az iskolába eljárjon. Ön is tudja, hogy 29 ezer környékén volt azon gyermekek száma, akik igazolatlanul 50 óránál többet hiányoztak öt évvel ezelőtt. Aki nem jár iskolába, az nyilván nem fog tudni kitörni a szegénységből. Nyilván azok nem járnak iskolába, akikkel a legkevésbé törődnek a szüleik, ezért vezettük be, hogy a családi pótlék helyett ők, akik iskoláskorúak, iskoláztatási támogatást kapnak, és így 29 ezerről 16 ezerre csökkent azoknak a száma, akik 50 óránál többet hiányoznak az iskolából. Tehát ennek az intézkedésnek a következtében is 13 ezerrel több gyermeknek van lehetősége a tanulás révén kitörni abból az élethelyzetből, amiben van, ez nagy valószínűséggel az esetek többségében egy nagyon szegény családi háttérrel jelenthető.

Azért is fontos bemenni az iskolába meg az óvodába is - ami szintén hároméves kortól kötelező -, mert ott viszont legalább napi háromszori egészsé-

ges - délben meleg - étkezést kap. Aki tehát már jövő szeptembertől óvodába jár, iskolába jár, és a család jövedelme - ahogy erről ma már többször szó esett - a minimálbér 130 százaléka nettó értékénél alacsonyabb - ebbe esik a bölcsődés- és óvodáskorúak körülbelül 90 százaléka -, ők mind ingyenesen kapnak enni. Ez is a gyermekéhezés, a gyermekszegénység elleni egyik legfontosabb intézkedéscsomag, hiszen így ott az óvodában és nyilván a jelenlegi szabályok szerint a szociálisan rászorulóknak, legalább háromgyermekesek - és még lehetne sorolni - az általános iskolában is ingyenesen kapnak naponta többször enni. Ez is több százezer diák számára jelentett kedvezményt eddig is, és jelent jóval többnek majd szeptember 1-jétől.

Ezért duplázta meg az előző öt évben a kormányzat a gyermekétkeztetésre, a szociális étkeztetésre szánt összegeket, és emeli tovább a következő évi költségvetésben is, a nyári időszakban pedig az idei 2,6 milliárd forint után, ami nyilván a tavalyihoz képest emelkedés, hiszen az 2,4 milliárd volt, ha jól emlékszem, idén már 3 milliárd forintos összeget jelent. Tehát ez is érezhetően növekedett, és bízunk benne, hogy minél több gyerekhez eljut, akár csak az ételcsomagprogram, a rászoruló személyeket támogató operatív program. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Pusztulás - Dél-somogyi falujárás III.” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs jobbikos képviselő úr. Öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ért már az irányú kritika kormányparti képviselő részéről, mely szerint a dél-somogyi, illetve a vidéki életet olyan sötét színekkel ecsetelem, hogy a hallgatóságnak a beszámoló után kedve támadna az ereit föl vágni. Nos, attól tartok, hogy újabb dél-somogyi falujárásaim eredményeivel szintén nem tudom majd megugrani azt a hurráoptimista mércét, amit itt egyesek elvárnak, de nyilvánvalóan ez nem a valóság hibája, hanem pusztán a szubjektív látásmódomnak köszönhető.

(15.40)

Hát akkor haladjunk szépen sorjában! A 170 fős Komlósdon - a kormányfői terminológia szerint - igencsak kalandvágyó lehet a lakosság, hiszen a polgármester úr szíves közlése alapján mintegy 27 helyi lakos már valahol Nyugaton keresi a boldogulását, no meg az izgalmakat. De a nyomorúságos fizetések ellenére az itthon maradók sem renyhe dologtalanságban töltik napjaikat, hiszen találkoztam olyan falubelivel, aki havi 14 ezer forintért is eljár dolgozni, hogy kiegészíthesse kevéske előnyugdíját, a falu közmunkásai, akik szinte mind asszonyok, pedig éppen betonoztak ott jártamkor. Noha nem éppen nőknek való munka, de csinálják, mert a számlákat

fizetni kell, és most ez a feladat. Valószínűnek tartom egyébként, hogy a félmillió Gucci vagy Louis Vuitton ridikülöket hordó, lehetetlenül szűk öltönyökben páváskodó egynémely politikusficsúr nemes egyszerűséggel a nadrágjába rondítana, ha egész nap olyan nehéz talicskákat kéne tologatnia.

A következő meglátogatott falu, a hetven éve még 1200 lelkes, akkor színmagyar református település, Istvándi volt. Az elöregedés problémája, az ebből egyenesen következő népességfogyás és az ezzel szoros összefüggést mutató, mind nagyobb arányokat öltő etnikai átrendeződés folyamatai alapjaiban határozzák meg ennek a községnek a sorsát is. Egykor a magyar paraszti létforma esszenciáját hordozta, de mindez mára a semmibe veszett, a történelem viharai és a XX. század második felének vidékpusztítása teljesen felőrölték a hajdan virágzó falut. A halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított, szétvert és mostanra csonka társadalmú, óriási munkanélküliségi rátával küszködő, tartós, normális perspektívát nyújtó munkahelyekben szűkölködő, 650 fős, nagyrészt beás cigányok által lakott Istvándi nem örvend jó hírnévnek a dél-somogyi települések sorában.

Az ősszel megválasztott cigány származású, fiatal, agilis polgármesternek - egykori tanítványom férjének -, akivel vagy két óra hosszat róttam a falu utcáit, és beszélgettem a gondjaikról, elképzeléseikről, viszont feltett szándéka, hogy visszaszerez valamit az elvesztett presztízből. Szavai elhivatottságról tanúskodtak, de az eddigi tettek és a felvázolt elképzelések is ezt támasztották alá.

Maga is dolgoz, kétkezi munkát nem megvető ember lévén, önkormányzati kertészetet létesített, és kamerarendszer kiépítésén fáradozik, és a cigányság integrációját nem a zsákutcát jelentő, liberális jogvédő maszlag révén kívánja elérni. Szemléletváltásról, az ott élők mentalitásának megváltoztatásáról, a szülői példa fontosságáról is beszélt, arról, hogy tanulni kell, ha pedig ki akar valaki törni, akkor magának is mindent el kell követnie annak érdekében, és nem várhat mindent a társadalomtól, az államtól.

Poroszos regula van - mi tagadás, ennek híre vezérelt a faluba -, ami miatt egyébként a sorba nem szívesen beálló, a cigányság becsületese részére is szégyent hozó, társadalomból kiilleszkedett elemek olykor terrorral vádolják.

A felújítás alatt álló református templom mellett az is világossá vált, hogy a történelmi egyházak - az állami segédlet híján is - sajnos messze nem töltik be azt a kiemelt és történelmi szerepet, ami a cigányság integrációja során rájuk hárulna, egyébként a Jobbik elképzelései szerint is.

Mint említettem, a községnek nincs jó híre. Sokan kerültek, mint amolyan ellenséges törzsi terület, ahová belépni sem tanácsos. Az új polgármester feltett szándéka, hogy normális faluvá teszi Istvándit. Kitartást, sok sikert kívánok innen is a munkájához! Csak nehogy a végén őt is betámadja majd az Amnesty International, mondván, egy megátalkodott

jobbikos náci. Mindenesetre már az is roppant gyanús lehet majd a mindenhol fasisztaveszélyt vizionálók számára, hogy a második világháború hősi halottjainak tiszteletére állított emlékmű környezete példás rendben van tartva.

Utóiratként azért valamit elmondanék. Kedves Zsiga Marcell! Önnek pedig mindenhol azt üzenik, hogy ha tényleg úgy gondolja, hogy havi 47 ezer forintból meg lehet élni, akkor jöjjön el, próbálja ki; a többit a tisztelt Ház tekintélyére való tekintettel most inkább nem idézném. Viszont kormánypárti képviselőtársaimat arra kérem *(Az elnök csengetésével jelzi az időkeret leteltét.)*, támogassák a Jobbik vidékmentő költségvetési módosító elképzeléseit. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Nagy István államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Többször vitattuk meg és beszéltünk már Somogy problémáiról, és az az igazság, hogy most hallottam öntől azt, ami a kulcs: akarnak ők, saját maguk kitörni abból a helyzetből, amibe a történelem és a történelmi helyzet belekényszerítette őket. Ez a kulcs, ez a megoldás ahhoz, mert minden egyes kormányzati segítség, minden egyes támogatás hiábavalóság, és mindig kevésnek fog nyilvánulni akkor, ha nincs mögötte olyan szándék, olyan akarat, hogy önmaguk is akarnak tenni azért és megküzdenek azért, hogy kilábaljanak abból a helyzetből, amibe a történelem belesodorta akár Istvándit is.

A kormány célja, hogy a vidék társadalmi és gazdasági folyamataiban szemmel látható, minden érintett számára érezhető javulás következzen be. Ennek érdekében olyan vidékfejlesztési programok megvalósítására törekszünk, amelyek az emberek és a közösség értékeire építve, a hagyományokat ápolva, a természeti erőforrásokkal fenntartható módon gazdálkodva, a mezőgazdaságot fejlesztve nyújt esélyt a vidéki élet megbecsültségének helyreállítására.

A fentiek szellemében a nemzeti vidékstratégiában alkalmazott és megfogalmazott nemzeti programok egyikeként jelenik meg az aprófalvas térségek fejlesztési programja is. Ezen települések infrastruktúrája többnyire fejletlen, a helyi szolgáltatások színvonala legtöbbször alacsony, ami sokszor a rossz elérhetőséggel, az ingázás kényszerével találkozunk. Mindezekből adódóan az aprófalvak népességmegtartó ereje alacsony, esetükben a demográfiai erózió erőteljesen érvényesül. E falvak fejlesztésére az elmúlt esztendő uniós forrásai mellett külön program indításának szándéka is megfogalmazódott.

A fejlesztés alapjaként az agrárgazdaságot, az agrárgazdaságon alapuló közfoglalkoztatást, a szociális gazdaságot, a turizmust és rekreációt már eddig is számos intézkedéssel segítettük. A szociális ellátórendszer működésének alapelve, hogy a munkaerőpiacról kiszorult személyek megélhetését első-

sorban a foglalkoztatás ösztönzésével kell megteremteni, ezen elv mentén alakult át a pénzbeli szociális ellátások rendszere 2015. március 1-jétől. A megvalósult intézkedések eredményeképpen az állam és az önkormányzat segélyezéssel kapcsolatos feladatai világosan elválasztásra kerültek.

Az új rendszerben az állam vállal felelősséget a kötelezően biztosítandó ellátások finanszírozásáért. Ilyen ellátások az aktívkorú, az időskorú, valamint a hozzátartozójukat ápoló személyek részére nyújtott jövedelemplólló ellátások, az egészségi állapottal összefüggő kiadásokat fedező közgyógyellátás és a szociálisan rászoruló személyek egészségügyi ellátása. Ezeknek az ellátásoknak a finanszírozásához 2015. március 1-jét követően az önkormányzatoknak nem kell hozzájárulniuk. Amint már korábban említettem, az állam által biztosított ellátások finanszírozása 2015. március 1-jétől teljes mértékben a központi költségvetésből valósul meg, így az önkormányzatoknak ettől az időponttól nincs szerepük ezen ellátások fedezésének biztosításában, ami tény, hogy az önkormányzatok válláról komoly terhet vesz le.

A helyi segélyezés forrása elsődlegesen a helyiadó-bevétel, azonban a megfelelő adóerő-képességgel nem rendelkező önkormányzatok a központi költségvetésből támogatásban részesülhetnek; e célra az idei költségvetésben 30 milliárd 124 millió forint áll rendelkezésre. A kormány célja az, hogy a munkavégzés lehetőségét mindenki számára biztosítsa, így a nehéz anyagi körülmények tartós javításának eszközét tegye elérhetővé a jelenleg segélyből élő emberek számára. Annak érdekében, hogy a 22 800 forint összegű segély helyett minél többen bérből teremthessék meg a megélhetésükhöz szükséges jövedelmet, 2015-ben jelentősen, 2014-hez képest közel 40 milliárddal emelkedett a közfoglalkoztatás céljára rendelkezésre álló forrás, így erre a célra 270 milliárd forint áll rendelkezésre. A 2016. évben a közfoglalkoztatás céljára rendelkezésre álló forrás további növekedése várható.

A napi munkába járás, ingázás igényeihez illeszkedő közösségi közlekedés fejlesztése, az aprófalvak gazdasági létalapját biztosító gazdasági tevékenységek fejlesztése, a helyi vállalkozások támogatása, a szociális gazdaság kialakulásának, működésének ösztönzése mind kiemelt figyelmet kaptak eddig is és kapnak is a továbbiakban.

A kormányzat az ezer fő alatti népességgel rendelkező települések számára összesen 70 milliárd forintot szán a 2014 és 2020 közötti támogatási időszak alatt. Azt gondolom, minden pénz csak akkor ér valamit, ha tenni akaró, dolgos emberek vannak a másik oldalon, és közösen akarjuk megoldani ezt a nehéz helyzetet. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „A szezon végén” címmel napirend utáni felszólalásra

jelentkezett Varga László MSZP-s képviselő úr. Öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a végére ér a magyar labdarúgás egy-egy szezonnak, általában értékelni szoktuk itt is az önök intézkedéseit ennek kapcsán, hiszen önök tették a politikájuk homlokerévé a magyar labdarúgást azáltal, hogy egyre-másra fideszes képviselők lettek egyes klubok vezetői, illetve milliárdokat költenek olyan típusú beruházásokra, mint például a felcsúti stadion. Így érdemes talán végignézni, hogy milyen eredménye van az elmúlt öt évnek.

Egyrészt milliárdok mennek olyan csapatok stadionjaira, amelyek jövőre sajnos - nem sajnós, de tény - a harmadosztályban indulhatnak. Egy pikírt újságcikk is született ennek kapcsán, amely éppen azzal foglalkozott, hogy tulajdonképpen nem nagyon lesz még egy olyan harmadosztályú bajnokság a világon, amelynek ilyen színvonalas stadionjai lennének, vagy néhány év múlva, ha minden megvalósul. Talán Angliát tudnám ehhez hasonlítani, de azt gondolom, nem biztos, hogy ebben kéne Angliához felzárkózni ezekben az években.

Nyilván ez az újragondolását teszi szükségessé számos beruházásnak. Talán értelmetlen több helyen ilyen színvonalú és nézőszámoknak lehetőséget biztosító stadionokat építeni.

De ha már nézőszámok: ezek siralmasak ezekben az években. Egyre-másra csökkennek a nézőszámok. Több olyan internetes portál foglalkozott azzal, hogy ezek még kozmetikázott nézőszámok is, úgymond többet hallani, mint amennyi a valóság. Néhány meccstől eltekintve ez általános. Azt mondták, hogy van szükség intézkedésekre, szigorításokra, szurkolói kártyára, regisztrációra, és majd jönnek újabb szurkolók, jönnek majd mások azok helyett, akik ma meccsre járnak. Túl azon, hogy ez egy felháborító mondat és kitétel volt, pont azokkal szemben, akik a legnehezebb időszakában is kitartottak a magyar labdarúgás mellett, nem is jött senki. Ez jól látszik abból, hogy számtalan mérkőzés zajlott le néhány száz néző előtt. Talán szimbolikus volt ennek keretében a Pápa utolsó mérkőzése, amely mérkőzés végén még le is kapcsolták a világítást.

Én azt gondolom, azért nincs hangulat, mert nincsenek ott a szervezett szurkolói csoportok, a hangulat hiánya meg elrontja a családok szórakozását. Tehát érdemes ezt a kérdést is újragondolni. No pláne, hogy a szurkolói kártya bevezetése is azért történt, mert sokuk állítása az volt, hogy ezzel lehet majd a bűnözőket kiszűrni a stadionokból, aztán megiscsak az egyik MLSZ elnökségi tagot érte a Quai-estor-botrány, találta el őt. Ezek után azt gondolom, az erkölesi alapja se nagyon van meg a szervezett szurkolói csoportokkal szembeni ilyen típusú adminisztratív akadályok állításának. Tehát nem a szervezett szurkolói csoportokban kell keresni a hibát, én azt gondolom.

Azt kell még mondjam, a 12 csapatos NB I pedig bebizonyította, hogy tulajdonképpen gazdaságilag mire képes labdarúgásfronton ma Magyarországon az NB I. Nyilván fontos a szigor, a gazdaság területén nyilván nagyon fontos a szigor, de a következetesség talán még fontosabb, hiszen nem is oly régen volt olyan klub, az Újpest, amely új kft.-t indíthatott. Talán a kizárt klubokat is érdekelte volna ez a lehetőség. Eltűnik a magyar labdarúgás élvonala, de a másodosztály is komplett országrészekből, főként vidékről. Azt gondolom, ez semmiképpen nem lehetett cél.

Feltehetik a kérdést nekem, hogy van-e dolgunk ezzel, hogy van-e dolga az Országgyűlésnek ezzel a dologgal. Napirend után sok minden befér, ezt szokták mondani, a közélet dolgairól is lehet itt beszélni, de szerintem van is dolgunk ezzel a helyzettel, én ezt szeretném képviselőtársaimnak mondani. Szerintem nem halaszthatjuk tovább ezt a dolgunkat. Egyrészt a stadionberuházásokat ésszerűsíteni kéne. Mí Diósgyőrben azt szoktuk mondani, hogy mindig jövőre indul a diósgyőri stadion rekonstrukciója, évről évre ezt tapasztaljuk, most is jövőre indul el, pedig már jó ideje ígéretik. Én azt gondolom, itt lenne értelme fejleszteni, míg máshol - számos ilyen pontot tudok mondani a költségvetésben - nem igazán van értelme milliárdokat elkölteni úgy, hogy egyébként olyan szociális helyzet van az országban, amilyen. Gondolják tehát újra a költségvetésben főként a harmadosztályú csapatoknak nyújtott stadionberuházási pénzeket - ez az én javaslatom.

Másrészt van még néhány hetünk ebből az ülészakából. Itt a június, azt javaslom, módosítsuk a szurkolói kártyával és a szurkolói regisztrációval kapcsolatos jogszabályi hátteret. Nem lehet az érdeke a hangulattalan magyar foci senkinek, nem lehet az érdeke az, hogy több ezer embert, akár több tízezer szurkolót is kizárjanak az NB I-es mérkőzésekről.

Azt javaslom, hogy hozzunk olyan jogszabályokat, amelyek a szurkolói iroda és a szurkolók bevonásával megoldják ezt a helyzetet.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Rig Lajos jobbikos képviselő úr: „Ígéret marad?” címmel. Öné a szó ötperces időkeretben.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örülök, hogy még államtitkár úr is bent maradt a teremben, és bízom benne, hogy a reflektálásomra újabb válasz fog érkezni.

2012 júliusában a tapolcai kórházban, mint tudjuk, megszüntek az aktív fekvőbetegosztályok, a tapolcai kórház is a struktúraváltó kórházak közé lépett, a lakossági elégedetlenség ellenére is. Tudjuk mindannyian, hogy a struktúraváltás fő indoka gazdasági ok volt elsősorban, másodsorban a lakossági igények figyelembevétele.

Ha a gazdasági szempontokat nézzük, meg kell említenünk azt a tényt, hogy a struktúraváltás után a tapolcai kórház adósságállománya elérte a 100 millió forintot, amiből 70 millió a város két gazdasági társaságát sújtotta. Az egyik gazdasági társaság a Tapolcai Diákétkeztető Kft., amely a kórházi betegélelmezés ellátását biztosította abból az 500 forintos fejkvótából, amit az előzőekben az államtitkár úr is említett. A gazdasági igazgató átküldte nekem azokat az adatokat, amelyek azt mutatják, hogy egy beteg élelmezését ebből az 500 forintból ki lehet hozni. Hát ez nagyon karcsú, és csak a normaellátásra elég, de a diétás, például a Giordano-Giovanetti étrend vagy a 180 gramm szénhidrát tartalmú ételek árát bele se vette, mivel azt jóval magasabban lehetett volna kihozni.

2015. március 31-én a kormány ugyan kifizette a kórháznak ezt az adósságállományát, de annak csak a tőkerészét. Az egyéb dolgokat a kormány még nem rendezte, de még csak egyeztetést sem kezdeményezett. Ebből a tényből látszik, hogy az átalakítás gazdaságilag megbukott. Ugyanakkor az ajkai kórház terhei megnöttek, adósságállománya elérte a nehezen kezelhető stádiumot. Ugyanakkor a várólista az említett intézményben megnőtt. Az ajkai kórház terhei is visszaigazolják azokat a jogos lakossági igényeket, amelyek több mint két éve akár a sajtóban, akár a lakossági fórumokon is elhangzottak.

2015 áprilisában időközi választás volt a 3-as számú választókerületben, és a kampány során elhangzott dr. Zombor Gábor államtitkár sajtótájékoztatóján az aktív belgyógyászati ágyak részleges visszaállítása. Az államtitkár közlése szerint a rehabilitációs fejlesztésekhez szervesen kapcsolódik egy olyan, viszonylag kis aktív ágyszámmal működő belgyógyászati működtetése is, amely progresszív módon sürgősségi belgyógyászati esetek ellátására is képes. Az egészségügyi pénztár finanszírozni fogja, hogy a jövőben minden hétköznap lehessen a tapolcai kórházban egynapos sebészeti ellátást nyújtani, ehhez a megfelelő műtő és egy tíz aktív ágygal rendelkező sebészeti osztály szolgáltatja majd a hátteret.

Nézzük meg akkor a lakossági igényeket! Önök nem vették figyelembe, hogy rosszul mérték fel, hiszen nem a lakosság érdeke az, hogy az aktív fekvőbeteg-ellátás megszűnjön. 90 aktív ágygal rendelkezett a tapolcai kórház, 50 belgyógyászati és 40 sebészeti ágygal. Hozzá kell tenni, hogy ez 55 ezer lakos ellátását biztosította, a nyári időszakban 72 ezerre duzzadt ez fel az idelátogató turisták miatt. Ezzel szemben önök ennek a töredékére tettek ígéretet - 15 belgyógyászati mátrix és 5 szubintenzív -, összemossa a definíciókat. Az egynapos sebészet nem azonos az aktív sebészeti osztállyal, sem a profilja, sem az ellátandó betegcsoportok miatt. Az egynapos sebészeti ellátáson belüli ellátási formának számos olyan feltételnek kell megfelelnie a betegnek, ami nagyban leszűkíti az ellátásformában operálhatók terét. Itt előzetes vizsgálatokon kell túlesniük a betegeknek, egy ASA-besorolást kapnak, de az ASA III-at

és IV-et már nem lehet egynapos sebészet keretén belül operálni úgy, hogy neki egy egyszerű sérve van.

(16.00)

Nem elhanyagolható az a tény sem, hogy ha egy beteget megoperálnak reggel, délután az állapota romlik, reoperációra van szükség, akkor azt a beteget ebben az intézményben már nem tudják ellátni, mivel sem műtős, sem anesztes, sem aneszteziológiai asszisztens nincs, mivel munkaidejük lejárt. Így a beteget átviszik egy olyan intézménybe, ahol van aktív sebészeti osztály.

Ebben az elképzelhetetlen állapotban szenved minden olyan kórház, köztük a tapolcai is, amit a struktúraváltás oly módon érintett, hogy megszűnt az aktív fekvőbeteg-ellátás.

Mikor lesz az ígéretből valóság? Mikor kapják vissza a tapolcaiak, ami az övék? Mikor kerülnek vissza az önkéntes által beígért aktív ágyak, vagy csak ígéret szinten marad? A tapolcai polgárok nem hagyják szó nélkül soha azt, amit elvettek tőlük; ők csak azt kérik vissza, ami az övék volt, és nem felejtik el, hogy ki vette el tőlük.

Köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, jegyző asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Továbbtűnt szép ígéretek?” címmel. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt nyáron a választási kampányok sűrűjében hangos volt a sajtó a kormányzat által kötött stratégiai partnerségi szerződésektől és munkahelyteremtő támogatásoktól. Ezen hírek sorában hallhattunk arról is, hogy korszerűsítési napelemgyártó sorát az Agulhas-Solar Kft. Szolnokon, és mindehhez a cég csaknem 155 millió forintnyi támogatásban részesült az Új Széchenyi-tervből.

A társaság alig négy éve kezdte meg termelését Szolnokon, és azóta már kétszer is részesült európai uniós pénzekből, összességében mintegy 558 millió forintot kapott, de ezen segítség feltétele többek között egy adott számú munkaerő 2017-ig történő foglalkoztatása volt.

Egészen a közelmúltig jelentős árbevétellel számolhatott a társaság, ám ez januártól hirtelen-váratlan megváltozott. A cég vezetése csődeljárási kérelmet nyújtott be a Szolnoki Törvényszékre, a gyár február 24-én bezárt, és azóta sem üzemel. A dolgozók ebben az évben még egyetlen fillér fizetést sem kaptak, a tulajdonos nem hajlandó semmilyen megkeresésre sem érdemben válaszolni. Teljes a bizonytalanság.

A több mint félmilliárd forintnyi közpénzt elnyert cég 60 munkavállaló, így 60 család sorsáért

felelős. Most állítólagos kínai fejlesztőkre mutogat a társaság vezetése, elmaradt befektetésekről beszélnek, és persze az eddig oly optimista jövőképet sugárzó kormányparti sajtó is hallgat. Pedig felmerül a kérdés: mit kíván tenni a kormányzat a bajba jutott dolgozók megsegítésére? Miként kívánja a kormányzat az eddig megítélt közpénzek feltételeként előírt foglalkoztatottságot betartatni, vagy ha ez már ellehetetlenült, visszaköveteli-e a támogatásokat? Remélhetjük-e, hogy a jövőben megalapozottabb döntéseket hoznak majd pályázatok odaítélésekor?

Az érintett családok reményvesztetten várják a válaszokat, de a kormányzat hallgat. S míg az illetékesek késlekednek, addig a sajtóban újabb hír jelenik meg a térség egy másik jelentős foglalkoztatójáról: a Surjány-Hús Kft. törökszentmiklósi üzeme 500 főt bocsát el, és az érintettek már májusi fizetésüket sem kaphatták meg. Emlékeztetni szeretnék mindenkit arra, hogy nemrégiben, még 2012-ben ezen húsüzem új részlegének átadásakor Fazekas Sándor miniszter úr széles mosollyal pózolt a kamerák előtt. Hozzáteszem, hogy a szolnoki példával ellentétben a törökszentmiklósi cég egyetlen fillér támogatást sem kapott a kormányzattól, sem akkor, amikor az előbb említett fejlesztést valósították meg, sem pedig akkor, amikor a közelmúltban a húsüzem vezetése előtt nyilvánvalóvá vált, hogy az anyagi nehézségeiken külső segítség nélkül már nem tudnak úrrá lenni. A kormányzathoz fordultak, érdemi válasz nem érkezett. Úgy tűnik, most Fazekas miniszter úr nem igyekszik kamerák elé állni, a Fidesz sorsára hagyja a céget és vele együtt azt a több száz családot is, amelynek a megélhetése a húsüzemtől függ.

Tisztelt Ház! A most parlamenti tárgyalás előtt álló 2016-os büdzsé a kormányzati hurráoptimizmus szerint családok támogatásának, munkahelyteremtésnek a költségvetése, kormányzati szereplők egymásra licitálva egyre magasabb és magasabb számot hangoztatnak, hány új álláshely jön majd létre. De hallhatunk arról is, mennyivel könnyebb lesz a megélhetés, mert a kormányzat létrehozza a jó államot. Azaz, mondjuk ki: a földi Paradicsomot, ahol már itt, a földön mindenki üdvözülhet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A sok szép, szélesvásznú álom helyett térjünk vissza a valóságba! Az előbbiekben elmondottam két olyan konkrét példát, ahol családok százainak ellehetetlenül az élete, felelőtlen kormányzati döntések eredményeképpen több százmillió forint EU-s támogatás teljesen feleslegesen lett elkölthetve. Elszámoltatást hiába várunk, ezt tudjuk, munkahely nincs, fizetés nincs. Úgy tűnik, a korán kelő, keményen dolgozó kisember fizeti meg a kormányzat felelőtlen látványpolitizálásának az árát. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Asszony, Jegyző Asszony! Azt a tájékoztatást kaptam, hogy a kormány nevében a Nemzetgazdasági Minisztérium írásban fog reagálni az elhangzottakra. *(Hegedűs*

Lorántné: Rendkívül örülök, köszönöm szépen. Alig várom!)

Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Apáti István jobbikos képviselő úr: „Érnek-e annyit a szatmári gazdák, mint egy fél stadion?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Pünkösdhétfőn egy rendkívül ritka időjárási jelenség, az úgynevezett szupercella pusztított a szatmári térségben, Csengerben és Csenger környékén, valamint az Erdőhátnak nevezett terület több településén. Ez a rendkívül ritka jelenség pünkösdhétfőn 17 óra körül a Romániának nevezett államalakulat felől lépett be a csonka ország területére, 200 kilométer hosszan, mintegy 3-4 óra időtartamban, változatlan energiával, összeomlás nélkül fejtette ki hatását. Ennek eredményeként a legtöbb helyen fél óra és egy óra időtartamban jégeső, gyakorlatilag jégvihar tombolt, mintegy 50-100 milliméter csapadék kíséretében.

Múlt hét szombaton saját szememmel láttam, személyesen győződtem meg arról, hogy gyakorlatilag a szőnyegbombázás hatásával volt a településekre, illetőleg a különböző növénykultúrákra, gyakorlatilag nincs olyan növénykultúra, amely megúsza volna. A kalászosok, a kukorica és a napraforgó gyakorlatilag a földdel lett egyenlővé téve, főleg az erdőháti térségben - nem tévedés, amit mondani fogok - 500-1000 folyóméter uborka pusztult el, és a gyümölcsösökben, a környéken nagy számban gyakran előforduló alma-, szilva- és meggyültetvényekben pedig olyan mértékű a károsodás, hogy a legtöbb helyen nemhogy idén, hanem még jövőre sem lesz termés. Tehát leghamarabb legjobb esetben, ha újabb csapások nem következnek, akkor 2017-ben számíthatnak a gyümölcsösgazdák valamifajta árbevételre.

És mindehhez tegyük hozzá azt is, hogy gyakorlatilag nincsenek piacaink. A tavalyi évben a környék egyik aranyának vagy kiemelkedő termékének, hungarikumának számító almát 8-10-12 forintos léalma-felvásárlási áron sikerült eladni, és az étkezési alma felvásárlási ára se ment 40 forint fölé, amely gyakorlatilag jóval az önköltségi ár alatt van. Tehát nincsenek piacok, ami van, gyakorlatilag egy rendkívül gyenge felvásárlási árat jelent, és akkor most bekövetkezett - az elmúlt években egyre gyakoribb egyébként - egy olyan jégeső, amely talán az elmúlt száz évben nem pusztított a térségben.

Hadd soroljam fel a településeket, tisztelt államtitkár úr: Csenger, Csengersima, Szamosbecs, Szamosatárfalva, Szamosangyalos, Komlódtótfalu - Komlódtótfaluban száz éve nem volt jégeső, ezt külön szeretném kiemelni -, illetőleg az Erdőhát több települése.

Most elég érdekes a fideszes képviselők viselkedése. Sajnálom, egyikőjük sincs... - illetve fideszes sincs már a teremben egészen pontosan. Ugyanis a vásárosnaményi körzet képviselője úgy képzeli, hogy

a jégeső képes felismerni a választókerületek határait, tehát ő egy intelligens jégesőrendszerben gondolkodik, és ő csak az Erdőháthoz, a saját választókerületéhez tartozó településeket próbálja valamifajta látszattevékenység vagy pótcselekvés révén segítségben részesíteni. A csenger-mátészalkai választókerület úgynevezett egyéni úgynevezett képviselője pedig csak akkor szokott városnapokra és falunapokra a környékre látogatni, amikor kifőtt, mondjuk, az őzpörkölt, meg a hideg szilvapálinkát kitöltik elé. Hát ilyenkor is tiszteletét kellene tenni egy úgynevezett egyéni képviselőnek a térségben, azonban vagy a telefont sem veszi fel, vagy legjobb esetben annyit mond, hogy adjátok be, lesz pénz mindenre. És erre szeretnék most kitérni, tisztelt államtitkár úr, hiszen beszélhetünk arról - és ezek hasznos viták lennének -, hogy milyen jégelhárítási rendszereket kellene telepíteni, akár rakétakilövő-rendszereket, akár a légnyomás elvén dolgozó, belga technológiával működő rendszereket. Kellene arról is beszélni a jövőt illetően, hogy milyen mezőgazdasági biztosítási rendszerben gondolkodunk, hiszen most a becsült termésérték 12-13 százalékán biztosító cégek ajánlatát nem tudják elfogadni a gazdák, 12-13 százaléknyi biztosítási díjat nem lehet kigazdálkodni ilyen körülmények között és ilyen felvásárlási árákból.

(16.10)

Az említett jégvihar minimum, a legszerényebb becslések szerint is 5-10 milliárd forintnyi kárt okozott ennek a vidéknek, de nem lepődnek meg, ha a 10 milliárd többszöröse lenne egyébként a végösszeg mindenfajta túlzás nélkül.

És itt hadd mondjam azt el, hogy a gazdák nem azért követelnek, és a gazdák nevében nem azért követelnek én sem teljes kártalanítást, mert valamifajta túlzott juttatáshoz szeretném hozzásegíteni őket. Nem arról van szó, hogy ők ingó- vagy ingatlanvagyon-gyarapodásra szeretnék ezt az összeget fordítani; nem arról van szó, hogy A8-as Audit akarnak venni a kártalanítás összegéből. Arról van szó, államtitkár úr, mind a zöldségkultúráknál, mind a szántóföldi kultúráknál, mind pedig a gyümölcsösöknél, hogy a túléléshez szükséges összegre tartanak igényt, és az „egy forinthez egy forintot” elvéből kiinduló kártalanítás édeskevése, az a töredéket sem fogja fedezni.

Épp ezért tettem fel kicsit figyelemfelkeltően és provokatívan a kérdést, hogy érnek-e annyit ezek a gazdák, érnek-e annyit ezek az emberek és ezek a munkahelyek, mint egy fél stadion. Hiszen nemcsak a gazdák, több ezer gazda túléléséről van szó, államtitkár úr, hanem sok ezer, sok tízezer munkahelyről, gyakorlatilag a gazdák az egyedüli munkaadók szinte az önkormányzatokon kívül. Nem látom a Magosznak azt a harcias kiállását, amit 2007-ben tapasztalhattunk, amikor Jakab István a Parlament kapujának a beszakításával fenyegetőzött a 2007-es

tavaszi fagykár kapcsán. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ez a harci hevület most nem járta át a Magosz vezetését.

Úgyhogy kérdezem önöket, hogy teljes kártalanításra számíthatnak-e a gazdák; ha igen, akkor milyen határidőn belül, milyen folyósítási rend szerint. Tehát érnek-e annyit, mint egy fél stadion, érnek-e annyit, mondjuk, mint egy fél felcsúti sportlétesítmény? Köszönöm és várom megtisztelő érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Akkor megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm, hogy a parlament nyilvánossága elé hozta ezt az ügyet, hiszen akkor, amikor a baj megtörténik, az szerintem nem ismer határokat, még azt sem, hogy ellenzéki vagy kormánypárti képviselő van ott. Magam is Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei vagyok, ott születtem, tehát tudom, hogy mit jelent kiszolgáltatottnak lenni a természetben. Hogy ki milyen hevülettel dolgozik, az mindig attól függ, hogy milyen lehetőségei vannak, és higgye el nekem, hogy a Magosz a maga minden eszközével azon van, hogy megtaláljuk a megoldást arra, hogy a gazdák kárenyhítést kaphassanak.

A klímaváltozás okán egyre gyakrabban előforduló elemi károk mezőgazdasági hatásainak csökkentése érdekében a Földművelésügyi Minisztérium nagy hangsúlyt fektet a kockázat megelőzésére és a kockázat kezelésére. A mostani kár kapcsán tisztában vagyunk azzal, hogy a gyors segítség milyen fontos lehet, ezért megvizsgáljuk annak lehetőségét, hogy a károsult mezőgazdasági termelők addig se maradjanak pénz nélkül, amíg az agrárkár-enyhítési rendszerből a kifizetéseket megkapják. A jégverés miatt kieső források pótlására a 2011 májusában fagykárt szenvedett termelők számára kialakított hitelprogramhoz hasonlóan szóba jöhet egy hosszú lejáratú, kedvezményes feltételű hitelkonstrukció. Ennek érdekében felvettük a kapcsolatot az MFB-vel, a Magyar Fejlesztési Bankkal annak feltérképezése érdekében, hogy mi a legoptimálisabb eszköz a jégverések által sújtott termelők megsegítésére.

Magyarországon a jégkár az egyik leggyakrabban előforduló káresemény, amely évről évre jelentős károkat okoz nemcsak a mezőgazdaságnak, hanem a lakosságnak is. Mint ahogy képviselő úr is tudja, a 2012-ben megújított agrárkár-enyhítési rendszer, amelyet azóta folyamatosan fejlesztünk, a jégkárt is kezeli. Bővült a lefedett károk köre, javult a kárfelmérés, kármegállapítás és a teljes kárenyhítési folyamat hatékonysága. A jogos termelői károk kezelése érdekében a korábbi 30 százalékos kárértékhatárt leszállítottuk 15 százalékosra, és 2014 novemberében bevezettünk egy elektronikus rendszert, amely megkönnyíti a termelők kárbejelentését, ezáltal lehetővé teszi a parcellaszintű lokális károk bejelentésére is.

Fontos, hogy a mostani jégesőt és jégesőkárt annak bekövetkezésétől számított 15 napon belül jelentsék be a károsult termelők, amelyben a falugazdászok természetesen segítséget nyújtanak. Idén a rendszerhez még június 16-áig csatlakozhatnak önkéntesen azok a kistermelők, akik nem kötelezően tagok. Kérem, segítsen, hogy fölhívjuk a termelők figyelmét, hogy most még minden további nélkül csatlakozhatnak és teljesen törvényesen, a kártalanításban ez nagyon nagy segítséget fog jelenteni. 2012 óta díjtámogatást is nyújtunk a mezőgazdasági biztosításokhoz, melyek a jégkárt is lefedik. Megfelelő biztosítás hiányában ugyanis az egyébként járó kárenyhítési juttatásnak is csak a felére lesz jogosult a termelő. Az ideai támogatás mellett köthető biztosítások határidejét június 30-áig meghosszabbítottuk.

A kárenyhítés mellett a megelőzés is kiemelt fontosságú. Ebben a ciklusban a Földművelésügyi Minisztérium célul tűzte ki a jelenleg is működő délmagyarországi mellett egy, az egész országot lefedő jégeső-elhárító rendszer kiépítését, amelynek működtetését a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara vállalta magára. Szintén nagy hangsúlyt fektetünk az új vidékfejlesztési program keretében hamarosan meghirdetésre kerülő olyan kockázatmegelőzési beruházásokra is, mint például a jégfaló és annak a telepítése.

Nagyon remélem, hogy érzékeli képviselő úr, hogy nemcsak az egyes problémákat szeretnénk megoldani, hanem elhárítani mindazt a bajt, ami az elkövetkező időszakban generálisan következhet. Természetesen felelősséggel vagyunk az iránt, ráadásul Szabolcsnak az egyik legszegényebb körzetéről beszélünk, hogy ott a megelőzési forrást biztosítsuk. Azért is dolgozik a Földművelésügyi Minisztérium azon, hogy gyors megoldással valamilyen pénzügyi támogatást, segítséget tudjunk nyújtani ezen gazdáknak, hogy egy másodvetés keretében valamilyen szinten tudjuk mérsékelni azt a kárt, amit egyébként úgysem lehet teljesen száz százalékban valaki számára biztosítani. Lehetőséget kell teremteni arra, hogy mérséklődjön az a kár, amit a gazdák szenvedtek. Ezért dolgozunk azon a konstrukción, hogyan tudunk azonnal, prompt pénzt adni a gazdáknak, hogy ebben a kárenyhítési folyamatban minél hamarabb részt vegyenek.

Azt hiszem, hogy mind ennek az egyedi esetnek a kezelése kellően felhívja a figyelmünket arra, hogy nagyon megváltoztak a klímaviszonyok Magyarországon, és olyan helyzettel nézhetünk szembe időről időre, mint ahogy ön is említette, hogy száz éve nem volt erre precedens. Sajnos, a környezeti viszonyaink most már olyanok (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy egyre inkább olyan szélsőséges hatásokat tapasztalunk, és ennek kivédésére csak egy általános, generális, egész országot lefedő rendszer lesz képes. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Nagy István államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel jobbkios képviselő

úrnak: „Mikor lesz reális esély arra, hogy egy magyar fiatal önerőből saját otthonhoz jusson?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbkios): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kissé tanácstalanul állunk itt mi, jobbkios képviselők akkor is, ha már több száz parlamenti felszólalás van a hátunk mögött, hiszen egy kezünkön megszámlálható - vagy még annyi sem - a kormánypárti képviselők száma. És el kell hogy mondjuk, hogy amikor egy újabb költségvetési ciklust, annak általános vitáját lezárjuk, már megint oda jutottunk, hogy a költségvetésnek nincsen igazi otthonteremtési sora.

Tehát amikor egy magyar fiatal végiggondolja azt, hogy képes-e megmaradni ebben az országban, a KSH szerinti, a 150 ezret alig meghaladó átlagfizetésből vajon mennyi idő alatt tud ő önerőből kiszorítani egy saját otthonra, bizony végez egy fejszámítást, és arra jut, hogy húsz éven belül vélhetően nem.

Amikor arról beszélünk, hogy a kormányzat látzólag az úgynevezett szocpollal próbálja segíteni a magyar fiatalokat, a számok sajnos azt mutatják, hogy mindez alig pár száz embert ért el az utóbbi évben is. Amikor most szocpol tekintetében könnyítenek, azt mondják, hogy állítólag tízezer ember számára is lehetővé tehetik azt, hogy mondjuk, 18 millió helyett 15,5-ért vásároljon magának lakást. De ha reálisan végiggondoljuk az átlagfizetések alapján, hogy külső segítség nélkül egy magyar fiatalnak milyen esélye van erre, akkor beláthatjuk, hogy sajnos a legtöbben a lábukkal szavaznak, hiszen 300 és 500 ezer közé teszik a szakértői becslések azok számát, akik már elhagyták ezt az országot egyfajta gazdasági menekültként és egyáltalán nem kalandvágyból.

Láthatjuk, hogy miközben az önök úgynevezett szocpolrendszere pár száz embert ért el, 2012-ben, az utolsó lezárt adatsorral bíró évben kevesebb lakás épült az országban, mint a második világháború idején. Az is elmondható, hogy 2013-ban összesen 158, 2014-ben pedig 293 bérlakás épült hivatalosan állami háttérrel, állami támogatással. Szánalmasan kevés ez ahhoz képest, hogy Varga Mihály például 2014 decemberében kijelentette: a kormány célja, hogy évente 40 ezer lakás épüljön az országban. Hozzáteszem, hogy 10 ezer lakás építése mintegy 44 ezer embernek tudna stabil, biztos, kiszámítható munkát és ezáltal fizetést biztosítani.

Lakosságárányosan pedig Ausztriában ötször annyi ingatlant emelnek és ötször annyi bérlakás elérésére van lehetőség, mint nálunk. De ne ez legyen a mérce, legyen legalább az a mérce, hogy az amúgy hozzánk képest sokkal drágább Németországban is csak 19 százalékos árával „sújtják” mind az otthonok vásárlását, mind a lakásépítést, -felújítást. Nálunk pedig - ez ismeretes - európai rekordról beszélünk, 27 százalékos áfáról, amely a szegények adója, a legnehezebb sorban lévő réteget sújtja leginkább, de akadályozza ezt a területet is.

(16.20)

Láthatjuk, hogy amíg a Jobbik benyújtja a módosító javaslatát, amelyek egy állami háttérű otthonteremtési és bérlakás-építési programról szólnak, elképesztő az önök részéről tapasztalható csend. Elképesztő az a csend, amely azt az elgondolást övezi, hogy állami háttérrel, minősített magyar kivitelezők által, magyar beszállítói háttér kiépítésével igenis pörögjön, kezdjen el épülni az a bérlakásállomány, ahova ha a piaci ár feléért, harmadáért beköltözne egy magyar fiatal, és ha képes betartani az alapvető társadalmi együttélési szabályokat, márpedig meggyőződésem, hogy 95 százalék képes ezeket betartani, akkor bizony egypár év bérleti jogviszony után tulajdonába is kerülhetne az a bérlakás.

Ily módon a külföldi munka hosszú-hosszú éveit is meg tudnánk spórolni nagyon sokan olyan magyar embernek, akik vagy kizárólag ezért, vagy jórészt ezért hagyják el ezt az országot, pusztán azért, mert nem képesek máshogy leválni a családról, önálló családot alapítani, gyermekeket vállalni. Magyarország katasztrofális demográfiai helyzetének ismeretében kutya kötelessége lenne Magyarországon mindenkor kormányzatának valódi, igazi otthonteremtési költségvetési sorral, tízmilliárdokkal támogatni egy ilyen programot. Hiszen a szakmai számítások szerint egy 4-6 éves perióduson belül minden ideköltött forint visszapörög a gazdaságba különböző multiplikátor hatásokon keresztül, pótlólagos adóbefizetéseket generálva, frissítve azt a kiszáradt gazdaságot, amely az úgynevezett devizahitelek rendezetlensége és számos egyéb ok miatt egész egyszerűen nem tud megfelelően működni.

Összességében tehát azonnali áfacsökkenésre lenne szükség a lakásépítések, otthonok vásárlása és fejlesztése terén is, és egy olyan otthonteremtési programra, amely reális jövőképet ad minden magyar fiatalnak. Ehhez képest az önök költségvetéseiben otthonteremtési soron pusztán az árfolyamgát 2.0-soknak az állami lába volt megtalálható az utóbbi években, tehát önök a bankokat támogatták vissza azért az állítólagos segítségért, amit nyújtottak a magyar embereknek.

Még mindig azt látjuk, hogy a költségvetés tervezetében brit visszatérítésre, tehát a brit tehenészgazdák és az ottani gazdaság támogatására magyar adóforintokból közvetlenül nemcsak annál áll rendelkezésre több, mint amennyit lombikbíbiprogramra fordítanak, vagy amennyit, mondjuk, a Bethlen Gábor Alapon keresztül határon túl élő testvéreink szinte összességére, hanem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* bizony egy otthonteremtési programra sem jut annyi *(Az elnök ismét csengtet.)*, mint amennyit Nagy-Britanniának adományoznak önök a magyar adófizetők pénzéből, megindokolhatatlanul. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a kormány nevében a Nemzet-

gazdasági Minisztérium írásban fog reagálni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd jobbikos képviselő úr. A napirend utáni felszólalásának címe: „Biszku Béla is szabadon távozhat a kormányzati és hatósági időhúzás miatt, valamint kommunista luxusnyugdíját is tovább folyósítják?” Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A rendszerváltás kisiklásának, az elszámoltatás hiányának legelképesztőbb példája a mai másodfokú, jogerős végzés, amit a Fővárosi Ítéletábla hirdetett ki a Biszku Béla elleni büntetőperben.

Ez tulajdonképpen kimondta, hogy életfogytiglani tárgyalgatásra ítélik Biszku Bélát, az 1956 utáni megtorlások vezéralakját. Tehát az időhúzás folytatódik, az az időhúzás, amiért felelősek a XX. század pártjai, tehát az elmúlt 25 év kormányai, és felelős az ügyészség, amely Szilágyi György és Apáti István képviselőtársam feljelentésére Biszku Béla esetében tovább húzta, folyamatosan húzta a nyomozást, ahelyett hogy az ügy sürgősségére való tekintettel is akár előzetes letartóztatásba helyezték volna párhuzamosan Biszku Bélát, és minél előbb vádat emeltek volna.

Az időhúzást sikerrel folytatták, és folytatja most a bíróság, amely ezzel az új eljárással borítékolja, hogy Biszku Bélának nemhogy egyetlen napot nem kell börtönben töltenie, akár csak az előzetes letartóztatás hiánya miatt is, amit az ügyészség nem kezdeményezett, de várhatóan soha nem fogja kimondani Magyarországon bíróság, hogy Biszku Béla bűnös. Ilyet jogerősen bíróság Magyarországon nem fog megállapítani. Hiszen egy új eljárás a 94. életében járó Biszku Béla esetében azt jelenti a papírforma szerint és az állapotára való tekintettel, és arra, hogy további időhúzás várható a védelem részéről, egészségi állapotra, időskorra való hivatkozással tárgyalások fognak elmaradni, elfogultsági indítványt és hasonlókat láthattunk az eddigi tárgyalások során is. Így kimondhatjuk, hogy Mansfeld Péter forog a sírjában. Forgott akkor is, amikor a rá halálos ítéletet kérő ügyész, Mátsik György elleni feljelentésünket - hiszen akkor is Szilágyi György képviselőtársam tette a feljelentést - elutasították. Akkor még csak nyomozás sem indult, nemhogy vádemelés nem történt, nyomozás sem indult; olyan indokolással utasította el az ügyészség a feljelentésünket, hogy azt az ötvenes évek ügyészsége is megirigyelhetné.

Ezek után pedig most Biszku Béla szabadon távozhat, sőt élvezheti azt a több száz ezer forintos luxusnyugdíját, amit a Fidesz továbbra is biztosít neki, no meg az MSZP, amelyek nagykoalícióban szavazták le a kommunista luxusnyugdíjak megvonását célzó jobbikos javaslatot az elmúlt ciklusban számtalan alkalommal, Biszku Béla legnagyobb örömére.

Ő kezdetben, a rendszerváltás környékén kerülte a reflektorfényt - attól félt, hogy ha felfigyelnek rá,

talán az elszámoltatástól is kell félnie. De aztán látva azt, hogy kapja ezt a több százezres nyugdíjat, hogy az erre vonatkozó javaslatunkat, amelyben név szerint is Biszku Bélát is oly sokszor említettük, így le-söprik, a Fidesz és az MSZP karöltve, annyira fölbátorodott, hogy 2012-ben még Kádár János nyilvános szobrának avatásán is részt vett Biszku Béla. És bizony, most a képünkbe röhög. Szabadon távozhat rózsadombi házába, élvezheti a kommunista luxusnyugdíjat; ugyanúgy szabadon távozhat, ahogy - ha már az elszámoltatás hiányáról beszélünk - Simon Gábor szabadon távozhat a kormánypárti napilap kiszivárgott hírei szerint. Szabadon távozhat, és megtarthatja azt a több mint százmillió forint lopott pénzt, amiből csak személyi jövedelemadót és egészségügyi járulékot von a jelenlegi kormányzat. Mi azonban azt gondoljuk, hogy a lopott pénz visszajár, és a bűnöket büntetésnek kell követnie. Ezt azonban, úgy tűnik, a jelenlegi kormányzat nem vallja magáénak, legalábbis 1956 esetében.

Életfogytiglani tárgyalgatás, időhúzás várható tehát a továbbiakban is, miközben élvezzi azt a luxusnyugdíjat, amelyet élveznek még több ezren az országban, és ami több milliárd forintot jelent, ha komolyan véve, nemcsak egy-két Biszku Bélával intézve el a dolgot, komolyan azt mondjuk, hogy a vérbírókon, vérügyészeken át, az MSZMP Központi Bizottságának tagjaiig, akik még az MSZP színeiben országgyűlési képviselők is lehettek itt szegényszemre, ezekre mindre kiterjesztenénk a kommunista luxusnyugdíjak megvonását, akkor ez bizony nemcsak

szimbolikus, hanem évi több milliárd forintot jelentő jogos megszorítás volna.

De erről hallani sem akarnak, mint ahogy azzal a félmegoldásnak is kevés látszatintézkedéssel próbálták elintézni a dolgot, hogy a kommunista kitüntetések után járó nyugdíjpótlékokat vonták meg, azt is csak a javaslatunkra, és azt is csak az érintettek tizedénél. Tehát volt olyan Vörös Csillag érdemrend, „Fegyveres harcokban részt vett partizán” és még hasonló kitüntetések, amelyek esetében indokoltnak tartja továbbra is folyósítani a nyugdíjpótlékokat a jelenlegi kormányzat. És annak örülünk, hogy mondjuk, Biszku Béla esetében néhány ezer forinttal csökkentették - a kommunista nyugdíjpótlékával - azt az egyébként még mindig meglévő több százezer forintos alapnyugdíját, amelynek csökkentéséről a jelenlegi kormányzat hallani sem akar.

Bízom benne, hogy nem kell megvárni mindezekkel a Jobbik kormányra kerülését. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend utáni felszólalások sora véget ért.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott munkarendnek megfelelően a tavaszi ülészak **következő ülésének első napjára várhatóan 2015. június 8-án kerül sor.**

Megköszönöm a munkájukat. Az ülést bezárom.

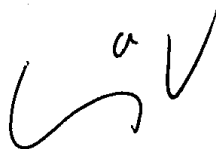
(Az ülés 16 óra 28 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)